

Înaltul Scaun de la Roma - Breviar cronologic

Introducere:

Sfântul Scaun, denumit și Scaunul Sfântului Petru, Scaunul Apostolic, Scaunul de la Roma sau Guvernul Vatican, este scaunul episcopal al diocezei catolice din Roma, fondat de Sfântul Petru, apostolul lui Isus Hristos. Blazonul Înaltului Scaun și respectiv al Statului Vatican, are reprezentată pe coif tiara papală, iar pe scut cheile Sfântului Petru. Drapelul Înaltului Scaun este format din două coloane verticale, aurie și albă, cu blazonul reprezentat pe fond alb. Înaltul Scaun este administrat de Curia Romană (Curtea de Justiție a Romei), formată din mai multe departamente dicasteriale, conduse de către un cardinal Secretar de Stat.

Termenul de Vatican se referă doar la jurisdicția teritorială asupra dealului Vatican (orașul Vatican), stabilită în anul 1929 prin Tratatul Lateran dintre Italia și Statele Papale. Relațiile diplomatice, stabilite prin intermediul unor membri ai clerului cu rang de nunțiu papal, se referă la Înaltul Scaun ca stat independent, nu la orașul Vatican. În prezent, Înaltul Scaun menține relații diplomatice cu 183 de state suverane și cu numeroase organizații interguvernamentale, printre care Organizația Națiunilor Unite, Consiliul European, Organizația Satelor Americane. Termenul de scaun se referă literalmente la tronul Sfântului Petru, adică tronul episcopului de Roma, situat în Biserica Sfântul Petru, deși sediul administrativ al Înaltului Scaun este în Biserica Sfântul Ioan de la Palatul Lateran.

Înaltul Scaun de la Roma este o monarhie absolută. Papa are putere absolută, dar guvernează prin intermediul Curiei Romane, formată din: un Secretariat de Stat, 16 Congregații (dicasterii), 3 Tribunale, 11 Consilii Pontificale, 7 Comisii Pontificale. Dintre congregații, cea mai veche este Congregația pentru Doctrina Credenței (Congregatio pro Doctrina Fidei), fondată în anul 1542 de Papa Paul III cu scopul de a apăra tradiția creștină de modernisme eretice. Binecunoscută este și Congregația pentru Propaganda Religioasă (Sacra Congregatio de Propaganda Fide), fondată în anul 1622 de Papa Grigore XV, pentru a organiza munca misionarilor religiei. Începând cu anul 1627, această congregație a beneficiat de un colegiu special constituit pentru instrucția misionarilor (Collegio de Propaganda Fide).

Celelalte congregații, denumite în prezent organizații dicasteriale sunt: Dicasteria pentru Adularea Divinității, Disciplină și Sacramente, Dicasteria pentru Canonizarea Sfinților, Dicasteria pentru Înălțarea de Episcopi, Dicasteria pentru Problemele Clerului, Dicasteria pentru Bisericele Estului, Dicasteria pentru Institutele și Societățile dedicate Vieții Consacrate și Vieții Apostolice, Dicasteria pentru Cultură și Educație, Dicasteria pentru Servicii de Caritate, Dicasteria pentru Familie și Viața Laică, Dicasteria pentru Promovarea Unității Creștine, Dicasteria pentru Dialog Interreligios, Dicasteria pentru Promovarea și Dezvoltarea Intergrității umane, Dicasteria pentru

Texte Legislative, Dicasteria pentru comunicații.

Roata Romană (Tribunal Apostolicum Rotae Romanae), fondată în secolul al XIII-lea, este cea mai înaltă curte de apel a Bisericii Catolice și cea mai înaltă curte eccleziastică pentru procese juridice. În funcție de complexitate, cauzele sunt judecate în paralel de trei sau mai mulți auditori. Decretele și sentințele acestei curți se emit în limba Latină. Cel de al doilea tribunal este cel pentru semnătura apostolică (Supremum Tribunal Signaturae Apostolicae), responsabil pentru administrarea justiției în cadrul Bisericii. Cel de al treilea tribunal este penitenciarul apostolic (Penitentiaria Apostolica), un tribunal al iertării, responsabil pentru problemele legate de iertarea păcatelor. Dintre consilii, cel mai important este Consiliul Cardinalior, format din 221 de cardinali (119 cu drept de vot).

Alte organisme importante sunt: Consiliul pentru Economie, Administrarea Patrimoniului și Oficiul Auditorului General, Prefectura pentru Casa Pontificală. Forumul academic pontifical este compus din 7 academii: Academia Pontificală pentru Arte Frumoase și Litere, Academia Pontificală pentru Arheologie, Academia Pontificală pentru Teologie, Academia Pontificală a Sfântului Thomas Aquinas, Academia Pontificală Mariană Internațională, Academia Pontificală a Martirilor și Academia Pontificală pentru Limba Latină. În anul 2020 Curia Romană avea sub jurisdicție 2 903 dioceze, aflate sub conducerea unui episcop. Fiecare diocază se compune dintr-un număr variabil de parohii. În ansamblu numărul total al credincioșilor catolici este de peste un miliard, distribuiți astfel (în milioane de credincioși): America (524, 59 %), Europa (286, 38 %), Africa (135, 15 %), Asia (120, 3 %), Oceania (8, 25 %), Orientul Apropiat (3, 1 %).

Papa, sau Înaltul Pontif, este la rândul său episcop al Romei, cu rang de arhiepiscop, denumit și Vicarul lui Isus. În Orientul Mijlociu funcționează 6 dioceze autonome, având în frunte un Patriarh, ales de sinodul episcopilor locali: Biserica Coptă, Biserica Melkită, Biserica Maronită, Biserica Siriacă, Biserica Chaldeeană, Biserica Armeană. Alte patru dioceze autonome sunt conduse de câte un arhiepiscop: Ucraina, România și 2 în India (Trivandrum, Ernakulam). Există și 4 Patriarhi Latini, cu titlul de patriarh (de jure), dar fără responsabilități administrative (de facto): Jerusalem, Veneția, Lisabona, Indiile de Est. Cardinalii sunt prinți ai Bisericii, aleși și consacrați de Papa, de obicei în fruntea celor mai importante scaune episcopale. Episcopii metropolitani primesc de la Papa un pallium (simbolul oficial) și ocupă un scaun metropolitan compus din mai multe dioceze.

Arhiepiscopii pot fi uneori înălțați la acest rang chiar dacă nu sunt în fruntea unei arhidieceze, pentru a îndeplini funcții diplomatice (nunțiu papal), sau administrative (secretarul unei congregații). Episcopul diocezan este unitatea centrală a unei dioceze (eparhii), membru în Colegiul Episcopilor. Atunci când are rang de episcop, dar nu administrează o diocază, poartă una dintre denumirile alternative: Prelat Teritorial, Abate Teritorial, Vicar Apostolic, Prefect Apostolic, Administrator Apostolic Permanent. În fruntea parohiilor se află preotul catolic, asistat de unul sau mai mulți diaconi. Pentru anumite servicii aduse Înaltului Scaun, Papa

conferă uneori titluri onorifice, cum sunt: Monsignor, Capelan Papal, Prelat Onorific, Protonotar Apostolic. Fundamentat pe credința în supranatural, Înaltul Scaun de la Roma funcționează neîntrerupt de peste 2000 de ani, un important jalon pentru studii istorice.

753 îen - 64 en - Tradiția spune despre cetatea Romei că a fost fondată de legendarul rege Romulus, fiu al lui Marte, descendent al eroului troian Eneas, abandonat de părinte și crescut de o lupoaică.

Primele locuințe de pe Dealul Palatin, la 30 de kilometri de Marea Tyreniană, au aparținut unor păstori din tribul Sabinilor. După anul 650 îen, regiunea a fost dominată de Etrusci, sub sceptrul primilor 7 regi: Romulus (753-716), Numa Pompilius (715-672), Tullus Hostilius (672-640), Lucius Tarquinius Priscus (616-578), Servius Tullius (578-534), Lucius Tarquinius Superbus (534-509).

Republica Romană (509-27 îen) a fost o oligarhie publică organizată prin familii de patricieni (gentes) în jurul unui Senat, condus executiv prin doi consuli, aleși anual. Statutul de Republică a fost dizolvat în anul 49 îen, când Generalul Gaius Iulius Caesar a ocupat cetatea prin forța armelor și a promulgat o nouă Constituție, prin care a instituit Calendarul Iulian și s-a intitulat pe sine dictator pe viață.

Primul Împărat al Romei a fost Gaius Octavius Caesar Augustus (27 îen - 14 en), nepot după mamă al lui Iulius Caesar, învingător asupra celorlalți doi triumviri, Marc Antoniu și Marcus Lepidus. A fost succedat de împărații: Tiberius Caesar Augustus (14-37 en), Gaius Caesar Augustus Germanicus (Caligula 37-41 en), Tiberius Claudius Caesar Augustus Germanicus (41-54 en), Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus (54-68 en).

30-67 en - Sfântul Petru - Palestinian, născut în Bethsaida (Israel), la o dată în jurul anului nașterii lui Isus Hristos, numele său era Simon, fiul lui Ion (Yona). Pe când pescuia împreună cu alți pescari și fratele său Andrei, pe țărm a apărut Isus și le-a indicat unde să arunce plasa. Pescarii au tras plasele pline de pește, iar Isus le-a spus: "Urmați-mă și am să vă învăț să pescuiți oameni". Astfel, Simon și Andrei a devenit primii discipoli ai lui Isus.

A fost martor la întregul pelerinaj și la minunile săvârșite de Messia, fiind botezat de Isus cu numele de Petros (Cephas), adică piatra de temelie a Bisericii lui Dumnezeu. Așa cum i-a fost prorocit, în dimineața arestării lui Isus Hristos s-a dezis de trei ori la rând de învățătorul său, faptă pentru care s-a căit până la moarte. A fost însă primul căruia i s-a arătat Isus, pentru a-l

mântui, devenind astfel primul cap al Bisericii.

Toți cei 12 Apostoli au fost evrei, iar Petru s-a numărat printre cei care au susținut că doar evreii pot primi credința creștină. Biserica lui a fost o sectă religioasă evreiască. Sărbătoarea sa este la 29 Iunie, împreună cu Sfântul Paul, dar și la 22 Februarie (Scaunul Sfântului Petru).

În anul 44 en, alături de apostolii Iacob cel Bătrân și fratele său Ioan, l-au înălțat pe Iacob cel Drept, fratele lui Isus, ca Episcop al Bisericii din Ierusalim. Iacob a fost însă arestat și martirizat de Regele Herod, iar Petru a fost arestat și el. În noaptea dinaintea judecății, a fost eliberat de un înger. Autoexilat, a făcut o călătorie în Antiohia, unde Sfântul Paul, i-a deschis inima spre universalitatea credinței creștine. Timp de 7 ani a fost Episcop de Antiohia.

În drum spre Roma, a vizitat Corint-ul. La Roma a devenit episcop al comunității creștine evreiești, alături de Sfântul Paul. În prezența împăratului Nero, a purtat repetate polemici asupra credinței, în controversă cu Simon Magul, cel care a încercat să cumpere cu bani poziția de episcop al Romei.

După marele incendiu din anul 64 en, a fost arestat, împreună cu alți lideri creștini, sub acuzația că ar fi ordonat incendiul. Condamnat la moarte, a fost crucificat cu capul în jos, lângă palatul lui Nero, în afara zidurilor cetății, pe dealul Vaticanului. A fost înmormântat pe ascuns, undeva în catacombele Romei.

Pe locul martiriului, în anul 160 en, creștinii au ridicat un prim monument. Împăratul Constantin cel Mare (306-337) a ridicat în acel loc un Tropaeum din marmură, cu inscripția "Petrus", păstrat până în zilele noastre. Monumentul a fost inclus în anul 324 en în axa altarului pentru Basilica Sfântului Petru de pe dealul denumit Agger Vaticano.

A consacrat trei episcopi, șapte diaconi și zece preoți. Monumentul actual (baldachinul) a fost realizat de sculptorul Gian Lorenzo Bernini.

67-76 en - Sfântul Linus - Discipol al Apostolului Paul, a fost numit ca Episcop al Bisericii din Roma de însuși Sfântul Petru și Sfântul Paul, fapt amintit în cea de a treia epistolă a Sfântului Paul. Anacletus și Clement, consacrați tot de Sfântul Petru și Sfântul Paul au succedat apoi în fruntea comunității.

Roman, născut în Toscana, Linus era fiul lui Herculianus și al Claudiei. A decretat ca femeile să-și acopere capul în biserică. A fost episcop al Romei timp de 11 ani și trei luni, începând cu anul 56 en și până în anul 67 en. Sărbătoarea sa este la 23 Septembrie.

A consacrat primii 15 episcopi creștini și 18 preoți. A primit coroana de martir. În Basilica Sfântul Petru a fost identificat un mormânt cu inscripția LINVS, lângă cel al Sfântului Petru.

77-88 en - Sfântul Cletus (Anacletus) - Roman, născut în prefectura Vicus Patricius, fiul lui Emilianus, a fost episcop în timpul împăraților Vespasian, Titus și Domitian. Sărbătoarea lui este la 26 Aprilie.

A consacrat 25 de preoți în cetatea Romei pentru primele 25 de parohii. A primit coroana de martir. Mormântul său este în Basilica Sf. Petru, lângă Sfântul Petru.

88-97 en - Sfântul Clement - Roman, născut la Roma în districtul de pe Dealul Celian, fiul lui Faustinus, înrudit cu împăratul, a ocupat scaunul de episcop timp de 9 ani și 2 luni, în timpul împăraților Galba și Vespasian. A scris numeroase cărți, în limba greacă, dintre care zece cărți au fost traduse în limba Latină (textul original s-a pierdut) de către Tyrannius Rufinus.

Consacrat de către Sfântul Petru, a înființat 7 parohii în care a numit pe cei mai fideli discipoli ai săi. Au rămas de la el două scrisori, în limba greacă, una către Biserica din Corint și una către Iacob cel Drept, Episcopul Ierusalimului, prin care vestea comunitatea evreiască cum că a fost consacrat de însuși Sfântul Petru, cel consacrat de însuși Isus Hristos.

Scrisoarea lui Clement către Iacob (Homilies) conține în cele 20 de capitole un întreg discurs dogmatic, conținând învățăturile primite de la Sfântul Petru (nașul său de botez) printre care: datoria episcopului, datoria preoților parohi (castitatea), datoria diaconilor, obligațiile celor care au primit catehismul, obligațiile creștinilor, jurământul său de credință. Sărbătoarea sa este la 23 Noiembrie.

A consacrat 15 episcopi, 2 diaconi și 10 preoți. A fost exilat în Grecia, la Chersonesus, unde a primit coroana de martir în cel de al treilea an al domniei lui Traian. A fost înmormântat în Grecia.

97-105 en - Sfântul Evaristus (Euvaristus) - Grec, născut în Antiohia, fiul unui evreu pe nume Judah din cetatea Bethlehem, a ocupat scaunul episcopal timp de 13 ani, 7 luni și 2 zile. A ordonat ca toate căsătoriile dintre creștini să fie celebrate în public, cu binecuvântarea unui preot. Sărbătoarea sa este pe 26 Octombrie.

A consacrat 7 diaconi, a împărțit parohiile Romei apropiaților săi. A primit coroana de martir. Mormântul său este în Biserica Sfântul Petru de la Vatican.

105-115 en - Sfântul Alexandru (Alexander, Alexandre) - Roman, născut în regiunea Caput Tauri,

fiul lui Alexandru, a ocupat scaunul episcopal timp de 10 ani și 7 luni, în timpul împăratului Traian. A fost cel care a introdus în predică (Missă) povestea pentru Cina cea de Taină (Qui pridie). A introdus obiceiul de a binecuvânta casele credincioșilor cu apă sfințită, pentru a îndepărta duhurile rele. Sărbătoarea sa este la 3 Mai (16 Martie la ortodocși).

Legenda spune ca a reușit să-l convertească la creștinism pe guvernatorul Hermes, împreună cu întreaga sa familie și gospodărie, formată din peste 1500 de suflete.

A consacrat 5 episcopi, 2 diaconi și 6 preoți. A primit coroana de martir, a fost îngropat pe Via Nomentana, la 7 mile de cetatea Romei.

115-125 en - Sfântul Sixtus I (Xystus) - Roman, născut în districtul Via Lata, fiul lui Pastor, a fost episcop al Romei timp de 10 ani, în timpul împăratului Hadrian. A ordonat ca odoarele Bisericii să nu fie atinse decât de mâinile unui cleric. A decretat ca nici un episcop convocat în scaunul apostolic al Romei să nu se mai poată întoarce la vechiul său scaun, decât dacă este numit în scris de următorul Papa.

A consacrat 4 episcopi, 4 diaconi și 11 preoți. Mormântul său este în Basilica Sf. Petru. Sărbătoarea sa este la 6 Aprilie.

125-136 en - Sfântul Telesphorus - Grec, născut în Italia, la Terranova da Sibari (Calabria), a ocupat scaunul apostolic timp de 11 ani și 3 luni, în timpul împăraților Antoninus Pius și Marcus Aurelius. A ordonat ca înaintea Paștelui să se țină post timp de șapte săptămâni. A cerut ca slujba Înălțării Domnului la Cer să se țină la miezul nopții, și să înceapă cu imnul "Gloria in excelsis deo". Sărbătoarea sa este la 2 Ianuarie (5 Ianuarie și 22 Februarie la ortodocși).

A consacrat 13 episcopi, 8 diaconi și 12 preoți. A primit coroana de martir. Mormântul său este în Basilica Sf. Petru de la Vatican. Este venerat de călugărițele Carmelite deoarece în tinerețe a trăit ca sihastru pe Muntele Carmel.

136-140 en - Sfântul Hyginus (Yginus) - Grec, fost filozof la Athena, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și trei luni, în timpul împăraților Marcus și Verus. A organizat ierarhia clerului și a împărțit rangurile apropiatilor săi. A instituit calitatea de naș de botez și a ordonat ca toate bisericile să fie consacrate. Sărbătoarea sa este la 11 Ianuarie.

A consacrat 6 episcopi, 5 de diaconi și 15 preoți. Mormântul său este în Biserica Sf. Petru de la Vatican.

140-155 en - Sfântul Pius I - Roman, fiul lui Rufinus păstor din Aquileia, a fost episcop al Romei timp de 19 ani și 4 luni, în timpul împăratului Antoninus Pius. A ordonat ca sărbătoarea Paștelui să se țină întotdeauna în zi de Sâmbătă, și ca orice eretic care se pocăiește să fie primit și botezat. A organizat administrația Bisericii și s-a confruntat cu Gnosticii și Valentinienii. Sărbătoarea sa este la 11 Iulie.

A consacrat 12 episcopi, 21 de diaconi și 19 preoți. Mormântul său a fost în Biserica SF. Petru de la Vatican.

155-166 en - Sfântul Anicetus - Sirian, născut în orașul Humisa, fiul lui Ion, a ocupat scaunul apostolic timp de 11 ani și 3 luni, în timpul împăraților Severus și Marcus Aurelius. A interzis episcopilor să poarte plete, respectând tradiția apostolică, spre a se deosebi de gnostici. L-a primit la Roma pe Polycarp din Smyrna, pentru a discuta controversa privind data Paștelui. Sărbătoarea sa este la 20 Aprilie (17 Aprilie la ortodocși)

A consacrat 9 episcopi, 4 diaconi și 19 preoți. A primit coroana de martir. Mormântul său este la Vatican, alături de Sfântul Petru.

166-175 en - Sfântul Soterius (Soter, Sotirios) - Roman, din Campania, născut în orașul Fundi (Lazio), fiul lui Concordius, a ocupat scaunul apostolic timp de 9 ani și 6 luni, în timpul împăratului Severus. A ordonat ca nici un călugăr să nu atingă vestmântul de pe altar, sau să ardă tămâie în sfânta biserică. A ordonat ca nici o căsătorie să nu fie validă dacă nu este sfințită de un preot. A scris o carte împotriva eraticilor Montaniști, din Asia Mică. Sărbătoarea sa este la 22 Aprilie.

A consacrat 11 episcopi, 9 diaconi și 18 preoți. Mormântul său este lângă Sfântul Petru, inițial a fost în cimitirul de pe Via Appia.

175-189 en - Sfântul Eleutherius - Grec, născut în orașul Nicopolis (Epir), fiul lui Habundius, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și trei luni, în timpul împăraților Antoninus și Comodus. A primit o scrisoare de la Lucius, regele Britaniei, cu rugămintea de a fi creștinat. A ordonat ca nici un aliment lăsat de la Dumnezeu să nu fie refuzat de creștini, cu condiția să fie rațional și potrivit pentru hrana omului. Sărbătoarea sa este la 26 Mai.

În anul 177 a primit vizita preotului Irineus din Lungudunum (Lyon) cu o scrisoare prin care clerul orașului se plângea de persecuțiile suferite sub acuzația că ar fi Montaniști. Revenit de la

Roma, Irineus a fost înălțat episcop de Lungudunum și a alcătuit lucrarea Adversus Heresies (Împotriva Ereziei).

A consacrat 15 episcopi, 8 diaconi și 12 preoți. Mormântul său este în Biserica Sfântului Petru de la Vatican.

189-199 en - Sfântul Victor - African, născut în Leptis Magna (Tripoli), fiul lui Felix, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 2 luni, în timpul împăratului Septimius Severus. A ordonat ca orice om aflat în necesitate care dorește să fie botezat, să fie creștinat chiar dacă este în timpul unei călătorii pe mare. A ținut un conciliu cu privire la data sărbătorii Paștelui. Sărbătoarea sa este la 28 Iulie.

A consacrat 12 episcopi, 7 diaconi și 4 preoți. A primit coroana de martir. Mormântul său este în biserica Sf. Petru de la Vatican.

199-217 en - Sfântul Zephyrinus - Roman, născut la Roma, fiul lui Habundius, a ocupat scaunul apostolic timp de 18 ani și 3 luni, în timpul împăraților Severus și Antoninus. A decretat ca preoții și diaconii să fie consacrați în prezența întregului cler și a întregii comunități creștine, iar la sfârșitul slujbei să primească din mâna episcopului o sticlă cu apă sfințită, spre a fi distribuită enoriașilor săi. Sărbătoarea sa este la 26 August.

A consacrat 13 episcopi, 7 diaconi și 14 preoți. A fost înmormântat pe Via Apia, în cimitirul fondat chiar de el.

217-222 en - Sfântul Callistus - Roman, născut în districtul Urbis Ravennantium, fiul lui Domitius, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 2 luni, în timpul împăraților Macrinus și Heliogabalus (Marcus Aurelius Antoninus). A instituit trei zile de post, cu pâine, ulei și vin, în prima Sâmbăta din cea de a patra, cea de a șaptea și cea de a zecea lună a anului. A construit o biserică pe malul Tiburului și a fondat un cimitir pe Via Apia. Sărbătoarea sa este la 14 Octombrie.

A consacrat 8 episcopi, 4 diaconi și 16 preoți. A primit coroana de martir. A fost înmormântat pe Via Aurelia, în cimitirul lui Calpodius.

222-230 en - Sfântul Urbanus - Roman, născut la Roma, fiul lui Pontianus, a fost episcop al Romei timp de 9 ani și o lună. A instituit obiceiul ca sfintele odoare să fie din argint, și a donat argintul necesar pentru turnarea lor. A botezat peste 400 de creștini în casa nobilei Cecilia,

incluzând și pe soțul ei Valerianus, dar toți au fost martirizați (Martiriul Sfintei Cecilia).
Sărbătoarea lui este la 25 Mai.

A consacrat 8 episcopi, 7 diaconi și 19 preoți. A fost înmormântat pe Via Apia în cimitirul lui Pretextatus (sau în Catacombele lui Callistus unde s-a găsit un sarcofag).

230-235 en - Sfântul Pontianus - Roman, născut la Roma, fiul lui Calpurinus, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 2 luni, în timpul împăraților Aledandru Marcus Aurelius Severus și Maximinus Thrax. Împreună cu preotul Hippolitus (contestatarul său, liderul grecilor creștini), a fost condamnat la exil pe insula Bucina (Sardinia), unde a fost lapidat. Sărbătoarea sa este la 19 Noiembrie (13 August la ortodocși).

A consacrat 6 episcopi, 5 diaconi și 6 preoți. Trupul său a fost recuperat de binecuvântatul Papa Fabianus și înmormântat pe Via Apia, în cimitirul lui Calistus.

235-236 en - Sfântul Anterus - Grec, născut la Petilia Policastro (Calabria), fiul lui Romulus, a fost episcop al Romei timp de un an și o lună, în timpul împăratului Maximin Thrax. A colectat de la notari toate actele referitoare la martiri și le-a depozitat în biserică, inclusiv o declarație referitoare la un preot Maximinus (împăratul?). Sărbătoarea sa este la 3 Ianuarie (18 August la ortodocși).

A consacrat un singur episcop, pentru orașul Fundi din Campania. A primit coroana de martir. A fost înmormântat pe Via Apia, în cimitirul lui Calistus.

236-250 en - Sfântul Fabianus - Roman, născut la Roma, fiul nobilului Fabius, a ocupat scaunul apostolic timp de 14 ani și o lună, în timpul împăraților Maximinus Thrax, Marcus Antoninus Gordianus și Marcus Iulius Philippus. Un porumbel alb a aterizat pe fruntea sa, semnalând astfel că este alesul Sfântului Duh pentru postul de episcop. A divizat Roma în 7 diaconate și a creat funcția de subdiacon pentru 7 notari, pentru a copia toate documentele emise de foștii episcopi ai Romei (martiri). A trimis misionari în Galia, a ridicat biserici și a fondat cimitire. Sărbătoarea sa este la 20 Ianuarie (5 August la ortodocși).

A consacrat 11 episcopi, 7 diaconi și 22 de preoți. A primit coroana de martir. A fost înmormântat pe Via Apia, în cimitirul lui Calistus.

251-253 en - Sfântul Cornelius - Roman, născut la Roma, fiul lui Castinus, a fost episcop al

Romei timp de 2 ani și 3 luni. La cererea unei matroane, pe nume Lucina, a dezgropat din catacombe trupul sfinților Petru și Paul (Pavel) pentru a fi înmormântați cu cinste lângă ceilalți episcopi ai Romei, lângă altarul lui Apollo, pe muntele Aureus din Vatican. Sărbătoarea lui este la 16 Septembrie.

A consacrat 8 preoți. A primit coroana de martir. A fost înmormântat pe ascuns de binecuvântata Lucina, într-o criptă din grădina ei, pe Via Appia, lângă cimitirul lui Calistus.

253-254 en - Sfântul Lucius - Roman, născut la Roma, fiul lui Purphirius, a fost episcop al Romei timp de 9 luni, în timpul împăraților Gallus și Volusianus. A ordonat ca fiecare episcop să permanent însoțit în biserică de trei diaconi și doi preoți, ca martori ai faptelor sale. Sărbătoarea sa este la 5 Martie.

A consacrat 7 episcopi, 4 diaconi și 4 preoți. A primit coroana de martir. A fost înmormântat pe Via Appia, în cimitirul lui Calistus.

254-257 en - Sfântul Ștefan I - Grec, născut la Roma, fiul lui Iobius, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 2 luni, în timpul împăraților Valerian, Gallus și Maximus. A interzis preoților să poarte vestmântul liturgic în afara slujbelor religioase. A fost martirizat de împăratul Maximus după ce a petrecut în închisoare 9 luni, alături de alți doi episcopi, Honorius și Castus, trei diaconi și 9 preoți. În închisoare a ținut un sinod și a încredințat scaunul apostolic diaconului Sixtus. Sărbătoarea sa este la 2 August.

A consacrat 3 episcopi, 5 diaconi și 6 preoți. A primit corana de martir. A fost înmormântat pe Via Appia, în cimitirul lui Calistus.

257-258 en - Sfântul Sixtus II (Xystus) - Grec, născut la Roma, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 11 luni, în timpul împăraților Valerian și Decius. A refuzat să facă sacrificii pe altarul zeilor păgâni și a fost martirizat de împăratul Valerian, alături de 6 diaconi: Felicissimus, Agapitus, Januarius, Magnus, Vincentius și Ștefan. Sărbătoarea sa este la 6 August.

A consacrat 2 episcopi, 7 diaconi și 4 preoți. A primit coroana de martir. A fost înmormântat pe Via Appia, în cimitirul lui Calistus, iar cei 6 diaconi în cimitirul lui Pretextatus.

259-268 en - Sfântul Dionisus (Denys) - Nu se conosc familia sau originea sa, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 2 luni, în timpul împăratului Publius Licinius Galienus. A numit preoții în

biserici și cimitire, a specificat care sunt parohiile fiecăreia dintre diocenze. A finanțat reconstrucția bisericilor din Caoppadocia, devastate de gothi. Sărbătoarea lui este la 26 Decembrie.

A consacrat 8 episcopi, 6 diaconi și 12 preoți. A fost înmormântat pe Via Appia, în cimitirul lui Calistus.

269-274 en - Sfântul Felix I - Roman, fiul lui Constantinus, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 3 luni, în timpul împăraților Claudius și Aurelian. A instituit obiceiul de a ține slujbe comemorative la mormântul martirilor. Sărbătoarea sa este la 30 Decembrie (30 Mai).

A consacrat 5 episcopi, 5 diaconi și 9 preoți. A primit coroana de martir. A fost înmormântat pe Via Aurelia, la a doua piatră de milă, în cimitirul fondat chiar de el.

275-283 en - Sfântul Eutchyanus - Roman, născut în orașul Luna din Toscana, fiul lui Marinus, a ocupat scaunul apostolic timp de 8 ani și 10 luni, în timpul împăratului Aurelian. A ordonat ca dintre fructele pământului doar fasolea și strugurii să primească binecuvântare pe altarul bisericii. A înmormântat cu mâna lui 342 de martiri, după ce a ordonat ca martirii să fie întotdeauna înmormântați în mantia dalmatică (purpurie), iar el să fie înștiințat. Sărbătoarea sa este la 8 Decembrie.

A consacrat 9 episcopi, 5 diaconi și 14 preoți. A fost înmormântat pe Via Appia, în cimitirul lui Calistus.

284-296 en - Sfântul Caius (Gaius) - Dalmat, născut în orașul Salona (Dalmația), fiul lui Gaius, membru al gintei împăratului Diocletian, a ocupat scaunul apostolic timp de 11 ani și 4 luni în timpul împăraților Carus, Carinus și Dioclețian. A ordonat ca oricine este demn de a fi înălțat episcop să urmeze toate treptele ierarhiei: portar, predicator, exorcist, acolit, subdiacon, diacon, preot. S-a ascuns în cripte în timpul persecuțiilor lui Dioclețian, unde a murit după 8 ani, fiind confesor. Sărbătoarea sa este la 22 Aprilie.

A consacrat 5 episcopi, 8 diaconi și 25 de preoți. A primit coroana de martir împreună cu fratele său Gavinius și fiica acestuia, Susana (Sfânta Susana), după ce fata a refuzat să se mărite cu un păgân. A fost înmormântat pe Via Appia, în cimitirul lui Calistus.

296-304 en - Sfântul Marcellinus - Roman, născut la Roma, fiul lui Projectus, a fost episcop al

Romei timp de 8 ani și 2 luni, în timpul împăraților Dioclețian și Maximian. În timpul său, persecuțiile au îmbrăcat forme extreme și un număr de 17 000 de creștini din provinciile Romei au fost martirizați într-o singură lună. Creștinii au fost excluși din armată, bisericile au fost expropriate, iar cărțile lor (papyrus-urile) au fost arse. Sărbătoarea lui este la 26 Aprilie (7 Iunie la ortodocși)

A consacrat 5 episcopi, 2 diaconi și 4 preoți. A primit coroana de martir, împreună cu preoții Claudius, Cyrinus și Antonius. Din ordinul împăratului, trupul lor a rămas expus în stradă timp de 26 de zile. A fost înmormântat în secret de preoți și diaconi, pe Via Salaria, în cimitirul lui Priscilla.

304-308 en - Sfântul Scaun Apostolic a fost vacant în timpul persecuțiilor împăraților Dioclețian, Maximian, Galerius și Constantius. Biserica din Nicomedia, nou construită, a fost demolată. O serie de edicte au restrâns dreptul creștinilor la practici religioase. Ca represalii, palatul imperial a fost incendiat de două ori.

308-309 en - Sfântul Marcellus I (Marcel) - Roman, născut la Roma, fiul lui Marcellus, a fost episcop al Romei timp de un an, în timpul împăratului Maxentius. A obținut de la o matroană, pe nume Priscilla, un teren pe Via Salaria, unde a fondat un cimitir. A numit cele 25 de biserici parohiale drept diocese ale cetății Roma. A refuzat să se dezică de credința sa și a fost condamnat de Maxentius să lucreze ca grăjdar, îmbrăcat doar în piei de animale. A murit după 9 luni de suferință. Sărbătoarea sa este la 16 Ianuarie.

A consacrat 21 de episcopi, 2 diaconi și 25 de preoți. A fost înmormântat în cimitirul Priscilla, fondat chiar de el pe Via Salaria.

309-311 en - Sfântul Eusebius - Grec, medic de profesie, a fost episcop al Romei timp de doi ani și șase luni, în timpul împăratului Constantin. Pe timpul său a fost descoperită Sfânta Cruce, cea pe care a fost martirizat Isus Hristos. Legenda spune că Helena, mama împăratului Constantin cel Mare a descoperit crucea în timpul pelerinajului în Palestina și a ordonat ridicarea unei biserici pe locul Sfântului Mormânt (Biserica Sfântului Sepulcru). Sărbătoarea sa este la 17 August.

A consacrat 14 episcopi, 3 diaconi și 13 preoți. A fost înmormântat pe Via Appia în cimitirul lui Calistus.

311-314 en - Sfântul Miltiades (Melchiades) - African, nu se cunosc părinții, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 7 luni, în timpul împăratului Constantin cel Mare. A decretat ca nici un creștin să nu țină post în Noaptea Învierii sau Dumineca. A ordonat ca sfânta cuminecătură să fie binecuvântată de episcop și să fie trimisă tuturor bisericilor. În anul 313, prin Edictul de la Milano, creștinismul a fost tolerat în întregul teritoriu al Imperiului Roman. A primit în dar de la împăratul Constantin palatul Împărătesei Fausta. Sărbătoarea sa este la 10 Decembrie (10 Ianuarie).

A consacrat 11 episcopi, 5 diaconi și 7 preoți. A fost înmormântat pe Via Appia în cimitirul lui Calistus.

314-335 en - Sfântul Silvester I (Sylvester) - Roman, născut la Roma, fiul lui Rufinus, a ocupat scaunul apostolic timp de 20 de ani și 10 luni, în timpul împăraților Constantin și Volusianus. A fost în exil pe Muntele Syraptin, până când împăratul Constantin s-a botezat, după ce Domnul l-a vindecat de lepră. A construit o biserică la Roma, în grădina preotului Equitus, apoi a dăruit acestei biserici peste 100 de odoare din aur și argint. În anul 325 s-a ținut primul Conciliu de la Nicaea (318 episcopi catolici și 208 alți episcopi) unde s-a hotărât textul Crezului și a fost condamnată erezia Ariană. Sărbătoarea sa este la 31 Decembrie, (2 Ianuarie la ortodocși, 22 Decembrie la Armeni)

A decretat că preotul poate unge cu mir doar pe cei care au fost botezați în fața altarului. A decretat că nici un laic nu poate chema în justiție un membru al clerului. A decretat ca diaconii să poarte în biserică o tunică lungă (dalmatică) și șervete din lână și in. A decretat ca nici un membru al clerului să nu se prezinte în procese civile. A decretat ca vestmântul pentru altar să fie din in, ca vestmântul lui Isus. A decretat ordinea de avansare în rang: predicator 30 ani, exorcist 30 zile, acolit 5 ani, subdiacon 5 ani, diacon 7 ani, preot 3 ani.

În timpul său a binecuvântat zidirea următoarelor biserici: Biserica San Giovanni din Palatul Lateran, dotată cu numeroase proprietăți și odoare, Biserica Sfântului Petru de la Vatican (ridicată de Constantin și Elena), unde a fost adus și înhumat trupul sfântului apostol, Biserica Sfântului Paul, unde trupul sfântului apostol a fost înhumat în sicriu din bronz, basilica din Palatul Sessorian (reședința Împărătesei Elena, acum Biserica Sfintei Cruci) unde a fost adusă Sfânta Cruce învelită în aur și nestemate, Biserica Sfintei Agnes (pentru Constantia, fiica împăratului), Biserica Sfântului Laurețiu (pe Via Tiburtina), Biserica Sfântului Marcellinus, Biserica Sfântului Ioan Botezătorul din Alba, Biserica Sfinților Apostoli din Capua,

A consacrat 65 de episcopi, 27 de diaconi și 42 de preoți. A fost înmormântat pe Via Salaria, în cimitirul Priscilla.

336-336 en - Sfântul Marcus - Roman, născut la Roma, fiul lui Priscus, a fost episcop al Romei timp de 8 luni. A ordonat ca episcopul Romei să fie consacrat doar de episcopul de Ostia, iar acesta să poarte un pallium. A zidit două biserici pe Via Ardeatina și fundația bisericii San Marco. Sărbătoarea sa este la 7 Octombrie.

A consacrat 27 de episcopi, 6 diaconi și 25 de preoți. A fost înmormântat în cimitirul Balbina, pe Via Ardeatina, fondat chiar de el.

337-352 en - Sfântul Julius I (Jules) - Roman, născut la Roma, fiul lui Rusticus, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și 2 luni, în timpul împăraților Constantinus (fiul lui Constantin). A construit două basilici în cetatea Romei, una lângă Forum, a doua pe malul Tibrului, și trei cimitire, pe Via Flaminia, pe Via Aurelia și pe Via Portuensis. Sărbătoarea lui este la 12 Aprilie.

A ordonat ca nici un membru al clerului să nu facă nici o declarație în public, în afara bisericii. A ordonat ca tot ce ține de credință și biserică, obligații, instrumente de plată, datorii, ofrande, testamente și donații, copii sau manuscrise ale membrilor clerului, să fie înregistrate de notari și păstrate în sfintele arhive.

A consacrat 8 episcopi, 3 diaconi și 18 preoți. A fost înmormântat pe Via Aurelia, în cimitirul lui Calepodus.

352-366 en - Liberius (Libere) - Roman, născut la Roma, fiul lui Augustus, a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 3 luni, în timpul împăratului Constantius, cu un interimat al episcopului Felix II (antipapă între anii 355-365). A fost în exil în Tracia, timp de trei ani, deoarece a refuzat să accepte comuniunea cu episcopii lui Arius (Ursacius și Valens), apoi a fost găzduit în cimitirul Sfintei Agnes (sora împăratului) până în anul 361. A construit o biserică denumită inițial după el (azi, Santa Maria Maggiore). Sărbătoarea sa este la 27 August.

A consacrat 18 episcopi, 5 diaconi și 18 preoți. A fost înmormântat pe Via Salaria, în cimitirul Priscilla.

366-384 en - Sfântul Damasus I (Damase) - Spaniol, născut la Roma, fiul lui Antonius, a ocupat scaunul apostolic timp de 18 ani și 3 luni în timpul împăratului Gaius Julius (Gratian). A zidit două biserici, una închinată Sfântului Laurentiu lângă teatru, a doua pe Via Ardeatina. A pus o placă de marmură inscripționată pe mormântul sfinților Petru și Paul. A căutat și marcat cu monumente mormintele altor sfinți martiri. Sărbătoarea sa este la 11 Decembrie.

A decis ca parohia Romei să aibă sediul în biserica ridicată de el. A ordonat ca psalmii să se

cânte în toate bisericile și mănăstirile, ziua și noaptea. Secretarul său personal, Sfântul Jerome, a tradus Sfânta Scriptură în Latina vulgară, spre a fi pe înțelesul credincioșilor. În cartea sa, *De Viris Illustribus*, Jerome a notat că episcopul Damasus era un poet talentat și a publicat versuri în metrul antic.

A consacrat 42 de episcopi, 11 diaconi și 31 de preoți. A fost înmormântat pe Via Ardeatina, în biserica zidită de el.

384-399 en - Sfântul Siricius (Sirice) - Roman, născut la Roma, fiul lui Tiburtius, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani. A scris predici împotriva ereziei și a trimis copii în toate provinciile. A ordonat ca nici un preot să nu officieze slujbe de consacrare decât cu binecuvântarea episcopului districtual. Sărbătoarea sa este la 26 Noiembrie.

A consacrat 32 de episcopi, 16 diaconi, și 31 de preoți. A fost înmormântat pe Via Salaria, în cimitirul Priscilla.

399-401 en - Sfântul Anastasius I (Anastase) - Roman, născut la Roma, fiul lui Maximus, a fost episcop al Romei timp de trei ani. A ordonat ca Sfânta Evanghelie să se citească întotdeauna stând în picioare, cu capul plecat. A ordonat ca nici un episcop străin să nu fie primit decât dacă prezintă semnătura a cinci episcopi. A zidit la Roma basilica Crescentian, pe Via Mamuritini. A condamnat textele religioase scrise de Origen Adamantius din Alexandria. Sărbătoarea sa este la 19 Decembrie.

A consacrat 11 episcopi, 5 diaconi și 8 preoți. A fost înmormântat în cimitirul său, pe Via Portuensis, în districtul Ursus Pileatus. Jerome a notat despre el că: "a fost bogat în sărăcia lui".

401-417 en - Sfântul Innocent I - Roman, născut în Alba (Lazio, sau în Albania), fiul lui Innocent, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și două luni. A emis regulamente și statute pentru biserici și mănăstiri. A ordonat ca orice copil născut de o creștină trebuie să se nască a doua oară, prin botez. A sfințit biserica sfinților Gervasius și Protasius (San Vitale) zidită de nobila Vestina sub protecția preoților Ursicinus și Leopardus și a stabilit acolo sediul parohiei sale. A decretat ca Sâmbăta Paștelui să fie zi de post.

În anul 405 a trimis episcopului Exsuperius din Tolouse o serie de cărți sfinte, cele incluse hotărâte în Conciliul de la Trent. În timpul său, în anul 410, Vizigothii conduși de Alaric I au cucerit și jefuit Roma. Sărbătoarea sa este la 12 Martie (28 Iulie între secolele XIII-XX)

A consacrat 53 de episcopi, 12 diaconi și 30 de preoți. A fost înmormântat pe Via Portuensis,

în districtul Ursus Pileatus.

417-418 en - Sfântul Zosim - Grec, născut în Mesoraca (Calabria), fiul lui Abramius, a fost episcop al Romei timp de 1 an și 3 luni. A emis numeroase decrete pentru biserică. A ordonat ca diaconii să poarte pe umărul drept un șervet (maniple) din lână și in, iar ceara pentru lumânări să fie binecuvântată. A ordonat ca nici un membru al clerului să nu bea alcool în public, cu excepția camerelor private ale credincioșilor, preferabil membrii ai clerului. Sărbătoarea sa este la 27 Decembrie.

L-a numit pe episcopul Patroclus de Arles drept vicar papal pentru întreaga Galie și a mutat sediul diocezei la Arles.

A consacrat 8 episcopi, 3 diaconi și 10 preoți. A fost înmormântat pe Via Tiburtina, în biserica Sfântului Laurențiu.

418-422 en - Sfântul Bonifaciu I - Roman, născut la Roma, fiul preotului Iocundus, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 8 luni. A ordonat ca nici o femeie să nu atingă vestmântul pentru altar, să fie spălat doar de membrii clerului. A ordonat să nu fie primit în rândul clerului nici un sclav și nici un bărbat care a exercitat servicii curiale. A zidit un oratoriu, pe Via Salaria, în cimitirul Sfintei Felicitas și al Sfântului Silvanus. Sărbătoarea sa este la 25 Octombrie.

A consacrat 36 de episcopi, 3 diaconi și 13 preoți. A fost înmormântat pe Via Salaria, în cimitirul Sfintei Felicitas.

422-432 en - Sfântul Celestine I - Roman, născut în Campania, fiul lui Priscus, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani. A ordonat ca înaintea oricărei slujbe de sacrificiu (donație, cuminecătură) să se cânte antifonal cei 150 de psalmi ai lui David, înainte de a citi epistola lui Paul și Evanghelia. A donat bisericii lui Julius o pateră din argint de 25 de livre. Sărbătoarea sa este la 27 Iulie (8 Aprilie la ortodocși).

A consacrat 46 de episcopi, 12 diaconi și 32 de preoți. A fost înmormântat pe Via Salaria în cimitirul Priscilla.

432-440 en - Sfântul Sixtus III (Xystus) - Roman, fiul lui Sixtus, a fost episcop al Romei timp de 8 ani. A reconstruit basilica lui Liberius, închinată Fecioarei Maria (Santa Maria Maggiore). A împodobit confesionalul Sfântului Petru cu 400 livre de argint și un basorelief din aur înfățișând

pe Isus cu cei 12 apostoli. A sfințit biserica Sfânta Sabina din Roma, zidită de preotul dalmat Peter de Iliria. A zidit o biserică închinată Sfântului Laurențiu. În Biserica Laterană a ridicat cele 8 colane din porfir, tăiate încă din timpul lui Constantin. Sărbătoarea sa este la 28 Martie.

A consacrat 52 de episcopi, 12 diaconi și 28 de preoți. A fost înmormântat pe Via Tiburtina în biserica Sfântului Laurențiu.

440-461 en - Sfântul Leon I (Leo, Leone, Leon cel Mare) - Roman, născut în Toscana, a ocupat scaunul apostolic timp de 21 de ani. În timpul său Împăratul Marcian Augustus a convocat Conciliul de la Calcedonia (451 en), unde 520 de episcopi au condamnat ereziile lui Eutyches și Nestorius și au stabilit cele 30 de reguli ale Canonului. A înlocuit odoarele sfinte în toate bisericile devastate de vandali. A reparat biserica Sfântului Petru, distrusă de un incendiu. A zidit pe Via Appia o biserică închinată Sfântului Cornelius, lângă cimitirul lui Calistus.

În timpul său, nobila Demetria a zidit o biserică închinată Sfântului Ștefan, în grădina sa de pe Via Latina. A numit paznici lângă mormintele sfinților apostoli, denumiți cubicularii. Au rămas de la el 100 de predici și peste 150 de scrisori, printre care și cea destinată Arhiepiscopului Flavian de Constantinopol, în care dezvăluie confesiunea bunului creștin. Sărbătoarea sa este la 10 Noiembrie (11 Aprilie înainte de 1969) (18 Februarie la ortodocși)

În numele poporului Roman, l-a întâmpinat pe Atila, regele Hunilor, și l-a determinat să renunțe la invazia în peninsulă. A fondat o mănăstire închinată sfinților Ioan și Paul. A ordonat ca măicuțele să nu primească binecuvântarea vălului decât dacă sunt fecioare.

A consacrat 185 de episcopi, 31 de diaconi și 81 de preoți. A fost înmormântat în biserica Sfântului Petru, la Vatican (primul Papă înmormântat direct acolo).

461-468 en - Sfântul Hilarius - Roman, născut în Sardinia, fiul lui Crispinianus, a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 3 luni în timpul consulilor Basiliscus și Hermenericus. A emis decrete și a trimis spre bisericile din Răsărit scrisori prin care a prezentat credința catolică și apostolică, confirmând sinodurile de la Nicaea, Ephes și Chalcedonia. A zidit trei oratorii în baptiserul bisericii lui Constantin (Laterana), închinată Sfântului Ioan Botezătorul, Sântului Ioan Evanghelistul și Sfintei Cruci, toate bătute cu aur și nestemate.

În cetatea Romei a donat odoare sfinte din aur și argint pentru bisericile lui Constantin și Sfânta Maria. A zidit o mănăstire lângă basilica Sfântului Laurențiu și un oratoriu închinat Sfântului Ștefan în baptiserul bisericii Laterane. Sărbătoarea sa este la 17 Noiembrie.

A consacrat 22 de episcopi, 6 diaconi și 25 de preoți. A fost înmormântat în biserica Sfântului

Laurențiu în cripta episcopului Sixtus.

468-483 en - Sfântul Simplicius - Roman, născut la Tivoli (Tiburtine), fiul lui Castinus, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani. A zidit basilica Sfântului Ștefan de pe Dealul Celian (San Stefano Rotondo), basilica Sfântului Andrei de lângă Biserica Santa Maria Maggiore, o altă biserică închinată Sfântului Ștefan, lângă biserica Sfântului Laurențiu și o biserică închinată martirei Bibiana alături de Palatul Licinian. Sărbătoarea sa este la 10 Martie.

A numit câte o săptămână specială în care preoții din periferie să slujească și să boteze credincioșii în cele trei biserici centrale, închinare Sfântului Petru, apostolului Paul și Sfântului Laurențiu.

A consacrat 88 de episcopi, 11 diaconi și 58 de preoți. A consacrat pe Zeno, episcopul de Hispalis (Sevilia) drept Vicar Papal pentru Spania. A fost înmormântat în biserica Sfântului Petru de la Vatican.

483-492 en - Sfântul Felix III - Roman, născut la Roma, fiul preotului Felix din parohia Fasciola, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 11 luni, pe timpul regilor Odoacru și Theodoric. A construit basilica Sfântului Agapitus, lângă biserica Sfântului Laurențiu. În timpul său Vandalii au cucerit Nordul Africii. Sărbătoarea sa este la 1 Martie.

A consacrat 31 de episcopi, 5 diaconi și 28 de preoți. A fost înmormântat în biserica Sfântului Paul.

492-496 en - Sfântul Gelasius I - African, născut la Roma, fiul lui Valerius, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 8 luni, în timpul regelui Theodoric și al Împăratului Zeno Augustus. În timpul său a fost descoperit sanctuarul Sfântului Mihail, într-o grotă, pe Muntele Gargans. Papa Gelasius a ordonat ridicarea unei biserici în acel loc. A iubit clerul și sărăcimea, a predicat împotriva festivalului numit Lupercalia (a fost întrerupt). A dedicat o biserică Sfintei Euphemia, în orașul Tivoli (Tibur). A zidit biserici dedicate sfinților Nicander, Eleutherius și Andrei în orașul Petrusa. A zidit o biserică închinată Sfintei Maria, pe Via Lavicana, la 20 de mile de Roma. A scris imnuri religioase în stilul binecuvântatului Ambroziu. Sărbătoarea sa este la 21 Noiembrie.

A consacrat 67 de episcopi, 2 diaconi și 32 de preoți. A fost înmormântat în biserica Sfântului Petru, la Vatican.

496-498 en - Anastasius II (Anastase) - Roman, născut la Roma, fiul preotului Peter din districtul Tauma (Caput Tauri), a fost episcop al Romei timp de un an și 11 luni, în timpul regelui Theodoric. În timpul său, o parte dintre episcopi și preoți au rupt cu de la sine putere comuniunea, deoarece Papa a fost conciliant și a întreprins tentative de împăcare cu Photinus, Patriarhul Constantinopolului. Este comemorat la data morții, 19 Noiembrie.

A consacrat 16 episcopi și 12 preoți. A fost înmormântat în biserica Sfântului Petru, la Vatican.

498-514 en - Sfântul Symmachus - Roman, născut în Sardinia, fiul lui Fortunatus, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și 7 luni, în timpul regelui Theodoric și al Împăratului Anastasius Augustus. În timpul său, o parte dintre episcopi l-au numit Antipapă pe episcopul Laurentius. Solicitat să judece cazul, regele Theodoric a decis în favoarea celui cu cei mai mulți susținători. A zidit o biserică închinată Sfântului Andrei, lângă biserica Sfântului Petru. A împodobit cu marmură biserica Sfântului Petru și a ridicat palate de ambele părți ale bisericii.

A zidit pe Via Aurelia o biserică închinată Sfintei Agatha și o biserică închinată Sfântului Pancratius (San Pancrazio). A restaurat biserica Sfântului Paul și a împodobit-o cu un baseorelief din argint (120 de livre) al lui Isus cu cei 12 apostoli. A zidit basilica Sfinților Silvester și Martin, lângă Băile lui Traian. A extins biserica Sfântului Mihail și a ridicat un oratoriu închinat Sfinților Cosma și Damian. A zidit pe Via Triviana, la 27 de mile de Roma, o biserică închinată Sfântului Petru (la Pacinianum). Sărbătoarea sa este la 19 Iulie.

A ordonat ca în noaptea Învierii să se cânte de mai multe ori imnul Gloria in excelsis. În fiecare an a trimis bani și vestminte episcopilor exilați în Sardinia, din Nordul Africii.

A consacrat 117 episcopi, 16 diaconi și 92 de preoți. A fost înmormântat în biserica Sfântului Petru, la Vatican.

514-523 en - Sfântul Hormisdas (Ormisada) - Roman, născut în Campania, fiul lui Justus din orașul Frisino (Frosinone), a fost episcop al Romei timp de 9 ani, în timpul regelui Theodoric și a împăraților Anastasius Augustus și Justin Augustus. A construit o biserică în districtul Alba. A ridicat anatema pusă asupra grecilor din cauza Patriarhului Acacius al Constantinopolului. A trimis în exil toți ereticii și a ordonat să le fie arse cărțile în fața bisericii lui Constantin. În timpul său s-a reinstituit Episcopia Africii, desființată de Vandali. A primit de la Cloduverus, regele Francilor o coroană din aur bătută cu nestemate, închinată Sfântului Petru. A primit de la Împăratul Justin odoare și evangheliile îmbrăcate în aur. Sărbătoarea sa este la 6 August.

A consacrat 55 de episcopi, și 21 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la

Vatican.

523-526 en - Sfântul Ioan I (Jean, John, Giovanni) - Roman, născut în Toscana, fiul lui Constantius, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 9 luni. A făcut parte din ambasada trimisă de regele Theodoric la Constantinopol, pentru restabilirea comuniunii. A reconstruit pe Via Ardeatina cimitirul închinat martirilor Nereus și Achilleus. A redeschis cimitirul Priscilla și Cimitirul închinat sfinților Felix și Adautus. A murit la Ravenna, întemnițat de regele Theodoric. Sărbătoarea sa este la 18 Mai.

A consacrat 15 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

526-530 en - Sfântul Felix IV (Felice)- Roman, născut în Samnium (Sudul Italiei), fiul lui Castorius, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 2 luni în timpul regelui Athalaric și a Împăratului Justinian Augustus. A construit la Roma, pe Via Sacra, basilica Sfinților Cosma și Damian. A reconstruit basilica sfântului Saturninus de pe Via Salaria, distrusă de un incendiu. Împăratul Justin Augustus a decis prin edict imperial ca toate procesele împotriva episcopilor să fie judecate de Papa (episcopul Romei). Sărbătoarea sa este la 30 Ianuarie.

A consacrat 28 de episcopi, 3 diaconi și 55 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

530-532 en - Bonifaciu II - Roman, născut la Roma, fiul lui Sigibuld, a fost episcop al Romei timp de 2 ani, în timpul regelui Athalaric și al Împăratului Justinian. A fost contestat de Antipapa Dioscurus (consacrat de 60 de episcopi în Biserica Laterană), dar Dioscurus a murit după doar 22 de zile. În timpul său, Consiliul de la Orange a stabilit că deși benevolă, credința este un dar Dumnezeiesc, spre luminarea minții omenești. Este comemorat în ziua de 17 Octombrie.

Nu a consacrat episcopi sau diaconi. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

533-535 en - Ioan al II-lea (Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Roma cu numele de Mercurius, fiul lui Projectus, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 4 luni. A fost consacrat din parohia San Clemente de pe Dealul Caelian. A primit de la Împăratul Justinian Augustus o scrisoare în manuscris, conținând jurământul de credință al împăratului, trimisă prin episcopii Epatius și Demetrius. Este comemorat la data de 8 Mai.

A consacrat 21 de episcopi, și 15 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

535-536 en - Sfântul Agapetus (Agapet) - Roman, născut la Roma, fiul preotului Gordianus de la Biserica Sfinților Ioan și Paul, a fost episcop al Romei timp de 8 luni. A fost trimis de regele Theodatus într-o ambasadă la Împăratul Justinian, unde a fost primit glorios și a obținut pentru rege iertarea pentru înlăturarea reginei Amalasuenta (fiica lui Theodoric). L-a excomunicat pe Patriarhul Anthimus și l-a consacrat pe Patriarhul Mennas, dar s-a îmbolnăvit și a murit la Constantinopol. A fost adus la Roma în sicriu de plumb. Sărbătoarea sa este la 20 Septembrie (17 Aprilie la ortodocși).

A consacrat 11 episcopi și 3 diaconi. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

536-537 en - Sfântul Silverius (Silvere) - Roman, născut în Campania, fiul lui Hormisdas (fostul Papa), a fost episcop al Romei timp de un an și 5 luni, în timpul regilor Theodatus și Witiges, respectiv al Împăratului Justinian. În timpul său, generalul Belisarius, trimis de Împăratul Justinian a devastat orașele Napoli și Roma (inclusiv bisericile) și s-a instalat în Palatul Pincian (la Nord de Palatul Quirinal). Sfântul Silverius a murit întemnițat pe insula Palmarola (Ponza), hrănit doar cu pâine și apă. Sărbătoarea sa este la 20 Iunie.

A consacrat 18 episcopi și 13 preoți. A fost înmormântat pe insula Palmarola, unde este venerat ca sfânt.

537-555 en - Vigilus (Vigile) - Roman, născut la Roma, fiul consulului Ioan, a ocupat scaunul apostolic timp de 17 ani și 6 luni. În timpul său, Împăratul Justinian l-a trimis pe generalul Belisarius în Africa, împotriva regelui Gunderic al Vandalilor. La întoarcere, Belisarius a consacrat prin mâna lui Vergilius întreaga pradă (100 livre de aur și nestemate) bisericii Sfântului Petru, unde se află și în prezent. Generalul Belisarius a zidit un ospiciu pe Via Flaminia și o mănăstire închinată Sfântului Juvenal. A refuzat să ridice excomunicarea împotriva Patriarhului Anthemius și în anul 545 a fost expedit la Constantinopol, apoi a fost exilat. Este comemorat în ziua de 7 Iunie.

A consacrat 81 de episcopi, 16 diaconi și 46 de preoți. A fost înmormântat pe Via Salaria, în Biserica Sfântului Marcellus.

556-561 en - Pelagius (Pelage) - Roman, născut la Roma, fiul vicarului Ioan, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 10 luni, la recomandarea Împăratului Justinian. A construit o biserică dedicată sfinților Filip și Iosif (Santi Apostoli), pentru a onora victoria generalului bizantin Narses asupra Ostrogothilor (cu fondurile lui Narses). Este comemorat în ziua de 4 Martie.

A consacrat 48 de preoți, 8 diaconi și 26 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

561-574 en - Ioan al III-lea (Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Roma, fiul ilustrului senator Anastasius, a ocupat scaunul apostolic timp de 12 ani și 11 luni. A restaurat cimitirele martirilor, distruse de invazia Gothilor și a ordonat la în noaptea Învierii Domnului să fie duse acolo lumânări și sfânta cuminecătură. El însuși a viețuit în cimitirul sfinților Tiburtius și Valerian, pe Via Appia, la două mile de Vatican. În timpul său, Herulii, apoi Francii au invadat Italia, dar au fost respinși de bizantini, prin Narses. Este comemorat în ziua de 13 Iulie.

A consacrat 61 de episcopi, 13 diaconi și 38 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

575-579 en - Benedict I (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Roma, fiul lui Bonifaciu, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și o lună. În timpul său Lombardii au invadat Italia și a fost foamete, dar Împăratul Justin II a trimis la Roma câteva corăbii cu grâu din Egipt. Este comemorat în ziua de 30 Iulie.

A consacrat 21 de episcopi, 3 diaconi și 15 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican (în vestibul)

579-590 en - Pelagius II (Pelage) - Roman (goth ?), născut la Roma, fiul lui Unigild, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 2 luni. A îmbrăcat relicvele Sfântului Petru în foiță de argint. A transformat casa sa în azil pentru bătrâni. A construit un cimitir închinat sfântului martir Hermes, unde a zidit o biserică închinată Sfântului Laurențiu. În timpul său a fost o invazie a Lombardilor și o inundație catastrofală, urmate de o foamete cruntă. Este comemorat în ziua de 7 Februarie.

A consacrat 48 de episcopi, 8 diaconi și 28 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

590-604 en - Sfântul Gregorius I (Gregoire, Gregory) - Roman, născut la Roma, fiul senatorului Gordianus, a ocupat scaunul apostolic timp de 14 ani. Casa părintească de pe Dealul Caelian a fost transformată de părinții săi în mănăstire, închinată Sfântului Andrei (acum San Gregorio). În anul 596 a trimis în Britania o misiune condusă de călugărul Augustin. Regele Ethelbert le-a permis călugărilor să țină predici și au fondat o mănăstire. Principalele sale lucrări scrise au fost Liber regulae pastoralis (regulamentul pentru episcopi și preoți) și Magna Moralia (discurs pentru morală). Au rămas de la el și 854 de scrisori (copii ulterioare) ordonate într-un registru. Sărbătoarea sa este la 3 Septembrie (12 Martie la ortodocși).

A consacrat 18 episcopi, 5 diaconi și 38 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

604-606 en - Sabinianus (Sabinien) - Roman (sabin) născut la Blera, lângă Viterbo, a fost episcop al Romei timp de 2 ani. A introdus obiceiul ca în Joia Mare să bată clopotele la orele canonului, pentru a aminti de Sfânta Cuminecătură (Eucharistia). În timpul foametei a împărțit pâine săracilor. Este comemorat în ziua de 22 Februarie.

A consacrat 26 de episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sf. Petru, la Vatican.

607-607 en - Bonifacius III (Bonifatius) - Roman, născut la Roma, fiul lui Ioan, a fost episcop al Romei timp de 9 luni. Fost ambasador la Constantinopol, a obținut de la Împăratul Focas un decret prin care Sfântul Scaun Apostolic al Romei a fost declarat în fruntea tuturor bisericilor creștine iar episcopul Romei a fost declarat episcop universal. Este comemorat în ziua de 12 Noiembrie.

A consacrat 21 de episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

608-615 en - Sfântul Bonifacius IV (Bonifatius) - Roman, născut în Abruzzo (L'Aquila), fiul lui Ioan, a fost episcop al Romei timp de 7 ani. Cu acordul împăratului Focas, în anul 610 a transformat Pantheonul în biserică, închinată Sfintei Maria și a înhumat acolo, din catacombe, relicvele a 28 de martiri. A primit vizita episcopului Mellitus al Londrei și a trimis o bulă regelui Ethelbert. A transformat casa sa în mănăstire. Sărbătoarea sa este la 8 Mai.

A consacrat 36 de episcopi și 8 diaconi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican (în portic).

615-618 en - Sfântul Adeodatus I (Deodatus, Dieudonne, Deusdedit) - Roman, născut la Roma, fiul subdiaconului Ștefan, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și o lună. A fost preot înainte de a fi ales în fruntea Bisericii. Din timpul său datează obiceiul de a sigila documentele papale (bulae). S-a păstrat o astfel de bulă cu sigiliul său reprezentând Bunul Păstor în mijlocul turmei sale, cu literele Alpha și Omega dedesubt. Pe revers sigiliul are inscripția: Deusdedit Papae. Sărbătoarea sa este la 8 Noiembrie.

A consacrat 28 de episcopi, 5 diaconi și 13 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

619-625 en - Bonifacius V (Bonifatius) - Roman, născut la Napoli, fiul lui Ioan, a fost episcop al Romei timp de 6 ani. A consacrat pe Via Nomentana un cimitir închinat sfântului Nicomedes. S-a păstrat de la el o scrisoare din anul 624, destinată Episcopului Justus de Canterbury, prin care îi conferă un pallium și indicația de a consacra episcopi. Este comemorat în ziua de 25 Octombrie.

A consacrat 28 de episcopi, 3 diaconi și 26 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

625-638 en - Honorius I (Onorio) - Roman, născut în Campania, fiul consulului Petronius, a ocupat scaunul apostolic timp de 12 ani. A schimbat câteva scrisori cu Patriarhul Sergius I al Constantinopolului pentru chestiuni referitoare la dogma creștină (atitudine mult contestată de succesori). A reparat acoperișul bisericii Sfântul Petru de la Vatican. A zidit pe Via Numentana o biserică închinată sfintei Agnes, la 9 mile de Roma și a dăruit-o cu numeroase bunuri. A zidit o biserică închinată sfântului martir Apollenaris și o biserică pe Via Ostiense, închinată Sfântului Cyriacus. A zidit o biserică închinată celor patru martiri încoronați (Sancti Quatour Coronati).

Lângă orașul Tiburtina, la 20 de mile de Roma, a zidit o biserică închinată sfântului Severinus. A renovat cimitirul martirilor Marcellinus și Peter de pe Via Lavicana. A zidit pe Via Aurelia o biserică închinată sfântului Pancratius, și a decorat mormântul acestuia cu argint. A zidit la Roma o biserică închinată binecuvântatei Lucia, lângă Sfântul Silvester și a dăruit-o cu multe odoare. A ridicat o biserică sfântului Adrian, în Tribus Fatibus și a dăruit-o cu odoare. Este comemorat în ziua de 12 Octombrie.

A consacrat 81 de episcopi, 11 diaconi și 13 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

640-640 en - Severinus (Severin) - Roman, născut la Roma, fiul lui Abieno, a fost episcop al

Romei timp de 3 luni. Ales în anul 638, nu a fost confirmat de Împăratul Heraclius decât în Mai 640, deoarece a refuzat să semneze edictul asupra Monoteismului, publicat de Patriarhul Sergius al Constantinopolului. Este comemorat în ziua de 2 August (ziua morții sale).

A consacrat 3 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

640-642 en - Ioan IV (Jean, John, Giovanni) - Dalmat, născut la Zadar (Iadera), fiul învățatului (scholasticus) Venantius, a fost episcop al Romei timp de 1 an și 10 luni. În timpul său slavii au invadat Dalmația. A trimis bani pentru răscumpărarea prizonierilor, iar relicvele bisericilor distruse au fost aduse la Roma. A ridicat un oratoriu în amintirea tatălui său, aflat printre victimele războiului și a donat numeroase icoane sfinte. Este comemorat în ziua de 12 Octombrie.

A consacrat 18 episcopi, 5 diaconi și 18 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

642-649 en - Theodorus I (Theodore) - Grec, născut la Ierusalim, fiul episcopului Theodorus la Ierusalimului, a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 6 luni. A fost printre creștinii refugiați din Siria, după ce musulmanii au cucerit Levantul. A refuzat să accepte teza Monoteistă, l-a excomunicat pe Phyrus, Patriarhul Constantinopolului și a convocat Conciliul Lateran, dar a murit înainte de reuniunea clerului. Este comemorat în ziua de 14 Mai.

A consacrat 46 de episcopi, 3 diaconi și 21 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

649-655 en - Sfântul Martinus I (Martin) - Roman, născut la Tudertina în provincia Tuscia (Umbria) într-o familie nobilă, a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 2 luni. A condus Conciliul Lateran din anul 649, unde 105 episcopi au condamnat Monoteismul și au publicat 20 de capitole ale dogmei. A fost arestat în anul 653 și înțemnițat la Constantinopol, apoi exilat în Crimeea, la Chersonesus. Sărbătoarea sa este la 13 Aprilie.

A consacrat 33 de episcopi, 5 diaconi și 11 preoți. A fost înmormântat în Crimeea, mândru că a fost demn de patimile lui Isus.

654-657 en - Sfântul Eugenius I (Eugene, Eugenio) - Roman, născut la Roma, fiul lui Rufinianus, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 10 luni. A primit de la Împăratul Constans II invitația de a

intra în comuniune cu Constantinopolul, dar episcopii săi au refuzat cu înverșunare. A primit vizita episcopului Wilfrid din Northumbria (Anglia). Sărbătoarea sa este la 2 Iunie.

A consacrat 21 de episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

657-672 en - Sfântul Vitalius (Vitalian, Vitaliano) - Roman, născut în Campania, fiul lui Anastasio, a ocupat scaunul apostolic timp de 13 ani și 6 luni. A fost mai conciliant în privința Monoteismului și a primit cu onor vizita Împăratului Constans la Roma, în anul 663, timp de 12 zile. Se crede că muzica de orgă a fost introdusă în biserică în timpul său. Sărbătoarea sa este la 27 Ianuarie.

A consacrat 97 de episcopi, un diacon și 22 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

672-676 en - Sfântul Adeodatus II (Deodatus, Dieudonne, Deusdedit) - Roman, născut la Roma, fiul lui Jovianus, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 2 luni. A acordat Veneției dreptul de a-și alege singură Ducele (Il Doge). A construit pe Via Portuense o biserică închinată Sfinților Petru și Paul și a renovat mănăstirea Sfântul Erasmus (Herasmi) de pe Dealul Celian. Este comemorat în ziua de 17 Iunie.

A consacrat 46 de episcopi, 2 diaconi și 13 preoți. A fost înmormântat în biserica sa, închinată Sfântului Paul.

676-678 en - Domnus (Donus) - Roman, născut la Roma, fiul lui Mauricius, a fost episcop al Romei timp de un an și 5 luni. A pavat cu marmură Biserica Laterană. A renovat biserica Sfintei Eufemia de pe Via Appia și Biserica Sfântului Paul (San Paolo fuori le Mura) din afara zidurilor cetății. A reconciliat parțial relațiile cu Episcopia Constantinopolului. Este comemorat în ziua de 11 Aprilie.

A consacrat 6 episcopi, 5 diaconi și 12 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

678-681 en - Agatho (Agathon) - Roman, născut în Sicilia, refugiat în timpul invaziei musulmane (Saracenii), a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 6 luni. După ce în anul 678 arabii au asediat Constantinopolul, în anul 680 a fost convocat cel de al Șaselea Conciliu Ecumenic, unde Împăratul Constantin IV, secondat de 151 de episcopi, au condamnat Monoteismul și au

proclamat comuniunea cu Roma. Sărbătoarea sa este la 10 Ianuarie (20 Februarie la ortodocși).

A consacrat 18 episcopi, 3 diaconi și 10 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

682-683 en - Sfântul Leon II (Leo, Leone) - Roman, născut la Messina, în Sicilia, fiul lui Paulo, a fost episcop al Romei timp de zece luni. Erudit și iubitor de muzică a compus mai multe imnuri pentru Sfânta Liturghie. A restaurat pe Via Portuense biserica sfintei Viviana (Bibiana) unde a înhumat trupul martirilor Simplicio, Faustino și Beatrice. Sărbătoarea sa este la 28 Iunie.

A consacrat 23 de episcopi, 3 diaconi și 8 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

684-685 en - Sfântul Benedict II (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Roma, fiul lui Ioan (Iohanne), a fost episcop al Romei timp de zece luni. A obținut de la Împăratul Constantin IV un edict potrivit căruia consacrarea Înaltului Pontif nu mai trebuia să aștepte confirmarea imperială, sau putea fi obținută de la Exarhatul Ravennei. A adoptat simbolic pe cei doi fii ai împăratului, Justinian II și Heraclius. A restaurat numeroase biserici din Roma. Sărbătoarea sa este la 7 Mai.

A consacrat 12 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

685-686 en - Ioan V (Jean, John, Giovanni) - Sirian, născut în Antiohia, fiul lui Cyriaco (Cirus), a fost episcop al Romei timp de un an. A fost ales conform tradiției antice de către poporul Romei, fiind primul Papa consacrat fără aprobare imperială. A obținut de la Împăratul Constantin IV reducerea taxelor în diocesele Sicilia și Calabria. Este comemorat în ziua de 2 August.

A consacrat 13 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

686-687 en - Conon (Conone) - Grec, născut în Tracia (Thracesian Theme) lângă Constantinopol, fiul unui ofițer, a fost episcop al Romei timp de un an. Educat în Sicilia, consacrat preot la Roma, a fost ales în Biserica Sfântul Ștefan, fiind preferat de cler și militari datorită modestiei. Este comemorat în ziua de 21 Septembrie.

A consacrat 16 episcopi, printre care și irlandezul Cillian, pe care l-a numit Apostol de

Franconia (la Wurzburg, Bavaria). A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

687-701 en - Sfântul Sergius I (Serge) - Sirian, născut în Antiohia, fiul lui Tiberiu, emigrat la Panormo (Sicilia), a ocupat scaunul apostolic timp de 13 ani și 8 luni. Înainte de consacrare a fost preot-cardinal al bisericii Sfânta Susanna din Roma. A fondat pe Via del Corso un azil (diaconia) închinat Sfintei Maria și a restaurat biserica Sfinților Cosma și Damian. A boicotat Conciliul de la Constantinopol din anul 692 atrăgându-și astfel mânia Împăratului Justinian II. Dioceza de Aquileia a intrat în comuniune cu Roma. A introdus imnul Agnus Dei în timpul Messei solemne.

A donat Bisericii Laterane o icoană din aur cu chipul Sfântului Petru, împreună cu numeroase odoare din aur și argint. A reparat acoperișul Bisericii Laterane, a înlocuit ferestrele cu altele din argint și a renovat mozaicul din fața bisericii. A ridicat în biserica Sfânta Susanna un ciborium din marmură și a donat odoare din aur. A reparat bisericile Sfânta Euphemia și Sfântul Aureus, a reparat oratoriul bisericii Sfântul Andrei. În biserica Sfântul Laurențiu a zidit arcade din argint. Sărbătoarea sa este la 8 Septembrie.

A consacrat 97 de episcopi, 3 diaconi și 18 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

701-705 en - Ioan VI (Jean, John, Giovanni) - Grec, născut la Ephesus, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 2 luni. A construit un amvon nou în biserica Sfântului Andrei și a dăruit vestiminte pentru altar bisericilor Sfântul Paul și Sfântul Marcu. Este comemorat în ziua de 11 Ianuarie.

A consacrat 15 episcopi, 2 diaconi și 8 preoți. Printre aceștia s-au numărat episcopul Wilfrid de York și episcopul Berhtwald de Canterbury. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

705-707 en - Ioan VII (Jean, John, Giovanni) - Grec, născut la Rossano (Calabria), fiul curatorului imperial Plato, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 7 luni. A construit un oratoriu în biserica Sfântului Petru închinat Sfintei Fecioare, ornat cu mozaic și dotat cu numeroase odoare din aur și argint. A restaurat biserica Sfintei Eugenia. A renovat cimitirul martirilor Marcelinus și Marcus, a donat bisericilor din Roma tablouri cu chipul său. A zidit un amvon nou capela Sfânta Maria de la Biserica Laterană. Este comemorat în ziua de 18 Octombrie.

A consacrat 18 episcopi. A fost înmormântat în capela Sfintei Maria, alipită de biserica Sfântul

Petru, la Vatican.

708-708 en - Sisinnius - Sirian, fiul lui Ioan, a fost episcop al Romei timp de 20 de zile (Ianuarie-Februarie 708). A ordonat pregătirea mortarului pentru repararea zidurilor cetății Roma. Este comemorat în ziua de 4 Februarie.

A consacrat un singur episcop, pentru insula Corsica. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

708-715 en - Constantinus (Constantin) - Sirian, născut la Tyr (Liban), fiul lui Johanne, a fost episcop al Romei timp de 7 ani. Înainte de a fi ales a fost legat papal la Conciliul din anul 680. În anul 710 a onorat invitația Împăratului Justinian II și a vizitat Constantinopolul unde a consfințit comuniunea celor două biserici. Este comemorat în ziua de 9 Aprilie.

A consacrat 63 de episcopi, 2 diaconi și 10 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

715-731 en - Sfântul Gregorius II (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut la Roma, fiul lui Marcello, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și 8 luni. A reparat zidurile cetății Roma, începând de la Porta Tiburtina. În anul 716 a primit vizita Ducelui Theodo al Bavariei, pentru a fonda prima Arhiepiscopie a Bavariei. A transformat casa sa în mănăstire, închinată Sfintei Agatha și a zidit o biserică închinată Sfântului Eustachio. A restaurat mănăstirea Monte Casino, distrusă de Lombarzi în anul 584. A mediat conflictul dintre Longobarzi și Exarhatul Ravennei.

A respins categoric edictul iconoclast al Împăratului Leon III, din anul 726, iar în anul următor a convocat un sinod în care a condamnat politica împotriva icoanelor. S-au păstrat două scrisori ale sale destinate Împăratului Leon. L-a confirmat pe Patriarhul iconodul Germanos al Constantinopolului și a refuzat să-l consacre pe succesorul acestuia, iconoclastul Anastasius. Sărbătoarea sa este la 11 Februarie.

A consacrat 148 de episcopi, 3 diaconi și 35 de preoți. A fost înmormântat în biserica Sfântul Petru, la Vatican.

731-741 en - Sfântul Gregorius III (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Sirian, fiul lui Ioan (Iohanne), a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 8 luni. A demonstrat prin fapte poziția sa împotriva politicii iconoclaste decorând bisericile cu numeroase imagini ale lui Isus Hristos, ale Fecioarei

Maria, ale apostolilor și sfinților. În biserica Sfântul Petru a ridicat un iconostas, flancat de șase coloane din onix și marmură, primite în dar de la Exarhul Eutychius al Ravennei. Tot în biserica Sfântul Petru a ridicat un oratoriu închinat sfinților Marcelinus și Petru, unde a înhumat numeroși martiri.

A restaurat biserica Sfântului Chrysogonus și a fondat acolo o mănăstire închinată Sfinților Ștefan, Laurantiu și Chrysogonus. A renovat azilul Sfinților Sergius și Bacchus de lângă Biserica Laterană. În anul 732 l-a consacrat pe Sfântul Bonifaciu (fostul misionar Winfrid) ca Arhiepiscop al Germaniei și legat papal. A terminat de reparat zidurile Aureliene. Sărbătoarea sa este la 10 Decembrie.

A consacrat 80 de episcopi, 3 diaconi, și 23 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

741-752 en - Sfântul Zaharia (Zachary, Zacharie, Zaccaria) - Grec, născut în orașul Santa Severina (Calabria), fiul lui Polichronino, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 3 luni. A construit biserica Santa Maria sopra Minerva transformând vechiul altar al zeiței Minerva de lângă Pentheon pentru un grup de măicuțe Basiliene, venite de la Constantinopol. A restaurat Palatul Lateran. A interzis comerțul cu sclavi în cetatea Romei și a negociat pacea cu Longobarzii. Regele Liutprand a restituit Romei toate teritoriile ocupate și a eliberat captivii. Sărbătoarea sa este la 15 Martie.

A consacrat 85 de episcopi, 5 diaconi și 30 de preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

752-757 en - Ștefan II (Stephen, Etienne, Stefano) - Roman, născut la Roma, fiul lui Constantin, a fost episcop al Romei timp de 5 ani. A restaurat Biserica Sfântului Laurențiu și cimitirul Sfântului Soteris. Amenințat de Longobarzi, în anul 754 a călătorit la Paris, unde l-a consacrat în biserica Saint Denis pe Regele Pepin cel Tânăr, obținând astfel patronajul militar al Francilor. În anul 756, Regele Pepin a invadat Italia, a învins pe Longobarzi și a conferit Scaunului Apostolic fostele teritorii ale Exarhatului Ravennei, cu titlul de State Papale. Donația a fost confirmată apoi în anul 774 de fiul lui Pepin, regele Charlemagne. Este comemorat în ziua de 26 Aprilie.

A consacrat 35 de episcopi, 2 diaconi și 2 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

757-767 en - Sfântul Paul I (Paolo) - Roman, născut la Roma, fiul lui Constantin, a ocupat

scaunul apostolic timp de 10 ani. A transformat casa sa în mănăstire, închinată Sfântului Ștefan, unde a înhumat moaștele sfinților Ștefan și Silvester. La mănăstire a zidit o biserică pe care a decorat-o cu mozaicuri și marmură. A zidit pe Via Sacra, lângă templul Romei, o biserică închinată apostolilor Petru și Paul, chiar pe locul unde sfinții apostoli s-au rugat în genunchi înaintea execuției. Lângă oratoriul zidit de Papa Leon a ridicat un oratoriu închinat Sfintei Maria, la intrarea în cimitirul Petronilla. A întreținut corespondență cu Regele Pepin al Francilor. Sărbătoarea sa este la 28 Iunie.

A consacrat numeroși episcopi, 2 diaconi și 15 preoți. A fost înmormântat în oratoriul Sfintei Maria, la Biserica Sfântul Petru (temporar a fost înmormântat în Biserica San Paolo fuori le Mura).

766-772 en - Sfântul Ștefan III (Stephen, Etienne, Stefano) - Grec, născut în Sicilia, fiul lui Olivus (Olibo), a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 5 luni. A întreținut relații diplomatice cu cei doi regi ai francilor, Charlemagne și Carloman (fiii lui Pepin) dar și cu Regele Desiderius al Longobarzilor. În Evul Mediu a fost venerat ca sfânt în Sicilia, sărbătoarea sa fiind la 1 Februarie.

A consacrat 16 episcopi, 3 diaconi și 5 preoți. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru (în atrium), la Vatican.

772-795 en - Adrian I (Adrien, Adriano) - Roman, născut în regiunea Via Lata, fiul lui Theodor, a ocupat scaunul apostolic timp de 23 de ani și 10 luni. În biserica Sfântului Petru a atârnat de tavan un candelabru în formă de cruce cu 1365 de candelă și a ordonat să fie aprins la Nașterea Domnului, la Înviere, la ziua Sfinților Apostoli și la ziua de naștere a pontifului. A donat odoare sfinte bisericii Sfântul Paul și bisericii Sfântul Andrei, vestminte prețioase Bisericii lui Isus de lângă cea Laterană și Bisericii Sfântului Laurențiu. A donat odoare și vestminte bisericilor Sfântul Pancratius, Sfântul Ștefan, Sfântului Valentinus și binecuvântatului Apollenarius. A renovat cimitirul Petru și Marcellini de pe Via Lavicana.

A restaurat bisericile Sfântul Petru, Sfânta Maria, Sfântul Andrei de pe Via Appia, Sfinții Cosma și Damian, Sfântul Ioan Botezătorul de lângă poarta Latină, Sfinții Apostoli de la poarta Appia, Sfântul Theodor din Sabellum, Sfânta Eugenia, Sfântul Gordiani. A renovat cimitirele Simplicii et Serviliani, Quarti et Quinti Martiri, Beate Sophieae, Sancti Tertullini, Cyrini Martiribus, Sancti Crisanti et Dariae, Sanctae Hilarie, Sancti Silvestri. A continuat politica de apropiere de Regele Charlemagne, împotriva Longobarzilor. Este comemorat în ziua de 25 Decembrie (ziua morții, la peste 95 de ani).

A consacrat 185 de episcopi, 7 diaconi și 23 de preoți. A fost înmormântat în oratoriul

Bisericii Sfântul Petru, la Vatican (s-a păstrat inscripția compusă de Charlemagne).

795-816 en - Sfântul Leon III (Leo, Leone) - Roman, născut la Roma, fiul lui Atzuppio (Asupius), a ocupat scaunul apostolic timp de 20 de ani și 6 luni. În ziua de Crăciun a anului 800 l-a consacrat pe regele Francilor Charlemagne ca Împărat al Romanilor. A fondat la Paris Scuola Palatina, viitoarea Universitate. A făcut numeroase donații bisericilor și cimitirelor din Roma și Ravenna. A refuzat să accepte introducerea cuvântului Filioque (și Fiul) în textul Crezului și a expus textul original pe două plăci din argint pe porțile Palatului Lateran. Sărbătoarea sa este la 12 Iunie.

A consacrat 30 de preoți, 11 diaconi și 106 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican. Dinarii din argint bătuti la Vatican în anul 814 au pe efigie inscripția LEO PA + SCS PETRUS iar pe revers IMP LODOICHUS (împăratul Louis cel Pios).

816-817 en - Ștefan IV (Stephen, Etienne, Stefano) - Roman, născut la Roma, fiul lui Marinus, a fost episcop al Romei timp de 7 luni. La 5 Octombrie 816, l-a consacrat pe regele Francilor Louis cel Pios ca Împărat al Romanilor, cu coroana Împăratului Constantin cel Mare. Este comemorat în ziua de 24 Ianuarie.

A consacrat 9 preoți, 4 diaconi și 5 episcopi A consacrat pe episcopul Theodulf de Orleans ca Arhiepiscop. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru.

817-824 en - Sfântul Paschal I (Paschalis, Pascal) - Roman, născut la Roma, aristocrat din familia Massimo, fiul lui Bonosus, a fost episcop al Romei timp de 7 ani. Abate al mănăstirii Sfântul Ștefan al Abisinienilor, apoi cardinal la Biserica Santa Prassede, a acceptat patronajul Împăratului Louis. În anul 823 l-a consacrat Împărat al Romanilor pe Lothair I, fiul lui Louis. S-au păstrat 6 scrisori ale sale către arhiepiscopia de Reims cu sigiliul său (bullae). Sărbătoarea sa este la 11 Februarie (14 Mai la ortodocși).

A restaurat la Roma trei biserici: Santa Prassede, Santa Maria in Domnica, Santa Cecilia in Trastevere. A renovat Basilica Santa Maria Maggiore și a adăugat două oratorii în Biserica Sfântului Petru.

A consacrat 6 diaconi, numeroși preoți și episcopi. A fost înmormântat în biserica sa, Santa Prassede, alături de un mozaic dedicat mamei sale, Episcopa Theodora.

824-827 en - Eugenius II (Eugene, Eugenio) - Roman, născut la Roma, fiul lui Boemund, a fost

episcop al Romei timp de 3 ani. Arhiepiscop al Basilica Santa Sabina de pe Dealul Aventin a semnat alături de Împăratul Lothair Constitutio Romana, ce includea jurământul Papal și inviolabilitatea Înaltului Pontif, precum și a tuturor celor aflați sub protecția sa. La conciliul din anul 826 s-au emis 32 de decrete disciplinare. Au fost condamnate: simonia, ocupațiile seculare sau îmbrăcămintea seculară și preoții fără pregătire. Este comemorat în ziua de 27 August.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican. A emis dinari din argint cu inscripția EVGENIVS + SCS PETRVS pe efigie și ROMA + LVDOVICVS IMP (Împăratul Louis) pe revers.

827-827 en - Valentinus (Valentin) - Roman, născut la Roma, fiul lui Leontius, a fost episcop al Romei timp de 40 de zile. A fost ales de cler în unanimitate și consacrat episcop al Romei fără să fi fost consacrat ca preot. Aclamat de nobilime și popor, s-a îmbolnăvit imediat și a fost chemat la Dumnezeu. Este comemorat la 10 Octombrie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

827-844 en - Gregorius IV (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut la Roma, fiul patricianului Ioan, a ocupat scaunul apostolic timp de 16 ani și 3 luni. Cardinal al Basilicii San Marco din Roma a mediat conflictul dintre Împăratul Louis cel Pios și fiii săi: Lothair, Pepin, Louis și Charles le Chauve. A reparat apeductul Aqua Traiana, a reconstruit portul Ostia și a renovat colonia Galeria pe Via Portuensis.

A reconstruit Basilica San Marco și a decorat-o cu mozaicuri bizantine, a reparat atriumul la Biserica Sfântul Petru unde a transferat din Catacombe moaștele Sfântului Gheorghe cel Mare, împreună cu sfinții Sebastian, Tiburtius și Gorgonius. A ridicat un altar în Biserica Santa Maria in Trastevere și a fondat o mănăstire pe lângă biserică. Este comemorat în ziua de 25 Ianuarie.

A consacrat pe episcopul Ansgar ca Arhiepiscop de Hamburg Bremen. A fost înmormântat în Biserica Sfântului Petru, la Vatican.

844-847 en - Sergius II (Serge) - Roman, născut la Roma, a fost episcop al Romei timp de 3 ani. Cardinal al Bisericii Sfinților Martin și Silvester a fost consacrat fără consimțământul Împăratului Lothair. Fiul acestuia, Louis a invadat Italia iar Papa Sergius I-a încoronat ca Rege al Italiei pentru a restabili pacea.

În timpul său, Sărăcenii din Africa au invadat Italia și au devastat bisericile Sfântul Petru și Sfântul Paul (situate în afară zidurilor cetății). Au jefuit odoarele bisericilor, inclusiv crucea din aur de pe mormântul Sfântului Petru și tabla din argint dăruită de împăratul Charlemagne. A

contribuit la repararea bisericilor și apeductelor. Este comemorat în ziua de 27 Februarie.

A consacrat 8 preoți, 3 diaconi și 23 de episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, în capela sfinților Sixtus și Fabian.

847-855 en - Sfântul Leon IV (Leo, Leone) - Roman, născut la Roma, a fost episcop al Romei timp de 8 ani. A reparat bisericile distruse și a construit zidul Leonin (Civitas Leonina), lung de 3 kilometri, în jurul dealului Vatican, pentru a include bisericile SF Petru și Sf Paul. În Biserica Sfântul Petru a îmbrăcat altarul cu 206 livre de aur. În anul 849 a organizat apărarea împotriva unui nou atac al Sărăcenilor, obținând victoria în bătălia de la Ostia. Legenda spune că a oprit incendiul din oraș făcând semnul crucii.

A ținut trei concilii, la cel din anul 850 a fost prezent și Împăratul Romanilor Louis II. A primit vizita unor pelerini din Anglia, printre care Regele de Wessex, Aethelwulf și fiul său Alfred cel Mare (în vârstă de 5 ani). Sărbătoarea sa este la 17 Iulie. A fost primul Papă care a inclus și data pe una dintre scrisorile adresate Dogelui de Venetia.

A consacrat 10 preoți, 8 diaconi și 63 de episcopi. A consacrat diacon pe episcopul Nicolae (viitorul Papă). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

855-858 en - Benedict III (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Roma, fiul lui Peter, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 7 luni. Cardinal al Bisericii San Callisto, numirea sa a fost contestată de un anti-Papa, Anastasius, nepotul Episcopului Arsenius, susținut de Regele Franței, dar a învins prin voința poporului. A instituit în Anglia "denarius Sancti Petri", contribuția anuală (decima) către Înaltul Scaun. Este comemorat în ziua de 5 Ianuarie.

A consacrat 5 preoți, 1 diacon și 66 de episcopi. A fost înmormântat în fața Bisericii Sfântul Petru, la Vatican.

858-867 en - Sfântul Nicolae I (Nicholaus, Nicolas, Nicholas) - Roman, născut la Roma, fiul lui Theodore, a fost episcop al Romei timp de 9 ani și 7 luni. A refuzat protecția regilor Franței și dreptul lor la divorț sau anularea căsătoriei, chiar și sub amenințarea armelor. A susținut pe Patriarhul Ignatius al Constantinopolului împotriva Patriarhului Fotius și a susținut introducerea termenului Filoque în Crez, fapt ce a condus la o nouă schismă. A fost confesorul Prințului Boris I al Bulgariei și a trimis misionari pentru a forma o dioceză a Bulgariei.

A renovat sau restaurat mai multe biserici. A ordonat ca în timpul Postului, Miercurea și Vinerea, creștinii să se abțină de la sânge, carne sau măduvă. Sărbătoarea sa este la 13

Noiembrie (6 Decembrie înainte de 1883).

A consacrat 7 preoți, 4 diaconi și 65 de episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican (în fața porții).

867-872 en - Adrian II (Adrien, Adriano, Adrianus) - Roman, născut la Roma, fiul lui Talaro (Tarare), a fost episcop al Romei timp de 5 ani. În anul 868 a primit vizita călugărilor Chiril și Methodius și i-a atras ca misionari catolici. L-a consacrat pe Methodius preot, alături de călugării slavi Gozard, Clement de Ohrid, Naum, Angelar și Sava (toți cinci au fost beatificați). Chiril a devenit călugăr Basilian. După moartea lui Chiril l-a consacrat pe Methodius arhiepiscop de Sirmium, cu condiția să țină slujba în limba Latină. Este comemorat în ziua de 14 Decembrie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

872-882 en - Ioan VIII (Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Roma, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani. A reparat și fortificat Biserica Sfântul Paul și mănăstirea dependentă de ea. A primit vizita arhiepiscopului Methodius și i-a permis să traducă Biblia în limba slavonă. A extins relațiile diplomatice în Croația și l-a recunoscut pe Patriarhul Fotius al Constantinopolului.

A participat la Consiliul de la Troyes din anul 878 unde a mediat între pretențiile la tronul Franței și i-a oferit Regelui Louis coroana Italiei (dar a fost refuzat). În anul următor a consacrat abația Sfântului Petru de la Flavigny-sur-Ozerain. În anul 881 l-a încoronat pe Charles III Împărat al Romanilor. Este comemorat în ziua de 16 Decembrie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

882-884 en - Marin I (Marinus, Martinus II) - Roman, născut la Galese (Viterbo), fiul iunui preot, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 5 luni. Consacrat diacon de către Papa Nicolae, apoi episcop de Caere a fost desemnat de trei ori ca legat papal la Constantinopol. A trimis Regelui Alfred cel Mare al Saxoniei un fragment din Sfânta Cruce și a scutit Schola Anglorum din Roma de taxe. Datorită similitudinii numele său a fost asimilat de unii cu Martin (Marin II și III sunt pentru unii Martin II și III). Este comemorat în ziua de 15 Mai.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

884-885 en - Sfântul Adrian III (Adrien, Adriano, Adrianus, Hadrian) - Roman, născut la Roma, fiul lui Benedict din familia Conților de Tusculum, a fost episcop al Romei timp de un an și patru

luni. În timpul său a fost foamete și a donat pâine săracilor. A fost convocat de Împăratul Charles III le Gros să participe la Dieta Imperială de la Worms (din anul 885), dar la îmbarcare s-a îmbolnăvit brusc și a murit la San Cesario sul Panaro. Sărbătoarea sa este la 8 Iulie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Silvestru de la Mănăstirea Nonantola (lângă Modena), loc de pelerinaj pentru credincioși.

885-891 en - Ștefan V (Stephen, Etienne, Stefano, Stephanus) - Roman, născut la Roma, fiul aristocratului Adrian, a fost episcop al Romei timp de 6 ani. Cardinal al Bisericii Santi Quattro Coronati a fost consacrat preot de episcopul Zaharia, librarul Înaltului Scaun. A interzis slujbele religioase în limba credincioșilor astfel că majoritatea slavilor au trecut la ortodocși. La rugămintea sa, Împăratul Leon VI a eliberat Sudul Italiei și l-a trimis în exil pe Patriarhul Fotius. L-a înfiat pe Guy de Spoleto și l-a încoronat ca Împărat al Romanilor. Este comemorat în ziua de 14 Septembrie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

891-896 en - Formosus (Formose) - Roman, născut la Roma, fiul lui Leone a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 7 luni. Episcop de Portuensis, a fost legat papal în Bulgaria, pe lângă Prințul Boris. În anul 895 l-a încoronat pe Arnulf de Carinthia drept Împărat al Romanilor. Este comemorat în ziua de 4 Aprilie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

896-896 en - Bonifaciu VI (Bonifatius, Boniface) - Roman, născut la Roma, fiul episcopului Adrian, a fost episcop al Romei timp de 15 zile (a murit ca urmare a unui atac de gută). Este comemorat în ziua de 26 Aprilie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican (în portic).

896-897 en - Ștefan VI (Stephen, Etienne, Stefano, Stephanus) - Roman, născut la Roma, fiul preotului Ioan, a fost episcop al Romei timp de un an și două luni. Instigat de Guy de Spoleto, a deshumat trupul lui Formosus și i-a condamnat memoria, dar a murit asasinat de o revoltă populară. După moartea sa, trupul lui Formosus a fost reînhumat. Nu se cunoaște exact data morții, este comemorat doar în conexiune cu acțiunea sa juridică nefastă.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican (în portic).

897-897 en - Romanus (Romain) - Roman, născut în Gallese (Viterbo), fiul lui Constantin, a fost episcop al Romei timp de trei luni. Fost cardinal al Bisericii San Pietro in Vincoli, l-a consacrat pe abatele Vitalis de mănăstirea Farfa (Lazio) și i-a conferit titlul de Patriarh de Grado. A emis monede din argint cu inscripția ROMANVS + SCS PETRUS pe avers și ROMA + LAMVERTO IMP pe revers. S-a retras din funcție la o mănăstire. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

897-897 en - Theodorus II (Theodore) - Roman, născut la Roma, fiul lui Fotius, a fost episcop al Romei timp de 20 de zile. În conflictul dintre Ducii de Spoleto și Cartinthia a susținut pe ultimii și a anulat actul emis de Papa Stefan VI împotriva lui Formosus. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

898-900 en - Ioan IX (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Tivoli (Lazio), fiul lui Rampoaldo, a fost episcop al Romei timp de 2 ani. Consacrat preot Benedictin de către Formosus, a fost consacrat Înalt Pontif cu sprijinul Ducelui de Spoleto. Moartea Împăratului Lambert de Spoleto a încheiat însă conflictul iar noul Împărat al Romanilor a fost Louis de Bivinids, logodit cu Ana de Constantinopol, fiica Împăratului Leon VI al Bizanțului. A confirmat privilegiile abației de la Monte Casino. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

900-903 en - Benedict IV (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Roma, fiul lui Mammolo, a fost episcop al Romei timp de trei ani și 5 luni. În anul 902, sub presiunea raidurilor făcute de triburile Maghiarilor, l-a încoronat pe Louis III de Bivinids ca Împărat al Romanilor. Este comemorat în ziua de 30 Iulie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

903-903 en - Leon V (Leo, Leone) - Roman, născut în Ardeas de Lompampi (la 35 km de Roma), a fost episcop al Romei timp de două luni. A emis o bulă intitulată "epistola tuitiones" pentru a scuti de taxe clerul din Bologna. A fost arestat și ucis de membri ai partidei anti-Formosus. Nu se

cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat într-un loc necunoscut.

904-911 en - Sergius III (Serge) - Roman, născut la Roma, fiul lui Benedictus, a fost episcop al Romei timp de 7 ani și 2 luni. Membru activ al partidei anti-Formosus, susținător al ducilor de Tusculum, a anulat edictele predecesorilor săi. A reparat Palatul Lateran, afectat de un cutremur, a renovat biserica Silva Candida devastată de Sărăceni și a reconstruit abația Nonantola ruinată de Maghiari. A conferit privilegii mănăstirilor din Franța.

A binecuvântat căsătoria Împăratului Leo VI al Bizanțului cu Zoe Karbonopsina, nepoata amiralului Himerios, după ce Patriarhul Nicolae a refuzat să officieze, deoarece era a patra căsătorie și împăratul avea deja un fiu cu ea. Fiul lor, a fost Împăratul Constantin VII Porfirogenetul. Este comemorat în ziua de 14 Aprilie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

911-913 en - Anastasius III (Anastase, Anastasie) - Roman, născut la Roma, fiul lui Lucianus, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 2 luni. În timpul său vikingii conduși de Rou (Rollon) s-au stabilit în Normandia, la Rouen, după ce au fost creștinați și au jurat credință Regelui Charles III al Franței. Nu se cunoaște data exactă a morții.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican (în atrium).

913-914 en - Lando (Landon) - Roman, născut în Forum Novum (Sabina, Statul Papal), fiul lui Tainu (lombard la origine), a fost episcop al Romei timp de 5 luni. A rămas de la el un act de donație către catedrala San Salvatore, din dioceza sa natală, distrusă de Sărăceni. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

914-928 en - Ioan X (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Ravena, fiul lui Ioan (Joannes), a ocupat scaunul apostolic timp de 14 ani și 2 luni. Episcop de Bologna, apoi Arhiepiscop de Ravena, a avut printre enoriași familia Contelui Theophylact de Tusculum și cea a Ducelui Alberic de Spoleto, susținători ai partidei italiene. A organizat o alianță a nobililor italieni și bizantini pentru evacuarea Sărăcenilor din Italia. În anul 915 l-a încoronat pe Regele

Berengar de Firuli ca Împărat al Romanilor.

În anul 926, fratele său Peter, consul și guvernator al Romei, a semnat o alianță cu Maghiarii care jefuiau provinciile Romei. În același an, sinodul de la Split a interzis preoților din Croația să țină slujba în limba slavonă. Legații săi i-au confirmat lui Simeon al Bulgariei titlul de Țar și l-au încoronat în anul 927 pe Peter Krum drept Țar al Bulgariei (soția țarului, Irina Lekapene era nepoata Împăratului Romanos Lekapenos al Bizanțului).

A aprobat regulamentul monastic întocmit de călugării de la Mănăstirea Cluny și a donat terenuri Mănăstirii Subiaco (lângă Roma). A restaurat Biserica Sfântul Ioan de la Palatul Lateran, distrusă în anul 897. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican (în atrium).

928-928 en - Leon VI (Leo, Leone) - Roman, născut la Roma, fiul primiceriului (administrator) Christofor, a fost episcop al Romei timp de 7 luni. Preot cardinal al Bisericii Santa Susanna, l-a consacrat drept Arhiepiscop al Dalmației pe Ioan de Salona (Split). A eliberat periferiile Romei de sarazini și maghiari. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

928-931 en - Ștefan VII (Stephen, Etienne, Stefano, Stephanus) - Roman, născut la Roma, fiul lui Taudemundo (Theodemundus, German la origine), a fost episcop al Romei timp de 2 ani și o lună. Preot cardinal al Bisericii Santa Anastasia din Roma, a fost primul Papa care și-a tuns barba. A acordat privilegii mai multor mănăstiri din Franța și Italia. Este comemorat în ziua de 15 Martie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

931-935 en - Ioan XI (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Roma, fiul Ducelui de Sopleto, Alberic I, și al patricienei Marozia, fiica lui Theophylact Conte de Tusculum, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 9 luni. Preot cardinal al Bisericii Santa Maria in Trastevere, a fost patronat militar de fratele său, Alberic II. În anul 933 a binecuvântat alegerea lui Theophylact Lekapenos, fiul Împăratului Romanos Lekapenos, ca Patriarh al Constantinopolului. În același an l-a consacrat pe Artold (Artaud) ca Arhiepiscop de Reims. Nu se cunoaște data morții sale.

A consacrat un singur cardinal (viitorul Papa Leon VII). A fost înmormântat în Biserica Sfântul

Petru, la Vatican.

936-939 en - Leon VII (Leo, Leone) - Roman, născut la Roma, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 6 luni. Fost călugăr, apoi preot al Bisericii San Sisto Vecchio din Roma, a acordat privilegiu mai multor mănăstiri, printre care Abația Cluny. A reconstruit mănăstirile Sfântul Paul, Sfânta Agnes și Sfântul Andrei din Roma, precum și mănăstirile Subiaco și Nepi din Latium. A trimis un pallium episcopului Gerhard de Passau, apoi l-a consacrat în anul 937, în timpul vizitei acestuia la Roma. Este comemorat în ziua de 13 iulie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

939-942 en - Ștefan VIII (Stephen, Etienne, Stefano, Stephanus) - Roman, născut la Roma, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 3 luni. Preot al bisericii Sfântul Silvestru și Sfântul Martin, a promovat în Italia și Lorena reforma monastică introdusă de Abația din Cluny. L-a susținut pe Regele Franței Luis IV, în fața nobililor opozanți susținuți de Regele Otto I al Germaniei. A trimis un pallium Arhiepiscopului de Reims, Hugh Vermandois. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

942-946 en - Marin II (Marinus, Martinus III, Marino) - Roman, născut la Roma, a fost episcop al Romei timp de trei ani și 6 luni. Preot al Bisericii Sfântul Sirlacius (Cyriacus) a primit în anul 910 vizita călugărului Ulrich de la abația Saint Gall (Elveția), viitorul episcop de Augsburg canonizat de Papa Ioan XV. L-a binecuvântat pe Arhiepiscopul Frederik de Mainz ca vicar papal pentru Franța și Germania. A emis mai multe cu bule papale pentru privilegiu acordate unor mănăstiri, printre care Monte Casino și Fulda. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

946-955 en - Agapetus II (Agapet, Agapitus) - Roman, născut la Roma, a fost episcop al Romei timp de 9 ani și 6 luni. A acordat privilegiu mănăstirilor din Franța și Germania. În anul 948 a convocat un sinod la Ingelheim, unde legatul său Marinus de Bomarzo l-a consacrat pe Artald ca Arhiepiscop de Reims și a reîntărit susținerea acordată Regelui Luis IV. A demis episcopii de Tremoli și Trivento, acuzați de simonie. A consolidat comunitatea mănăstirii Sfântul Paul cu călugări aduși de la Abația Gorze din Metz. Este comemorat în ziua de 8 Noiembrie.

În anul 949 i-a cerut abatelui Aligern să restaureze Mănăstirea Monte Casino, distrusă de

sarazini în anul 883. A mediat conflictul dintre arhiepiscopul Herhold de Salzburg și episcopul Gerard de Lauriacum cu privire la titlul de metropolitan al Panoniei. A decis că sunt două dioceze distincte fără drept de subordonare.

A consacrat 5 cardinali (Benigno di Ostia, Hadamar di Fulda, Anastasio di Sabina, Costantino di Porto, Faustino di Vincoli). A fost înmormântat în Arhiepiscopia Laterană (Sfântul Ioan), în apsidă, lângă Papa Leon V și Papa Paschal II.

955-964 en - Ioan XII (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Roma, fiul Contelui Alberic II de Spoleto, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 4 luni. Preot cardinal al Bisericii Santa Maria in Domnica, a cerut protecția Regelui Otto I al Germaniei împotriva Regelui Berengar II al Italiei și în urma victoriei l-a încoronat Împărat al Romanilor. Diploma Ottoniană (Privilegium Ottonianum) a ratificat patronajul imperial asupra Statelor Papale. A acordat un privilegiu Abației Subiaco (Lazio).

În anul 960 a consacrat pe Sfântul Dunstan, aflat în pelerinaj la Roma, ca Arhiepiscop de Canterbury. La sinodul din anul 962 a fondat Arhiepiscopia de Magdeburg și Episcopia de Merseburg, a consacrat episcopii de Salzburg și Trier și l-a confirmat pe Rather ca episcop de Verona. A bătut dinari din argint cu inscripția OTTO + DOM IOHS PAPA pe avers și + SCS PETRVS pe revers. Este comemorat în ziua de 14 Mai.

A fost înmormântat în Arhiepiscopia Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

964-964 en - Benedict V (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Roma, fiul lui Ioan, a fost episcop al Romei timp de o lună (Mai-Iunie). Fost diacon și notar, a fost consacrat episcop prin voința cetățenilor Romei, dar a fost revocat de Împăratul Otto I și expedit la Hamburg, sub ocrotirea Arhiepiscopului Adaldag de Hamburg și Bremen, unde a murit după un an și o lună. Este comemorat în ziua de 4 Iulie.

A fost înmormântat în Catedrala Sfânta Maria, din Hamburg, dar în anul 999, din ordinul Împăratului Otto III a fost reînhumat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

964-965 en - Leon VIII (Leo, Leone) - Roman, născut la Roma, fiul protonotarului Ioan, a fost episcop al Romei timp de 9 luni. Preferat de Împăratul Otto I a rămas în scaunul apostolic după îndepărtarea lui Benedict prin forța armelor. A emis mai multe privilegii în favoarea Împăratului Otto I (Privilegium majus, Privilegium minus, Cessatio donationum). Este comemorat în ziua de 1 Martie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, La Vatican.

965-972 en - Ioan XIII (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Roma, fiul episcopului Ioan Crescentius, a fost episcop al Romei timp de 7 ani. Episcop de Narni (Umbria). L-a consacrat pe Landulf ca Arhiepiscop de Benevento și a conferit diocezei Capua statut de Arhidioceză (scaun metropolitan). În ziua Nașterii Domnului din anul 967, l-a consacrat pe Otto II ca Împărat al Romanilor (coîmpărat).

A luat sub patronajul său mai multe mănăstiri din Germania. A mediat dar fără succes căsătoria dintre Otto II și fiica Împăratului Nikephoros Phokas al Bizanțului. În anul 972 a oficiat la Roma căsătoria lui Otto II cu prințesa bizantină Theophanu, nepoata Împăratului Ioan Tzimiskes. În anul 968 a consacrat pe Jordan ca episcop în Polonia, după ce Regele Mieszko I s-a botezat creștin la 14 Aprilie 966. A binecuvântat pe Mlada, sora Ducelui Boleslav de Bohemia în fruntea unei abații Benedictine pe lângă Biserica Sfântul Gheorghe. A fondat dioceza de Praga în jurul Catedralei Sfinților Vitus și Wenceslaus.

L-a numit pe Ioan, Arhiepiscopul de Trier drept vicar papal pentru Germania și Franța de Vest. A ridicat dioceza Magdebourg la rang de arhidioceză. A acordat un privilegiu mănăstirii Sfântul Vincent din Metz. A bătut dinari din argint cu inscripția P*IOH*P+ SCS PETRVS RO pe avers și +OTTONI IMPER pe revers. Este comemorat în ziua de 6 septembrie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Paul din Afara Zidurilor.

973-974 en - Benedict VI (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Roma, fiul lui Hildebrand (Hiltibrando) de origine germană, a fost episcop al Romei timp de un an și 4 luni. A consacrat pe Arhiepiscopul Frederic de Salzburg ca vicar papal pentru Noricum, Panonia Superioară și Panonia Inferioară. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

974-974 en - Bonifaciu VII (Bonifatius, Boniface) - Roman, născut la Roma, fiul lui Ferrutio, a fost anti-Papa timp de o lună. Nu a primit confirmarea imperială și s-a refugiat la Constantinopol.

974-983 en - Benedict VII (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Roma, fiul lui David, a fost episcop al Romei timp de 9 ani. A consacrat pe episcopul Piligrim ca Arhiepiscop de

Passau pentru diocesele Panonia și Moesia. A consacrat pe James (Jaques) ca episcop de Cartagina, pentru dioceza din Africa. Este comemorat în ziua de 10 Iulie.

A fost înmormântat în Bierica Sfintei Cruci de la Jerusalem (fondată de Elena, mama Împăratului Constantin).

983-984 en - Ioan XIV (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut în Pavia, a fost episcop al Romei timp de 8 luni. Episcop de Pavia, sub numele de Peter, a fost și arhicancelar al Împăratului Otto II. Consacrat episcop al Romei sub numele de Ioan, a consacrat pe Alo ca Arhiepiscop de Benevento. Împăratul Otto II a murit de malarie în brațele sale, la Roma, la 7 decembrie 983. A fost încarcerat în Castelul Saint Angelo de anti-Papa Bonifaciu VII. Este comemorat în ziua de 20 August.

A consacrat un singur cardinal (Giovanni di Sabina). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

985-996 en - Ioan XV (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Roma, fiul preotului Leon, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 7 luni. Preot cardinal al Bisericii Sfântul Vitalius, a susținut reforma introdusă de Mănăstirea Cluny și a mediat conflictul dintre Regele Ethelred al Angliei și Ducele Richard al Normandiei. După îndelungi dezbateri, a revocat demiterea Arhiepiscopului Arnulf de Reims și a binecuvântat repunerea acestuia în drepturi.

La data de 31 Ianuarie 993 l-a canonizat pe episcopul Ulrich (Uldovico) de Augsburg, pentru contribuția sa în bătălia de la Lechfeld, unde creștinii i-au respins definitiv pe maghiari. A fost primul sfânt canonizat de un Papă. Nu se cunoaște data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican (în Oratoriul Sfintei Maria).

996-999 en - Gregorius V (Gregoire, Gregory, Gregorio) - German, născut la Stainach (Austria), fiul Ducelui Otto de Carinthia, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 9 luni. La 21 Mai 996, (în ziua Înălțării la Cer) l-a consacrat pe vărul său Otto III ca Împărat al Germanilor. În același an l-a confirmat și binecuvântat pe Arnulf (fiul Regelui Lothair al Franței) ca Arhiepiscop de Reims. Este comemorat în ziua de 18 Februarie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

997-998 en - Ioan XVI (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Grec, născut la Rossano (Calabria), fost

capelan al Împărătesei Theophanu (mama lui Otto III), a fost antipapă, ales la Spoleto de prefectul Crescentius II, dar nu a primit confirmarea Împăratului Otto III și a fost trimis la mănăstirea Fulda, unde a trăit până în anul 1001 (1013 după alte surse).

A fost înmormântat la mănăstirea Fulda.

999-1003 en - Silvester II (Sylvester) - Francez, născut în Aquitania la Belliac (azi Saint-Simon), a fost episcop al Romei timp de 4 ani. Călugăr la Mănăstirea Sfântul Gerald din Aurillac, apoi Arhiepiscop de Ravenna și tutore al Împăratului Otto III, a fost pasionat de matematică și a introdus în Europa abacul și a lăsat în urmă mai multe manuscrise: Libellus de numerorum divisione, De geometria, Regula de abaco computi, Liber abaci, Libellus de rationali et ratione uti.

În anul 1001 l-a binecuvântat pe Ștefan I ca Rege al Ungariei și i-a trimis o coroană din aur. A consfințit arhiepiscopiile de Strigoniu și Kalocsa pentru Ungaria, respectiv de Gniezno pentru Polonia. Dintre manuscrisele sale religioase sunt: Sermo de informatione episcoporum, De corpore et sanguine Domini, Acta concilii Ramensis ad S. Basolum. Sigiliul său purta inscripția: +SILVESTRI. Este comemorat în ziua de 12 Mai.

A consacrat 3 cardinali (Fasano di Vincoli 1000, Teofilatto di Tuscolo și Frederico Sassonia 1001). A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan) unde Papa Sergius i-a alcătuit un epitaf: Iste locus mundi Silvestri membra sepulti Venturo Domino conferet ad sonitum.

1003-1003 en - Ioan XVII (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Roma, fiul lui Sicco, a fost episcop al Romei timp de 5 luni. A binecuvântat inițiativa misionarului Bruno din Querfurt Saxonian de a încerca să-i creștineze pe pecenegii dintre Dunăre și Don. Bruno a vizitat Ungaria și a descris întâlnirea cu Ahtum, Ducele Banatului, aflat sub protecția Patriarhiei de Constantinopol. A autorizat pe un alt misionar, pe nume Benedict să-i creștineze pe slavi. Este comemorat în ziua de 6 Noiembrie.

A fost înmormântat în Biserica Laterană, la Vatican.

1004-1009 en - Ioan XVIII (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Grec, născut la Roma, fiul lui Ursus, a fost episcop al Romei timp de patru ani și 6 luni. În timpul său Italia a fost decimată de foamete și Sărăcenii. A acordat privilegiul episcopiei de Mersebourg (Saxa-Anhalt) și a autorizat ca dioceza de Bamberg (Bavaria) să trimită misionari spre a creștina popoarele slave. A normalizat relația cu Constantinopolul numele său fiind amintit în slujbele Patriarhiei de Constantinopol. A

abdicat în anul 1009 și s-a retras la Mănăstirea Sfântul Paul din Afara Zidurilor.

A fost înmormântat la Mănăstirea Sfântul Paul. Numele său este pomenit în câteva dipticuri bizantine (icoane duble, ca o carte). Data morții sale nu este cunoscută.

1009-1012 en - Sergius IV (Serge) - Roman, născut la Roma, fiul lui Petrus, a fost episcop al Romei timp de doi ani și 10 luni. Episcop de Albano, a distribuit pâine săracilor, a conferit privilegii câtorva mănăstiri și catedralei din Bamberg (Bavaria). A emis o bulă prin care chema creștinii la luptă pentru a elibera Țara Sfântă (după ce în anul 1009 califul Al Hakim a distrus Biserica Sfântului Mormânt). Este comemorat în ziua de 12 Mai (Beneductinii îl venerază ca sfânt).

A fost înmormântat în Biserica Laterană, la Vatican.

1012-1024 en - Benedict VIII (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Tusculum, fiul Contelui Gregorio de Tusculum, a ocupat scaunul apostolic timp de 11 ani și 11 luni. La 14 Februarie 1014 l-a încoronat pe Henrich II de Bavaria ca Împărat al Romanilor. A favorizat pe abatele Odilo și reforma monastică de la mănăstirea Cluny. În anul 1020 a călătorit în Germania unde a sfințit Catedrala Bamberg și a vizitat mănăstirea Fulda.

A primit vizita Arhiepiscopului Ethelnoth de Canterbury și l-a consacrat oferindu-i un pallium. A favorizat mișcarea populară Pax Dei, potrivit căreia nobilii nu puteau pedepsi țăranii în zilele de sărbătoare. În anul 1024 l-a canonizat pe eremitul Simeon de Padolirone, din Armenia, cel care a făcut sfântul pelerinaj la Jerusalem, Tours, Compostella și Roma. Este comemorat în ziua de 9 Aprilie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1024-1032 en - Ioan XIX (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Tusculum, fiul Contelui Gregorio de Tusculum, fratele Papei Benedict VIII, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 5 luni. Consul și senator, botezat Romanus, a fost consacrat episcop sub numele de Ioan. În ziua de Înviere a anului 1027 a încoronat pe Conrad II ca Împărat al Romanilor, în Basilica Sfântul Petru de la Roma. La ceremonie au fost prezenți Regele Rudolph III de Burgundia și Regele Cnut (Chuttonis) Jelling al Angliei, Danemarcei și Norvegiei, binecuvântați și consacrați în prezența a 4 arhiepiscopi și 20 de episcopi.

În anul 1028 a primit vizita călugărului Guido de Arezzo, autorul unui tratat de muzică medievală corală, intitulat Micrologus de disciplina artis musicae. A binecuvântat și a trimis o

coroană lui Boleslav Piast I, încoronat ca Rege al Poloniei. A consacrat pe Byzantius ca Arhiepiscop de Bari și a consfințit fondarea viitoarei catedrale Sfântul Nicolae din Bari. A luat sub protecția sa pe abatele Odilon și Mănăstirea Cluny. Este comemorat în ziua de 20 Octombrie.

A consacrat 12 de cardinali în 4 concilii consistoriale. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1032-1044 en - Benedict IX (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Tusculum, fiul Contelui Alberic de Tusculum, nepot al Papei Benedict VIII și al Papei Ioan IX, avea doar vârsta de 20 de ani când a fost consacrat. A ocupat scaunul apostolic timp de 12 ani și 6 luni (în trei etape). A fost alungat din Roma în anul 1044 de o fracțiune rivală, a fost însă re consacrat în anul 1045, dar după o lună a demisionat, de bună voie, în favoarea nașului său de botez, preotul Gratian. A revenit în anul 1047, dar a fost demis după un an de trupele imperiale.

A favorizat ordinele monastice în fața preoților consacrați și a demis doi preoți acuzați de simonie. A emis o bulă pentru canonizarea eremitului Simeon de Treves, cel care a condus pelerinajul a 700 de pelerini la Ierusalim. Contestat de fracțiunile rivale, în anul 1046 la Roma funcționau simultan 3 episcopi: unul în Biserica Sfântul Petru, unul în Biserica Laterană și al treilea în Biserica Sfânta Maria Mare. Împăratul Henrich III a convocat Conciliul de la Sutri, unde a dizolvat schisma numind pe confesorul său, episcopul Suidger de Bamberg, ca episcop al Romei, sub numele de Clement II. Intens contestat de rivali, Benedict IX s-a retras la mănăstirea Grottaferrata.

A fost înmormântat în anul 1056 la Abația Santa Maria di Grottaferrata (la 20 kilometri de Roma), construită pe domeniul familiei conților de Tusculum. Nu se cunoaște data exactă a morții sale.

1045-1045 en - Silvester III (Sylvester, Silvestru) - Roman, născut la Roma, a fost episcop al Romei timp de 2 luni. Episcop de Sabina, a fost intens contestat și îndepărtat după doar două luni prin rechemarea lui Benedict IX. A rămas episcop de Sabina până în anul 1062.

Nu se cunosc data și locul unde a fost înmormântat.

1045-1046 en - Gregorius VI (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut la Roma sub numele Ioan Gratian, a fost episcop al Romei timp de un an și 8 luni. Preot al Bisericii Sfântul Ioan de la Poarta Latină și confesor al lui Benedict IX, a fost consacrat sub numele Grigore.

Simultan cu el, Benedict IX și Silvester III au continuat să revendice titlul de episcop al Romei și să slujească în biserici diferite. A fost demis de Împăratul Henrich II la Conciliul de la Sutri. nu se cunoaște exact data morții sale.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1046-1047 en - Clement II - German, născut la Hornburg (Saxonia) sub numele Suidger, fiul Contelui Konrad de Morsleben, a fost episcop de Romei timp de 9 luni. Episcop de Bamberg și confesor al Împăratului Henrich II a fost consacrat la Conciliul de la Sutri sub numele de Clement II. În aceeași zi, l-a încoronat pe Heinrich II ca Împărat al Romanilor. În prezența Împăratului Henric II și a soției acestuia, Agnes de Poitiers, a canonizat pe Wiboroda, o fecioară din Saint-Gall martirizată în timpul unui raid al maghiarilor în anul 926. A demisionat cu puțin înainte de a muri. Este comemorat în ziua de 9 Octombrie.

A fost înmormântat în Catedrala Sfântul Peter din Bamberg. (este singurul Papă înhumat în Germania)

1048-1048 en - Damasus II (Damase) - German, născut la Pildenau (Bavaria) într-o familie nobiliară, a fost episcop al Romei timp de o lună. Episcop de Bolzano-Brixen sub numele de Poppon și consilier al Împăratului Heinrich II, a fost consacrat în Biserica Laterană sub numele de Damasus. S-a îmbolnăvit de malarie și a murit după 23 de zile. Este comemorat în ziua de 9 August.

A fost înmormântat în Biserica San Lorenzo fuori le Mura.

1049-1054 en - Sfântul Leon IX (Leo, Leone) - Alsacian, născut la Egisheim, fiul Contelui Hugh de Nordgau și nepot al Împăratului Conrad II, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 2 luni. Episcop de Toul (Lorena), a convocat un sinod în anul 1049 unde a reconfirmat celibatul în rândul clerului, până la rangul de subdiacon. În anul 1051 l-a canonizat pe Sfântul Gerard, fost episcop de Toul (963-994). A convocat alte sinoduri la Pavia, Cologne, Aachen și Mainz, unde a promovat reforma monastică introdusă de Mănăstirea Cluny.

Au urmat alte sinoduri la Roma, Salerno, Siponto, Vercelli, Pressburg, Regensburg, Bamberg și Worms. În anul 1052 a vizitat Ungaria pentru media pacea dintre Regele Andrei și Împăratul Heinrich III. Sigiliul său era marcat prin portretul sfinților Petru și Paul pe avers și prin inscripția LEO PP.

A purtat corespondență cu Patriarhul Michael Cerularius al Constantinopolului argumentând

în contradictoriu cu privire la pâinea sfintei cuminecături (dospită sau nedospită). Cei doi s-au excomunicat reciproc provocând Marea Schismă din anul 1054. În anul 1053 a condus personal o armată împotriva Normanzilor din Sudul Italiei, unde a fost învins în bătălia de la Civitate, dar învingătorii l-au primit cu promisiuni de fidelitate și supunere, rugându-se pentru iertarea păcatelor. Sărbătoarea sa este în ziua de 19 Aprilie.

A consacrat un arhiepiscop și un episcop. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican. A fost canonizat în anul 1087 de către Papa Victor III.

1055-1057 en - Victor II - German, născut în Souabe (Germania) sub numele Geghard, fiul Contelui Hartwig și fratele Patriarhului Gotebald de Aquileia, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și trei luni. Episcop de de Eichstatt, a fost consacrat sub numele de Victor. În anul 1055 Împăratul Heinrich III l-a investit ca Vicar Imperial pentru Italia. L-a consacrat pe cancelarul său Frederik de Lorena preot cardinal de San Crisogno, apoi abate al Mănăstirii Monte Casino. Este comemorat în ziua de 28 Iulie.

A fost înmormântat în Biserica Santa Maria Rotonda din Ravena (deși dorința sa a fost să fie înhumat în Catedrala Sfânta Maria din Eichstatt). Sigiliul său poartă pe revers inscripția VICTORIS PAPAE II +

1057-1058 en - Ștefan IX (Stephen, Etienne, Stefano, Stephanus) - Belgian, născut la Dun-sur-Meuse (Lotharingia) sub numele Frederic, fiul Ducelui Gotfrido (Gothelon), a fost episcop al Romei timp de 8 luni. Cancelar al Papei Victor II, a fost consacrat abate al Mănăstirii Montecasino, apoi preot-cardinal al Bisericii Crisogono și în final episcop al Romei sub numele de Ștefan. A convocat mai multe concilii în care a subliniat importanța celibatului, și a condamnat Biserica Răsăritului pentru desacralizarea misiunii preoțești.

A creat 13 cardinali, printre care: Peter Damian (Ravenna), Udberto Poggi (Poggio), Bruno (Sfanta Sabina), Ugobaldo (Lucca), Alberic (Benevento), Bonifacius (Apulia), Hugo (Burgundia), Ștefan (Cluny). În anul 1058 l-a consacrat pe Alfanus ca episcop de Salerno. A murit la Florența în timp ce încerca să organizeze o intervenție militară pentru încoronarea fratelui său, Ducele Godfrido ca Împărat al Romanilor (Henrich IV era minor, sub tutelă). Este comemorat în ziua de 29 Martie.

A consacrat un singur cardinal (Pier Damiani 1058). A fost înmormântat în Catedrala Santa Reparata din Florența.

1058-1060 en - Benedict X (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Tusculum sub numele Giovanni, fiul Contelui Alberic III de Tusculum și nepot al Papei Benedict IX, a fost episcop al Romei (antipapă) timp de 2 ani. Episcop de Tusculum, a fost încoronat pe scaunul apostolic sub numele de Benedict prin intervenția nobililor din Tusculum. O fracțiune nobiliară rivală l-a ales însă la Siena pe Gerard de Burgundia. Deposedat de titlu și însemne, în anul 1060 a fost izolat în spitalul de pe lângă Biserica Sfânta Agnes, unde a murit după circa 20 de ani.

A fost înmormântat în Biserica Sfânta Agnes.

1059-1061 en - Nicolae II (Nicholaus, Nicolas, Nicholas) - Francez, născut în Burgundia, la Chevron (Savoia) sub numele Gerard, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 6 luni. Canonic de Liege, apoi episcop de Florența, a fost consacrat episcop al Romei sub numele de Nicolae. Timp de un an, susținătorii săi normanzi s-au luptat cu susținătorii lui Benedict X, nobili de Tusculum. La sărbătoarea Învierii Domnului din anul 1059, a convocat în Palatul Lateran un conciliu la care au asistat 113 episcopi, unde a proclamat independența Bisericii și a emis bula In nomine Domini potrivit căreia alegerea noului Papa se face exclusiv de către cardinali.

A acordat abației de Saint-Martin d'Autun privilegiul de a nu depinde direct de Sfântul Scaun. Un sinod organizat de cardinalii germani a anulat bula emisă de Papa Nicolae și a pronunțat demiterea lui. A murit la Florența în ziua de 19 Iulie.

A consacrat 13 cardinali în 3 concilii și 3 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Santa Reparata din Florența.

1061-1073 en - Alexandru II (Alexandre, Alexander) - Roman, născut în Corisco (Milano) sub numele Anselm, fiul lui Anselmus, a ocupat scaunul apostolic timp de 12 ani și 7 luni. Fost episcop de Lucca, a fost consacrat sub numele de Alexandru. A fost primul Papă ales de episcopi, fără a consulta împăratul și poporul. În opoziție, episcopii germani au consacrat ca episcop al Romei pe episcopul Pietro Cadalo de Parma (antipapă) sub numele de Honorius. Prin intervenția Ducelui Godfery de Toscana, Alexandru a fost recunoscut de Împăratul Heinrich IV. A condus mișcarea spirituală pro-celibat, denumită Pataria, iar în anul 1067 l-a canonizat pe predicatorul Arialdo, inițiatorul mișcării.

În anul 1063 a convocat un conciliu unde a condamnat sever simonia și a decretat obligativitatea celibatului. L-a consacrat pe Cardinalul Peter Damiani drept legat papal pentru arhiepiscopiile Reims, Sens, Bourges și Bordeaux. A confirmat privilegiile Mănăstirii Saint Denis din Paris, exceptată de jurisdicția episcopului de Paris. În anul 1066 a binecuvântat expediția Ducelui William de Normandia în Anglia trimitându-i inelul cu sigiliu și stindardul papal, apoi l-a consacrat pe Lanfranc (fost abate al Mănăstirii Sf. Ștefan din Caen) ca Arhiepiscop de

Canterbury (Cantorbery). În anul 1071 a consacrat la Mănăstirea Monte Casino o biserică nouă dedicată Sfântului Benedict.

În anul 1072 l-a consacrat pe canonicul Stanislaus Szczepanow ca episcop de Cracovia. A mediat conflictul dintre episcopii Gerhard Iaromirus de Praga și Ioan Brewnow de Olomuc. Este comemorat în ziua de 21 Aprilie.

A consacrat 45 de cardinali în 12 concilii consistoriale și un arhiepiscop. A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

1073-1085 en - Gregorius VII (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut în Sovana (Toscana) sub numele Hildebrand, fiul unui meșteșugar, a ocupat scaunul apostolic timp de 12 ani și o lună. Legat papal în Franța și Arhidiacon al Scaunului Papal a fost consacrat sub numele de Gregorius, fiind votat în unanimitate. În două concilii succesive a condamnat simonia și a instituit dreptul Papei de a demite preoții căsătoriți, intrând astfel în conflict de interese cu Împăratul Romanilor și Biserica Răsăritului. Împăratul Heinrich IV a protestat, dar a fost excomunicat și obligat să implore iertarea prin celebrul pelerinaj de la Canossa.

Conflictul a continuat însă, iar după cea de a treia excomunicare, Împăratul Heinrich IV a intrat cu armata în Roma și l-a încoronat pe arhiepiscopul Guilbert de Ravenna ca episcop al Romei (antipapa Clement III). Alungat de popor și nobilii Normanzi, Clement s-a retras la Ravenna, iar Gregorius s-a retras la mănăstirea Monte Casino, unde a murit după două luni.

A purtat corespondență cu dioceze din întreaga Europa de Vest. Susținut de Arhiepiscopul Hugh de Lyon și Arhiepiscopul Lanfranc de Canterbury a obținut recunoașterea primatului Papal în: Spania, Ungaria, Croația, Corsica și Sardinia. A întreținut corespondență și cu dioceze din Polonia, Rusia Kieviană, Bohemia și Armenia. În anul 1075 a emis bula Dictatus Papae prin care în 27 de articole afirmă autoritatea Înalțului Scaun. Considerat sfânt de către catolici, sărbătoarea sa este la 25 Mai.

A consacrat 31 de cardinali în 9 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 4 episcopi. A fost înmormântat în Catedrala Sfânta Maria a Îngerilor, din Salerno (Campania).

1084-1084 en - Clement III - Roman, născut în Correegio (Ravenna) sub numele Guibert, a fost episcop al Romei timp de o lună (antipapă 1080-1100). Numit în anul 1072 de către Împăratul Heinrich IV Arhiepiscop de Ravenna, a fost consacrat episcop al Romei la 24 Martie 1084, în Biserica Laterană, sub numele de Clement III, dar a fost expulzat aproape imediat de trupele Normande conduse de Ducele Robert Guiscard.

A continuat să revendice titlul până la moarte (în anul 1100) și a intrat în cetatea Romei și a ocupat scaunul apostolic încă de două ori (1087 și 1089-1099). Autoritatea sa a fost însă permanent contestată de către nobilii Normanzi. Este comemorat în ziua de 8 Septembrie.

A fost înmormântat la Civita Castellana (Viterbo).

1086-1087 en - Bindecuvântatul Victor III (Bienhereaux Victor) - Roman, născut în Benevento sub numele Desiderius (Dauferius), a fost episcop al Romei timp de un an și 4 luni. Abate al Mănăstirii Monte Casino, a fost înălțat de către Papa Nicolae II cardinal de Santa Cecilia, apoi vicar papal pentru Campania, Calabria și Beneventum, pentru a media relația cu Normanzii. A fost consacrat sub numele de Victor, după ce poporul l-a expulzat pe Clement III. La patru zile după alegere s-a retras la Mănăstirea Monte Casino, pentru a fi consacrat un an mai târziu. În August 1087 a ținut un conciliu la Benevento unde a proclamat o cruciadă împotriva Sărăcenilor.

A consacrat un singur cardinal (Bruno cardinal episcop de Segni). A fost înmormântat la Mănăstirea Monte Casino, în capela Sfântul Victor. A fost beatificat în anul 1887 de către Papa Leon XIII. Sărbătoarea sa este la 16 Septembrie.

1088-1099 en - Bindecuvântatul Urbanus II (Urban, Urbain) - Francez, născut la Chatillon-sur-Marne (Champagne) sub numele de Odo (Otto), a fost episcop al Romei timp de 11 ani și 4 luni. Abate al Mănăstirii Cluni, cardinal de Ostia și legat papal pentru Imperiul Romanilor a fost canonizat sub numele de Urnabus. A ținut mai multe concilii la Roma, Amalfi, Benevento și Troia (Apulia) în timp ce Clement III ocupa scaunul apostolic sub autoritatea Împăratului Heinrich IV. A autorizat misionarismul preoților itineranți, printre care și Robert de Arbrissel, fondatorul abației Fontevraud.

La rugămintea Împăratului Alexios Komnenos al Bizanțului, la sfârșitul Conciliului de la Clermont din anul 1095 a ținut o slujbă religioasă în care a convocat nobilii să organizeze o cruciadă pentru eliberarea Țării Sfinte, promițând participanților iertarea păcatelor. I-a acordat Regelui Roger I al Siciliei dreptul de a investi episcopi. A murit la puțin timp după eliberarea Ierusalimului.

A consacrat 71 de cardinali în 10 concilii consistoriale, 3 arhiepiscopi și 8 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican. A fost beatificat în anul 1881 de către Papa Leon XIII, sărbătoarea sa este la 29 Iulie.

1099-1118 en - Paschal II (Paschalis, Pascal, Pasquale) - Roman, născut în Bleda (Toscana) sub

numele Ranierius (Rainaldo), a ocupat scaunul apostolic timp de 18 ani și 6 luni. Episcop al Bisericii Sfântul Laurențiu, apoi cardinal de Saint Clement, a fost consacrat episcop al Romei sub numele Paschal. A binecuvântat în anul 1106 biserica Notre Dame din La Charite-sur-Loire. În anul 1111, în urma Concordatului de la Sutri, l-a încoronat pe Heinrich V ca Împărat al Romanilor. Prin bula Pie postulatio voluntatis (1113) a autorizat înființarea Ordinului Cavalerilor Hospitalieri. A ordonat reconstrucția din temelie a bisericii și a mănăstirii Santi Quattro Coronati, finalizată în anul 1116.

La cererea Contelui Ramon Berengar de Barcelona, a autorizat în anul 1116 o cruciadă pentru eliberarea Tarragonei (Spania). În anul 1117 l-a autorizat pe arhidiaconul Geoffrey de Leves să întreprindă un pelerinaj la Jerusalem, cu condiția să fondeze o mănăstire la Leves (Eure-et-Loir) denumită apoi Beata Maria de Josaphat (după valea din Țara Sfântă unde se credea ca va fi Judecata de Apoi). Este comemorat în ziua de 21 Ianuarie. A părăsit Roma în fața unei intervenții militare imperiale. A numit primul episcop de Groenlanda și Vinland (Henricus - Erik Gnuption 1112) cu patru secole înainte de descoperirea Americii.

A consacrat 92 de cardinali în 15 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 6 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

1118-1119 en - Gelasius II (Gelase) - Roman, născut la Gaeta (Pisa) sub numele Giovanni Caetanni (Ioannes Gaditanus), a fost episcop al Romei timp de un an. Călugăr al Mănăstirii Monte Casino, apoi cardinal diacon de Santa Maria Cosmedin și cancelar imperial, a fost canonizat sub numele de Gelasius. A fost contestat de Împăratul Heinrich V prin membrii familiei Frangipane și s-a refugiat în Franța. În drum spre Franța a consacrat Catedrala Santa Maria Assunta din Pisa A murit la mănăstirea Cluny. Este comemorat în ziua de 29 Ianuarie.

A consacrat 3 cardinali și un episcop. A fost înmormântat la Mănăstirea Cluny, la Saone-et Loire.

1118-1121 en - Antipapa Gregorius VIII - Francez, născut în Limousin (Occitania) sub numele Mauritius Burdinus, a fost episcop al Romei (antipapă) timp de trei ani. Educat la Cluny, diacon de Toledo, episcop de Coimbra apoi Arhiepiscop de Braga a fost proclamat Papă de către Împăratul Heinrich V al Romanilor, sub numele de Gregorius. În urma Concordatului de la Worms, din anul 1122, s-a retras la Sutri, dar a fost arestat și deposedat de însemne. A fost transferat la Monte Casino, apoi din mănăstire în mănăstire, până la moartea sa în anul 1137.

A fost înmormântat la Mănăstirea La Trinita de la Cava, din Salerno.

1119-1124 en - Callistus II (Callixtus, Calixte, Callixtus) - Francez, născut la Quingey (Burgundia) sub numele Guy de Bourgogne, fiul Contelui Guillaume de Bourgogne, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 10 luni. Arhiepiscop de Vienne (Lyon) și legat papal pentru Franța, a fost numit și consacrat la Cluny de către 9 cardinali, sub numele de Callixtus. În anul 1120, ca urmare a atrocităților comise în Prima Cruciadă, a emis bula Sicut Judaeis, prin care a interzis convertirea cu forța a evreilor sau tulburarea vieții lor religioase. În anul 1120 l-a autorizat pe episcopul Norbert de Xanten să constituie un ordin religios pe lângă dioceza de Laon (Ordinul Premonstratense).

A fost confirmat de Împăratul Heinrich V doar în anul 1122, în urma Concordatului de la Worms. La 18 Martie 1123 a convocat primul Conciliu din Palatul Lateran unde a emis mai multe decrete cu măsuri disciplinare. Au fost reînnoite și indulgențele acordate cruciaților. A consolidat Arhiepiscopia de Vienne cu încă trei episcopii sufragane și a transferat episcopia de Merida la Santiago de Compostella ridicând orașul la rang de oraș sfânt. Este autorul unui manuscris (Codex Calixtinus) în baza căruia s-a constituit ghidul celebrului pelerinaj, din Franța la mormântul Sfântului Iacob (Santiago). Este comemorat în ziua de 13 Decembrie.

A consacrat 35 de cardinali în 8 concilii consistoriale, 3 arhiepiscopi și 3 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican, iar inima lui a fost dusă la Mănăstirea Cîteaux.

1124-1130 en - Honorius II (Honoriu) - Roman, născut la Fiagnano (Roma) sub numele Lamberto (Lambertus) a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 2 luni. Arhiepiscop de Bologna, apoi cardinal episcop de Ostia, a fost consacrat episcop al Romei sub numele Honorius. După moartea Împăratului Heinrich V l-a susținut pe Ducele Lothair de Supplinburg ca Rege al Germaniei și a aprobat constituirea Ordinului Premonstratense pe teritoriul Germaniei, alcătuit în anul 1120 de către Sfântul Norbert, dar neaprobat încă.

În anul 1129, la Conciliul de la Troyes (Champagne) a autorizat (prin legatul său Matei, cardinal de Albano) constituirea Ordinului Cavalerilor Templieri și l-a autorizat pe abatele Bernard de Clairvaux să alcătuiască regulamentul ordinului, având ca obiective principale castitatea, obediența și sărăcia. Ca suveran la Regatulul Ierusalimului a confirmat alegerea Regelui Baldwin II ca patron al ordinului. Este comemorat în ziua de 13 Februarie.

A consacrat 27 de cardinali, 2 arhiepiscopi și un episcop. A fost înmormântat la Mănăstirea San Gregorio Magno al Celio, apoi transferat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

1130-1143 en - Innocent II (Innocentius, Inocențiu) - Roman, născut la Trastevere (Roma) sub numele Gregorius, a ocupat scaunul apostolic timp de 13 ani și 7 luni. Călugăr al Mănăstirii Cluny, cardinal diacon de San Angelo, a fost consacrat în Biserica Laterană sub numele de Innocentius. Contestat de cardinalii italieni, s-a confruntat timp de 7 ani cu anti-Papa Anacletus II. A fost însă susținut de Regele Louis VI al Franței, Regele Henry I al Angliei și Regele Lothair al Germaniei. La 4 Iunie 1133, în Basilica Laterană, l-a încoronat pe Regele Lothair al Germaniei ca Împărat al Romanilor.

La 7 Iulie 1136 a emis Bulla Gniezno (în limba poloneză), prin care a confirmat independența Bisericii din Polonia. La cel de Al Doilea Conciliu Lateran, din 29 Martie 1139, a emis bula Omne datum optimum prin care a acordat Ordinului Templier dreptul de a ridica biserici, cimitire și locuințe parohiale, ordinul fiind scutit de plata decimei. Același conciliu a emis alte 29 de canoane, printre care interdicția ca măicuțele să cânte Sfânta Liturghie alături de călugări (canonul 27 a ordonat coruri separate). A reconstruit din temelie Biserica Santa Maria in Trastevere. Este comemorat în ziua de 24 Septembrie.

A participat la 4 conclavuri, a consacrat 76 de cardinali în 12 concilii consistoriale, 3 arhiepiscopi, un patriarh și 4 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Santa Maria in Trastevere.

1130-1138 en - Anacletus II - Roman, născut la Roma, fiul consulului Pier Leoni, a fost episcop al Romei timp de 7 ani. Călugăr la Mănăstirea Cluny a fost consacrat (anti-Papa) sub numele de Anacletus. Susținut doar de aristocrația din Italia, autoritatea sa a fost limitată la spațiul Statelor Papale. A murit la Roma în ziua de 25 Ianuarie 1138. În anul 1135, la Conciliul de la Pisa, în prezența a 126 de arhiepiscopi și episcopi, a acordat Cavalerilor Templieri jurisdicție în Țara Sfântă și le-a acordat o donație de o marcă din aur pe an, la care fiecare episcop a adăugat câte o marcă din argint.

A fost înmormântat în Biserica Laterană, apoi transferat în Biserica Santa Maria in Trastevere, la Roma.

1143-1144 en - Celestinus II (Celestine, Celestin) - Roman, născut în Citta di Castello (Statul Papal) sub numele Guido, fiul lui Nicolo di Castello, a fost episcop al Romei timp de 5 luni. Cardinal diacon de Santa Maria in Via Lata, apoi cardinal preot de San Marco, a fost consacrat sub numele Celestinus. A organizat o colectă în favoarea Cavalerilor Templieri și a Cavalerilor Hospitalieri. A murit la Mănăstirea Sfântul Sebastian de pe Dealul Palatin. Este comemorat în ziua de 8 Martie.

A consacrat 14 cardinali în 3 concilii. A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la

Vatican.

1145-1146 en - Lucius II - Roman, născut la Bologna (Statul Papal) sub numele Gerhardus, fiul lui Orso (Ursul), a fost episcop al Romei timp de un an. Preot cardinal al Bisericii Sfintei Cruci din Ierusallem, apoi legat papal pentru Germania, a fost consacrat sub numele de Lucius. A donat Bisericii Sfântul Petru un exemplar al Bibliei cu coperti din aur, bătute cu nestemate. A acordat numeroase privilegii episcopilor și mănăstirilor din Anglia, unde l-a numit ca legat papal pe episcopul Igmarus (Hincmar).

În timpul său a debutat Comuna din Roma (Republica), urmare a confruntării dintre Guelfi (sustinătorii Casei de Welf) și Ghibelini (sustinătorii casei de Waiblingen - Hohenstaufens), având ca scop subminarea autorității papale (cereau renunțarea la atribuțiile administrative din cetatea Romei, Papa devenind astfel un simplu preot). Papa Lucius a ridicat sabia, dar a fost grav rănit și a murit la scurt timp, în Biserica San Gregorio Magno al Celio. Este comemorat în ziua de 15 Februarie. Blazonul său avea reprezentat un urs cu sabia în mână pe un scut argintiu.

A participat la 4 conclavuri, a consacrat 9 cardinali, un arhiepiscop și un episcop. A fost înmormântat în Biserica Laterană, la Vatican.

1145-1153 en - Binecuvântatul Eugenius III (Eugene, Eugenio) - Roman, născut la Pisa sub numele Bernardo, fiul lui Godius, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 5 luni. Preot, apoi călugăr Cisticercian la Mănăstirea Clairvaux a devenit abatele Mănăstirii Sfântul Anastasio din Roma. A fost consacrat la 15 Februarie 1145 sub numele Eugenius. Cetatea Romei fiind Republică, a avut rezidența la Viterbo, Siena, apoi la Paris. Prin bula Militia Dei a acordat Cavalerilor Templieri dreptul de a colecta taxe și de a fonda cimitire. A consacrat Biserica Saint Pierre din Montmartre (Paris), Abația Fontenay, Catedrala Saint-Etienne din Chalones, Catedrala Notre Dame din Verdun.

Prin bula Quantum praedecessores din Decembrie 1145, adresată Regelui Louis VII al Franței, a chemat creștinii la o nouă cruciadă, promițând iertarea păcatelor. Conciliile de la Paris, Rheims și Trier au fost dedicate reformei clericale. În anul 1153 a semnat un tratat de alianță cu noul Rege al Germaniei, Frederik Barbarosa. A fost beatificat în anul 1872 de către Papa Pius IX. Sărbătoarea sa este la 8 Iulie.

A consacrat 38 de cardinali în 6 concilii consistoriale. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1153-1154 en - Anastasius IV (Anastase, Anastasie) - Roman, Născut la Suburra (Roma) sub numele Corado Demetri, a fost episcop al Romei timp de un an și 5 luni. Decan al Colegiului Cardinalilor, a fost consacrat sub numele de Anastasius. A restaurat Pantheonul (transformat de Papa Bonifaciu IV în Biserica Sancta Maria ad Martyres) și a reconfirmat privilegiile Cavalerilor Templieri. O obținut de la Suedia plata decimeii (denarius Sancti Petri) prin legatul său Nicholas Breakspear. A beneficiat de clemența Împăratului Frederic de Hohenstaufens (și de suportul Ghibelinilor). Este comemorat în ziua de 3 Decembrie.

A participat la 5 conclavuri, a consacrat 3 cardinali și un episcop. A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

1154-1159 en - Adrian IV (Adrien, Adriano, Adrianus, Hadrian) - Englez, născut la Hertfordshire sub numele de Nicholas Breakspear, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 9 luni. Cardinal episcop de Albano, apoi legat papal pentru Suedia și Norvegia, a fost consacrat sub numele de Adrian. La 18 Iunie 1155, în Biserica Sfântul Petru, l-a consacrat pe Frederick Hohenstaufen (Barbarosa) ca Împărat al Romanilor. A semnat în anul următor un tratat de alianță cu Împăratul Bizanțului Manuel Komennos, împotriva Regelui William I al Siciliei. A acordat privilegiile Abației Saint Albans (Anglia) și l-a binecuvântat pe Regele Henry II Plantagenet.

Prin bula Laudabiliter din anul 1155 a binecuvântat campania Regelui Henry II Plantagenet în Irlanda, pentru extinderea granițelor Bisericii, contra unei taxe de un penny pe an, de la fiecare casă din Irlanda, în beneficiul Scaunului Apostolic. L-a consacrat pe Episcopul de Grado, Enrico Dandolo (unchiul viitorului Dodge cu același nume), ca Arhiepiscop al Dalmației. L-a canonizat pe Sfântul Sigfrid al Suediei (sec XI) pentru activitatea sa de misionar creștin. Sigiliul său purta în cele patru cadrane ale crucii inscripțiile Petrus Paulus Adrianus.

Prin bula Dignum est a acordat șerbilor dreptul de a se căsători fără aprobarea stăpânului feudal. A reinstaurat temporar autoritatea papală în cetatea Romei. A confirmat autoritatea Arhiepiscopiei de York asupra Scoției și independența acesteia față de Arhiepiscopia de Canterbury. L-a binecuvântat pe Conte Ramon Berenguer de Barcelona pentru efortul depus în Reconquista. A reparat clădiri publice, a înlocuit acoperișul Bisericii Sfântul Petru și a construit o cisternă de apă la Palatul Lateran. Este comemorat în ziua de 1 Septembrie.

A consacrat 23 de cardinali în 3 concilii, și 3 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1159-1181 en - Alexandru III (Alexandre, Alexander) - Roman, născut la Siena (Toscana) sub numele Rolandus (Rolando), a ocupat scaunul apostolic timp de 22 de ani. Cardinal diacon al Bisericii Sfinții Cosma și Damian, apoi cardinal preot al Bisericii Sfântul Marcu a fost consacrat

sub numele de Alexandru, în opoziție cu anti-Papa Victor IV numit de fracțiunea Ghibelină. În anul 1155 a contrasemnat alături de Împăratul Frederik Barbarosa actul fondator al Universității din Bologna (Authentica habita, Privilegium Scholasticum).

Suștinut de regatele din Țara Sfântă, Sicilia, Aragon și Portugalia, Papa Alexandru a fost recunoscut în anul 1160 de Regii Angliei și Franței, apoi în anul 1161 de Regele Geza II al Ungariei. În anul 1164 a creat Arhiepiscopia de Uppsala (Suedia), iar în anul 1171, prin bula Non parum animus noster a binecuvântat Cruciada Nordului împotriva păgânilor din Estonia și Finlanda. În anul 1161 a canonizat pe Regele Eduard al Angliei (1043-1066) ca Sfânt al Regatului Britanic, iar în anul 1173 l-a canonizat pe Arhiepiscopul de Canterbury, Thomas Becket. În anul 1179, prin bula Manifestis Probatum l-a recunoscut pe Afonso Henriques ca Rege al Portugaliei.

A scris Suuma Magistri Rolandi, un comentariu la Decret-ul lui Gratian (Concordia discordatum canonum). În același an, la cel de Al Treilea Conciliu Lateran au fost prezenți 302 episcopi și s-a decis ca în viitor nici un episcop al Romei să nu poată fi consacrat cu mai puțin de 2/3 din voturile cardinalilor. Imediat după Conciliu, Republica Roma l-a expulzat din cetate. Sigiliul său poartă inscripția ALEXANDER PP III. Este comemorat în ziua de 30 August.

A participat la 3 conclavuri, a consacrat 68 de cardinali în 15 concilii consistoriale, 6 arhiepiscopi și un episcop. A fost înmormântat la Civita Castellana (Viterbo, Lazio), pe locul actualei Catedrale Santa Maria Maggiore.

1159-1164 en - Victor IV - Roman, născut la Montecelio (Toscana) sub numele Ottaviani, membru al familiei Conților de Tusculum, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 7 luni. Cardinal de San Nicola în Carcere, apoi cardinal de de Santa Cecilia, a fost legat papal pentru Germania, prezent la încoronarea Împăratului Frederik Barbarosa, a fost consacrat sub numele de Victor. A fost recunoscut de majoritatea suveranilor: Franța, Anglia, Castilia, Suedia, Norvegia, Scoția, Ungaria, Sicilia. După anul 1162 a trăit în Franța, sub protecția Regelui Louis VII. Este comemorat în ziua de 20 Aprilie.

A fost înmormântat la o mănăstire locală din localitatea Lucca (Toscana).

1164-1168 en - Paschal III (Paschalis, Pascal) - Roman, născut la Crema (Lombardia) sub numele Guido, a fost episcop al Romei (anti-Papa) timp de 4 ani. Consacrat din ordinul Împăratului Frederik Barbarosa, sub numele Paschal, în anul 1165 la canonizat pe Împăratul Charlemagne. În anul 1167 l-a alungat pe Papa Alexandru III din Roma și l-a încoronat a doua oară pe Împăratul Frederik Barbarosa și pe soția acestuia Beatrice de Burgundia. O epidemie a decimat armata imperială, silită să părăsească Roma.

A fost înmormântat la Roma, la o locație necunoscută.

1168-1178 en - Callistus III (Callixtus, Calixte, Callixtus) - Roman, născut la Arezzo (Toscana) sub numele Ioan (Joannes), a fost episcop al Romei (anti-Papa) timp de 10 ani. Consacrat în anul 1168, a fost recunoscut de Împăratul Frederik Barbarosa în anul următor, dar a fost susținut doar de o mică parte din Statele Papale. A oferit privilegiile mănăstirilor din Bazinul Rinului. La 29 August 1178 l-a recunoscut pe papa Alexandru și a încheiat schisma fiind numit rector de Benevento.

A fost înmormântat la Viterbo (Lazio).

1181-1185 en - Lucius III - Roman, născut la Lucca (Toscana) sub numele Hubaldus (Ubaldo), fiul lui Orlando, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 2 luni. Cardinal diacon de San Adriano, cardinal preot de Santa Prassede, cardinal episcop de Ostia și Velletri, legat papal pentru Franța și decan al Colegiului Cardinalilor, a fost consacrat sub numele de Lucius. Ca urmare a tulburărilor din Republica Roma, a trăit în exil, la Velletri, Anagni și Verona. În anul 1183 i-a trimis Regelui William al Scoției Trandafirul de Aur, ca semn al afecțiunii și benevolenței.

Prin bula Ad abolendam din anul 1184, emisă la Verona, a consolidat măsurile disciplinare împotriva ereziei. Sigiliul său poartă inscripția LVCIVS III. Este comemorat în ziua de 25 Noiembrie.

A participat la 7 conclavuri, a consacrat 17 cardinali. A fost înmormântat la Verona, în Catedrala Santa Maria Matricolare, într-un sarcofag din marmură.

1185-1187 en - Urbanus III (Urbain, Urban) - Roman, născut la Cuggiono (Milano) sub numele Umberto, fiul lui Guala Crivelli, a fost episcop al Romei timp de 2 ani. Arhiepiscop de Milano, a fost consacrat sub numele de Urban. În timpul său, Henrich VI, fiul Împăratului Frederik Barbarosa s-a căsătorit cu Regina Constance a Siciliei, fără binecuvântarea sa. În anul 1187 legații săi au mediat pacea dintre regatele Angliei și Franței. Sigiliul său poartă inscripția URBANVS PP III. Este comemorat în ziua de 20 Octombrie.

A consacrat 5 cardinali și un arhiepiscop. A fost înmormântat în Basilica Cattedrale di San Giorgio Duomo di Ferrara.

1187-1187 en - Gregorius VIII (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut în Benevento sub

numele Alberto di Mora, fiul lui Sartorius di Mora, a fost episcop al Romei timp de 2 luni. Călugăr, profesor de drept canonic la Universitatea din Bologna, cardinal diacon de Sant'Adriano, apoi cardinal preot de San Lorenzo, a fost consacrat sub numele de Gregorius. Între anii 1160-1180 a fost legat Papal în Portugalia (l-a încoronat pe Regele Afonso), Anglia (l-a absolvit pe Regele Henrich II de moartea lui Thomas Becket) și Italia.

La 29 Octombrie 1187 a emis bula *Audita tremendi*, prin care a binecuvântat și a promis viață eternă tuturor celor care vor face pelerinajul la Sfântul Mormânt, cerându-le să se îmbrace modest și să arate penitență. Ierusalimul era însă în puterea emirului Saladin, în urma bătăliei de la Hattin, astfel că bula a fost interpretată ca o chemare la o nouă cruciadă. Este comemorat în ziua de 17 Decembrie.

A participat la 4 conclavuri, a consacrat un singur episcop. A fost înmormântat în Catedrala Înălțării la Cer a Sfintei Fecioare din Pisa.

1187-1191 en - Clement III (Clemente) - Roman, născut la Roma sub numele Paolo Scolari, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 3 luni. Arhiepiscop al Bisericii Santa Maria Maggiore din Roma, cardinal diacon de Sergio e Bacco, apoi cardinal de Palestrina a fost consacrat sub numele de Clement. A mediat pacea dintre Scaunul Apostolic și Senatul Romei binecuvântând dreptul cetățenilor de a-și alege magistrații. În anul 1189 l-a canonizat pe Sfântul Etienne de Muret (Stephanus Grandimontensis), fondatorul ordinului Grandmont în comuna Saint-Sylvester (Haute-Vienne).

Dat fiind faptul că la alegerea sa existau doar 20 de cardinali, a organizat trei concilii festive (Martie 1188, Mai 1189 și Octombrie 1190) în cadrul cărora a consacrat 30 de cardinali, în majoritatea lor Romani. La 13 Martie 1188 a scos Arhiepiscopia de Edinburgh de sub jurisdicția Arhiepiscopiei de York. A mediat relațiile dintre regii Angliei și Franței, aflați pe picior de război. Este comemorat în ziua de 27 Martie.

A participat la 4 conclavuri, a consacrat 30 de cardinali și 3 arhiepiscopi. A fost înmormântat la Roma, în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

1191-1198 en - Celestinus III (Celestine, Celestin, Celestino) - Roman, născut la Roma sub numele de Jacintus (Giacintus), a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 10 luni. Legat papal pentru Spania și cardinal diacon de Santa Maria di Cosmedin, a fost consacrat episcop al Romei sub numele de Celestinus. La 15 Aprilie 1191, a doua zi după consacrare, l-a încoronat pe Henrich VI ca Împărat al Romanilor, alături de soția sa, Împărăteasa Constance, primind în dar ținutul Tusculum (Toscana). A mediat relațiile dintre principii Danemarcei prin intermediul legatului său, Cinthius, cardinal diacon de Saint Lorenzo și prin trei bule papale (Romana

ecclesia, Etsi sedes debeat, Quando magnitudem tuam).

La 20 decembrie 1191, la rugămintea Regelui Bela III al Ungariei a recunoscut Prepozitura Sibiului (praepositura Cibiniensis) sub numele "ecclesia theutonicorum ultarsilvanorum praeposituram sit liberam instituta". La 25 August 1196 a aprobat prin bulă papală Ordinul Florensian, fondat în anul 1189 la Abația San Giovanni in Fiore (Calabria). Au rămas de la el alte 17 scrisori (Epistolae Romanorum Pontificum). Este comemorat în ziua de 8 Ianuarie.

A participat la 10 conclavuri, a consacrat un arhiepiscop și 2 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

1198-1216 en - Innocent III (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Roman, născut la Gavigano (Lazio), sub numele de Lotario (Lothar) fiul lui Trasimondo Conte de Segni, a ocupat scaunul apostolic timp de 18 ani și 6 luni. În anul 1195, fiind cardinal diacon de Saint Sergius et Bacchus, a alcătuit lucrarea De Miseria Conditionis Humane din care s-au păstrat 672 de copii, în manuscris. La 21 Februarie 1198 a fost consacrat sub numele de Inocent. După moartea Împăratului Heinric VI și a soției sale Constance, a fost numit tutorele fiului moștenitor al tronului Frederick al II-lea (viitorul Împărat), apoi l-a binecuvântat pe Otto IV de Welf ca Împărat al Romanilor (l-a încoronat în anul 1209 în Biserica Sfântul Petru).

Prin bula Post miserabile, emisă la 15 August 1198, i-a numit pe cardinalii Soffredo și Peter din Capua, ca legați papali pentru promovarea și organizarea unei noi cruciade. În același an a confirmat fondarea Ordinului Hospitalierilor Sfântului Duh, al Trinitarienilor din Paris și al Humiliati-lor lombarzi. La 16 Aprilie 1210 a confirmat fondarea Ordinului Franciscan, întemeiat în anul precedent de nobilul Francis de Assisi. La 15 Noiembrie 1215 a condus Al Patrulea Conciliu Lateran, unde a recomandat fondarea de școli și a interzis practica torturii. În anul 1215 a confirmat Universitatea din Paris, fondată în anul 1200 printr-un act eliberat de Regele Philip II Augustus.

A canonizat următorii sfinți: Homobonus, negustor din Cremona, (1199), Împărăteasa Kunigunde de Luxemburg (1200), William duce de Aquitania (1202), Wulstan Episcop de York (1203), Procopius de Sazava, călugăr din Praga (1204), Guilbert fondatorul Mănăstirii Gembloux (1211). Printe scrierile sale sunt: Registrum Innocenti III super negotio imperii, De sacro altaris misterio libri VI, De quadripartita specie nuptiarum, Desiderio desideravi (comentariu la Luca 22:15).

A consacrat un cardinal, 7 arhiepiscopi și 12 episcopi. A fost înmormântat în Catedrala Metropolitană San Lorenzo din Perugia, dar în anul 1891 Papa Leon XIII a dispus reînhumarea în Biserica Laterană, la Vatican.

1216-1227 en - Honorius III (Honoriu, Onorio) - Roman, născut la Roma sub numele Cencio Savelli, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 8 luni. Cardinal diacon de Santa Lucia in Silice, trezorier al Sfântului Scaun și vice-cancelar al Sântului Scaun, din anul 1197 a fost tutorele lui Frederik, viitorul Împărat la Romanilor. A fost consacrat la 24 Iulie 1216 sub numele de Honorius. La 9 Aprilie 1217 l-a încoronat pe Pierre de Courtenay (cumnatul lui Heinrich VI) ca Împărat Latin al Constantinopolului. La rugămintea sa, în anul 1217 Regele Andrei II Arpad al Ungariei a ridicat crucea și a condus cea de a V-a cruciadă eliberând Jerusalemul.

În anul 1217 l-a încoronat pe Ștefan Nemamja ca Rege al Serbiei. În anul 1220 l-a încoronat pe Frederik II ca Împărat al Romanilor, apoi, a mediat căsătoria acestuia cu Isabella II (Yolande de Brienne) Regina Jerusalemului. A aprobat următoarele ordine mănăstirești: Ordinul Dominican (*Religiosam vitam*, 1216), Ordinul Franciscan (*Solet annuere*, 1223), Ordinul Carmeliților (*Ut vivendi normam*, 1226) și Regula Sfântului Albert Avogadro de la Jerusalem (Patriarhul Latin al Jerusalemului). A aprobat congregația religioasă denumită Val des Ecoliers (*Exhibita nobis*, 1219), fondată de patru profesori de teologie de la Universitatea din Paris.

A acordat privilegii universităților din Bologna și Paris, iar prin bula *Super specula Domini* a acordat burse de studiu tinerilor talentați. Este autorul lucrării *Liber censum Romanae ecclesiae* conținând lista contabilă a veniturilor Sfântului Scaun. În *Ordo Romanus* a descris ritul și ceremonialul diferitelor sărbători, împreună cu 34 de predici. A mai scris o biografie a Papei Celestin III și o biografie a Papei Grigore VII. Este comemorat în ziua de 18 Martie.

A consacrat 8 cardinali, 6 arhiepiscopi și 25 de episcopi. A fost înmormântat în Biserica Santa Maria Maggiore, la Roma.

1227-1241 en - Gregorius IX (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut la Anagni (Lazio) sub numele Ugolino di Conti, a ocupat scaunul apostolic timp de 14 ani și 4 luni. Cardinal diacon de Sant'Eustachio, cardinal episcop de Ostia și Velletri, decan la Colegiului Cardinalilor și cardinal protector al Ordinului Franciscan, a fost canonizat sub numele de Gregorius. La solicitarea sa, în anul 1227 Împăratul Frederick II a ridicat crucea și a eliberat Jerusalemul. Fost student la Paris, la 13 Aprilie 1231, prin bula *Parens scientiarum*, a acordat Universității din Paris independență și dreptul la autoguvernare.

Prin bula *Rex pacificus* din 5 Septembrie 1234 a legiferat noua colecție de legi canonice organizată din ordinul său de călugărul Dominican Raymond de Penyafort sub numele *Decretales Gregorii IX*. Totodată a numit călugări Franciscani și Dominicani în funcția de inchizitori papali (*Inquisitores hereticae pravitatis*) cu rolul de a identifica și combate erezia. La 17 Noiembrie 1234, prin bula *Rachel suum videns* a ordonat călugărilor Franciscani și

Dominicani să predice în favoarea unei alte cruciade (înainte de expirarea tratatului de pace dintre Împăratul Frederick II și Sultanul Al-Kamil).

La 17 Ianuarie 1235 a aprobat ordinul Mercedarianilor (Our Lady of Mercy and the Redemption of the Captives). A canonizat pe Sfântul Francisc de Assisi (16 Iulie 1228), Sfântul Dominic de Guzman (13 Iulie 1234) și pe Sfânta Elisabeta a Ungariei (27 Mai 1235). A transformat capela Sfintei Maria de la Roma în biserica Santa Maria del Popolo, unde a transferat din Biserica Laterană icoana Sfintei Fecioare pictată de Apostolul Luca. Este comemorat în ziua de 22 August.

A participat la 2 conclavuri, a consacrat 16 cardinali la 5 concilii consistoriale, 3 arhiepiscopi și 5 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1241-1241 en - Celestinus IV (Celestine, Celestin, Celestino) - Roman, născut la Milano sub numele Goffredo, fiul lui Giovanni Castiglioni, a fost episcop al Romei timp de un an. Cardinal de San Marco, legat papal pentru Toscana, apoi Cardinal episcop de Sabina, a fost consacrat sub numele de Celestinus. Alegerea sa a fost însă puternic contestată de partida anti-imperială, a fost episcop al Romei doar timp de 17 zile. Este comemorat în ziua de 10 Noiembrie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1243-1254 en - Innocent IV (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Roman, născut la Genova sub numele Sinibaldo, fiul lui Ugo Fieschi Conte de Lavagna, a ocupat scaunul apostolic timp de 11 ani și 6 luni. Educat la Universitățile din Bologna și Parma, cardinal preot de San Lorenzo, a fost consacrat sub numele de Innocent. Dei patris imensis este o scrisoare de pace expediată la 5 Martie 1245 către Ogedei Hhan, fiul lui Gengis Khan, urmată la 13 Martie de Cum non solum, un protest contra atacurilor mongole. Printre ambasadorii trimiși în Orient s-au numărat: Jean de Plan Carpin, Andre de Longjumeau, Ascelin de Lombardie, Laurent de Portugal.

În Iunie-Iulie 1245 a convocat Primul Conciliu Ecumenic de la Lyon unde a promulgat măsuri disciplinare și a distribuit celor 250 de episcopi manuscrisul Tractus de ordu Tartarorum, cu privire la originea și viața tătarilor (mongolilor). Prin bula Qui iustis causis din 23 Septembrie 1243 a autorizat cruciada Cavalerilor Teutoni din Prusia și Letonia. La 15 Mai 1252 a emis bula Ad extirpanda prin care a legiferat dar a și limitat circumstanțele în care Inchiziția era îndreptățită să facă uz de tortură (să nu cauzeze moartea sau pierderea unui membru). Sigiliul său poartă inscripția INNOCUNTIVS PP III.

A canonizat pe Arhiepiscopul de Canterbury Edmund Rich (1246), Regina Margareta de Wessex a Scoției (1250), preotul Dominican Peter din Verona (1253) inchizitorul de Lombardiam

și pe Arhiepiscopul de Cracovia Stanislaus Szczepanow (1253). În anul 1253 a aprobat Ordinul Franciscan al Clariselor, fondat de Sfânta Clara de Assisi și a consacrat Biserica San Francesco din Assisi. A contribuit la introducerea conceptului de personalitate juridică (persona ficta) pentru instituțiile Bisericii (mănăstiri, universități). Este comemorat în ziua de 7 Decembrie.

A consacrat 15 cardinali în 2 concilii consistoriale, inclusiv pe Stephanus de Bancha Cardinal de Strigoniu (Esztergom), 2 patriarhi (Guillame II, Angelo Maltraverso), 11 Arhiepiscopi și 19 episcopi. A fost înmormântat în Catedrala Metropolitană Santa Maria Assunta din Napoli.

1254-1261 en - Alexandru IV (Alexandre, Alexander, Alessandro) - Roman, născut la Jenne (Lazio) sub numele de Rinaldo, fiul lui Filippo di Jenne, Conte di Segni, a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 5 luni. Cardinal diacon de Sant'Eustachio și decan al Colegiului Cardinalilor, a fost consacrat sub numele de Alexandru. La 26 Septembrie 1255 a canonizat pe Clara de Assisi. În același an a acordat licența de fondare pentru Universitatea din Salamanca (licentia ubique docendi) și a confirmat privilegiile Ordinului Cîteaux, pentru a construi biserici, capele și ferme.

Prin bula Licet ecclesiae catholicae emisă la 4 Mai 1256 a aprobat formarea Ordinului Augustan prin comuniunea călugărilor eremiți al lui Giovanni Bono cu cei din San Guglielmo, Brettino, Monte Favale și alte congregații minore.

A consacrat 2 cardinali, 10 arhiepiscopi și 10 episcopi, în 2 concilii consistoriale. A fost înmormântat în Catedrala San Lorenzo din Viterbo.

1261-1264 en - Urbanus IV (Urbain, Urban, Urbano) - Francez, născut la Troyes (Champagne-Ardenne) sub numele de Jaques Pantaleon, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 2 luni. Episcop de Verdun, Patriarh Latin al Ierusalimului, a fost consacrat episcop al Romei sub numele de Urbanus, la o lună după ce bizantinii au recucerit Constantinopolul prin Împăratul Mihail Paleologul. În anul 1262 a pus piatra de temelie a Catedralei din orașul natal Troyes, închinată Sfântului Urban (consacrată în anul 1389).

Prin bula Transitorius de hoc mundo, emisă la 11 August 1264 a instituit festivalul Corpus Christi, iar la cererea sa Thomas Aquinas a scris textul predicii și imnurile (Pange lingua, Tantum ergo, Panis angelicus). Legenda spune a primit vizita Trubadurului Tannhauser, dar a refuzat să-l absolve de păcate.

A consacrat 14 cardinali în 2 concilii consistoriale, 4 arhiepiscopi și 5 episcopi. A fost înmormântat în Catedrala San Lorenzo din Perugia.

1265-1268 en - Clement IV (Clemente) - Francez, născut la Saint Gilles du Gard (Occitania) sub numele Guy Foucois, fiul avocatului Pierre Foucois, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 9 luni. Avocat, secretar al Regelui Louis IX, Episcop de Le Puy, Arhiepiscop de Narbonne și legat papal pentru Anglia, a fost consacrat sub numele de Clement. În Februarie 1265 l-a numit pe Thomas Aquinas teolog papal și a transformat studium generale de la Basilica Santa Sabina în studium provinciale. A autorizat în anul 1265 utilizarea torturii împotriva ereticilor și în toate cauzele din tribunalele civile.

A consacrat un cardinal (Bernard Ayglier), 6 arhiepiscopi și 6 episcopi. A fost înmormântat în biserica San Francesco alla Rocca, din Viterbo unde sculptorul Pietro di Oderisio i-a dedicat un fastuos monument.

1271-1276 en - Binecuvântatul Gregorius X (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut la Piacenza (Emilia-Romana) sub numele Teobaldo Visconti, a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 10 luni. Călugăr Franciscan, Arhidiacon de Heinnault, a fost consacrat preot, episcop, apoi episcop al Romei, sub numele de Gregorius, după ce cardinalii au dezbătut succesiunea timp de 2 ani și 9 luni. În momentul numirii, se afla la cetatea Acri, participant la Cea de a Noua Cruciadă, alături de Regele Edward al Angliei.

În anul 1271 o ambasadă condusă de frații Niccolo și Maffeo Polo a vizitat curtea Marelui Han Kublai al Mongoliei, iar în anul 1274 a primit vizita ambasadei trimisă de Abaqa, Marele Han al Ilkhanatului Mongol de Sud-Vest. În vederea reconcilierii cu Biserica Răsăritului a convocat Cel de al Doilea Conciliu de la Lyon, unde a invitat reprezentanții Împăratului Michael II al Bizanțului.

La 16 Iulie 1274, prin bula Ubi periculum, a stabilit formarea unui conclave pentru alegerea Înalțului Pontif în termen de maximum 10 zile de la decesul celui în funcție. A canonizat pe Luchesius Modestini, fondatorul Celui de al Treilea Ordin Franciscan și a inițiat demersurile pentru canonizarea Regelui Louis IX al Franței. Sigiliul său poartă inscripția GREGORIVS PP X. A fost beatificat la 8 Iulie 1713 de Papa Clement XI. Este comemorat în ziua de 10 Ianuarie.

A consacrat 7 cardinali în 2 concilii consistoriale, 5 arhiepiscopi și 5 episcopi. A fost înmormântat în Catedrala Santi Pietro e Donato din Arezzo.

1276-1276 en - Binecuvântatul Innocent V (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Francez, născut la Moutiers (Savoia) sub numele Pierre de Tarentaise, a fost episcop al Romei timp de 5 luni. Călugăr Dominican, profesor de teologie la Universitatea din Paris, Arhiepiscop de Lyon, Cardinal episcop de Ostia, a fost consacrat sub numele de Innocent. La 2 Martie 1276 a primit jurământul de credință al Regelui Charles I de Napoli și a mediat pacea dintre ducatele Napoli și

Genoa.

A fost autorul mai multor lucrări teologice (Commentaire sur les Sentences de Pierre Lombard, Dedi te in lucem gentium, Quaestio de lege et praeceptis) și filozofice (De unitate formae, De materia caeli, De eterinitate mundi, De intellectu et voluntate). A fost beatificat de Papa Leon XIII la 9 Martie 1898. Este comemorat în ziua de 22 Iunie.

A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

1276-1276 en - Adrian V (Adrien, Adriano, Adrianus, Hadrian) - Roman, născut la Genova sub numele Ottobuno Fieschi, în familia Conților de Lavagna, a fost episcop al Romei timp de 38 de zile. Canonic decan al catedralelor din Reims, Piacenza și Paris, cardinal diacon de San Adriano, arhiepiscop al Bisericii Santa Maria Maggiore și legat papal pentru Anglia, a fost consacrat episcop al Romei sub numele de Adrian. Este comemorat în ziua de 18 August.

A participat la 6 conclavuri pentru alegerea unui nou papă (1254, 1261, 1265, 1271, 1276, 1276). A fost înmormântat în Basilica San Francesco alla Rocca din Viterbo, monumentul său fiind opera sculptorului Arnolfo di Cambio.

1276-1277 en - Ioan XXI (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Portughez, născut la Lisabona sub numele Pedro Juliao, fiul medicului Pais Rebolo, a fost episcop al Romei timp de 8 luni. Profesor de logică la Universitatea din Siena, consilier al Regelui Afonso al Portugaliei, Arhidiacon de Vermoim, Cardinal episcop de Tusculum, a fost consacrat sub numele de Ioan (Ioannes). Prin bula Licet felicis recordationis, a ratificat normele de desfășurare a conclavurilor. Sigiliul său poartă inscripția IOHANNES PP XXI.

Opera sa scrisă include lucrări precum: Summulae Logicales, De oculo, Thesaurus Pauperum, De tuenda valetudine, Diète super cyurgia, Problemata, Summa medicinae, Liber de conservanda sanitate, Scientia libri de anima, Liber de morte et vita. Este comemorat în ziua de 20 Mai. A fost înmormântat în Catedrala San Lorenzo din Viterbo.

1277-1280 en - Nicolae III (Nicholaus, Nicolas, Nicholas, Niccolo) - Roman, născut la Roma sub numele Giovanni Gaetano Orsini, fiul senatorului Matteo Rosso Orsini, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 10 luni. Cardinal diacon de San Nicola in Carcere, Mare Inchizitor General, Arhiepiscop la Bisericii Sfântul Petru din Roma, a fost consacrat episcop al Romei sub numele de Nicolae (Niccolo). Prin bula Fundamenta militantis din 18 Iulie 1278 a organizat administrația cetății Roma impunând dreptul Înaltului Pontif de a nominaliza senatorii și dreptul poporului de

a-i vota.

Prin bula *Exiit qui seminat* din August 1279 a reglementat regulamentul intern al Ordinului Franciscan. Sigiliul său poartă inscripția NICOLAUS PP III. A renovat Palatul Lateran și a zidit un castel fortăreață la Soriano nel Cimino (Castello Orsini, Viterbo). A inițiat construirea pasajului Borgo (Passetto) între Vatican și Castelul San Angelo. Este comemorat în ziua de 22 August.

A participat la 7 conclavuri (1254, 1261, 1265, 1271, 1276, 1276, 1277), a consacrat 9 cardinali, 5 arhiepiscopi și 4 episcopi. A fost înmormântat în Biserica San Lorenzo in Palatio, la Roma.

1281-1285 en - Martin IV (Martinus, Marinus, Marino, Martino) - Francez, născut la Mainciplen (Seine-et Marne) sub numele Simon de Brion, fiul judecătorului Jean de Brion, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și o lună. Arhidoacon de Rouen, trezorier al Bisericii Saint Martin din Tours, consilier și cancelar al regelui Louis IX, cardinal preot de Santa Cecilia, legat papal pentru Franța, a fost consacrat sub numele de Martin, la Orvieto (Umbria). A fost protejatat Regelui Charles de Anjou al Siciliei, a petrecut întregul pontificat în provincie. Sigiliul său poartă inscripția MARTINUS PP IIII.

Prin bula *Ad fructus uberes*, din 13 Decembrie 1281, a permis membrilor ordinelor mendicante să predice și să solicite confesiunea religioasă, fără a cere consimțământul persoanei respective, dar numai după ce primesc aprobarea superiorilor ordinului. Este comemorat în ziua de 28 Martie.

A participat la 6 conclavuri, a consacrat 7 cardinali și un singur episcop. A fost înmormântat în Catedrala San Lorenzo din Perugia.

1285-1287 en - Honorius IV (Honorio, Onorio) - Roman, născut la Roma sub numele Giacomo, fiul senatorului Luca Savelli, a fost episcop al Romei timp de 2 ani. Cardinal diacon de Santa Maria in Cosmedin, prefect și capitan al armatei papale, a fost consacrat sub numele de Honorius. La 17 Septembrie 1285 a emis *Constitutio super ordinatione regni Siciliae* în care a afirmat că nici un guvern nu poate să prospere decât prin justiție și pace. Sigiliul său poartă inscripția HONORIVS PP IIII. Este comemorat în ziua de 3 Aprilie.

A participat la 7 conclavuri (1265, 1271, 1276, 1276, 1277, 1281, 1285). A fost înmormântat în Biserica Santa Maria in Aracoeli (Capitolio, Roma).

1288-1292 en - Nicolae IV (Nicholaus, Nicolas, Nicholas, Niccolo) - Roman, născut la Lisciano

(Ascoli) sub numele de Girolamo Masci (Jerome), a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 2 luni. Călugăr Franciscan, Mare Maestru al Ordinului Franciscan, doctor în Teologie, cardinal preot de Santa Pudenziana, cardinal episcop de Palestrina, a fost consacrat sub numele de Nicolae (Niccolo), după un an de tergiversări. La 18 Iulie 1289 a emis bula Coelestis altitudo, prin care a conferit Colegiului Cardinalilor jumătate din veniturile Înalțului Scaun. În anul 1289 l-a încoronat pe Charles II de Anjou ca Rege al Siciliei.

Prin bula Supra montem din 12 August 1289 a aprobat regula celui de Al Treilea Ordin Franciscan, fondat la Bolonia. Prin bula Quia Sapientia din 26 Octombrie 1289 a fondat Universitatea Montpellier (studium generale). A conferit universității din Lisabona, fondată de Regele Denis al Portugaliei, statutul de studium generale. Prin bula Prae cunctis din anul 1291 a autorizat Ordinul Franciscan să introducă inchiziția în Bosnia. Bula Pastoralis officii din anul 1291 a fost o scrisoare adresată Hanilor Mongoli Saron și Cassian. A construit un palat, lipit de Biserica Santa Maria Maggiore.

A consacrat 6 cardinali, un patriarh (Nicolas al Ierusalimului), 3 arhiepiscopi și 2 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Santa Maria Maggiore (Roma), monumentul său fiind realizat trei secole mai târziu de sculptorul Domenico Fontana.

1294-1294 en - Sfântul Celestinus V (Celestine, Celestin, Celestino) - Sicilian, născut în Sant Angelo Limosano (Sicilia) sub numele Pietro, fiul lui Angelo Angelario, a fost episcop al Romei timp de 161 de zile (Iulie-Decembrie). Călugăr Benedictin, fondator al Ordinului Celestinilor și abate al Mănăstirii din Sulmona, retras apoi ca eremit, a fost consacrat episcop al Romei, în anul 1294, sub numele de Celestin, după ce Colegiul Cardinalilor nu a putut ajunge la un consens în doi ani de dezbateri. A demisionat după cinci luni și a petrecut restul vieții în Castelul Ferentino (Lazio).

A fondat Biserica Santa Maria di Collemaggio și 6 schituri eremitice: Sant Onofrio al Morrone, Santo Spirito a Maiella, Sant Onofrio Serramonacesca, San Bartolomeo in Legio, Madonna dell'Altare Palena, San Giovanni all Orfento din Caramanico Terme. A emis o bulă (Pardonanza Celestiana) prin care a oferit o indulgență pleneră pelerinilor care vizitează Biserica Santa Maria di Collemaggio, unde între 28 și 29 August se organizează festivalul L'Aquila. Sărbătoarea sa este în ziua de 19 Mai

A consacrat 13 cardinali, un arhiepiscop și doi episcopi. A fost înmormântat în Biserica Santa Maria di Collemaggio. A fost canonizat la 5 Mai 1313 de către Papa Clement V.

1294-1303 en - Bonifaciu VIII (Bonifatius, Boniface) - Roman, născut la Agnani (Roma) sub numele Benedetto, fiul lui Roffredo Caetani, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 10 luni.

Călugăr Minorit, cardinal diacon de San Nicola in Carcere, cardinal preot de Santi Silvestro e Martino din Monti, a fost consacrat sub numele de Bonifacius. Prin bula Redemptor mundi din 20 Ianuarie 1296 l-a numit pe Regele James II de Aragon ca protector al Bisericii Romei, iar prin bula Super rege et regina din anul 1297 i-a conferit lui James de Aragon regatul de Sardinia și Corsica.

În anul 1298 a promulgat De Regulis Juris, conținând 88 dintre decretalele sale cu privire la jurisprudență. Prin bula Antiquorum habet din 22 Februarie 1300, a instituit o indulgență generală în Anul Jubiliar, sărbătorit la fiecare 100 de ani. Prin bula Unam sanctam din anul 1302 a decretat că nu există salvare a sufletului decât în sânul Bisericii (Extra Ecclesiam nulla salus). Prin bula In Supremae praesentia Dignitatis din 20 Aprilie 1303 a binecuvântat formarea Universității Sapienza din Roma, cu titlul de Studium. Sigiliul său poartă inscripția BONIFATIVS PP VIII. Este comemorat în ziua de 11 Octombrie.

A participat la 4 conclavuri (1285, 1288, 1292-94, 1294). A consacrat 15 cardinali, în 5 concilii consistoriale, 2 arhiepiscopi și 3 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, în capela construită de sculptorul Arnolfo di Cambio.

1303-1304 en - Binecuvântatul Benedict XI (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut în Treviso (Veneția) sub numele de Niccolo, fiul notarului Boccasio, a fost episcop al Romei timp de 9 luni. Călugăr Dominican, lector la Studium din Veneția, inchizitor pentru Lombardia, maestru al Ordinului Predicatorilor, cardinal preot de Santa Sabina, cardinal episcop de Ostia, legat papal pentru Ungaria, a fost consacrat sub numele de Benedict. Este autorul unui volum de predici și comentarii cu privire la Evanghelia lui Matei, Cartea lui Jacob (Job) și Apocalipsă. Sărbătoarea sa este în ziua de 7 Iulie.

A consacrat 2 cardinali în 2 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 14 episcopi. A fost înmormântat în Biserica San Domenico din Perugia cu un moenument creat de elevii lui Arnolfo di Cambio. A lăsat prin testament 45 000 de florini pentru construirea Bisericii San Nicolo din Treviso (orașul său natal). A fost beatificat în ziua de 24 Aprilie 1736 de către Papa Clement XII.

1305-1314 en - Clement V (Clemente) - Francez, născut la Villandraut (Gasconia) sub numele Raymond Bertrand, fiul nobilului Berard, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 10 luni. Episcop de Saint Bertrand în Comminges, arhiepiscop de Bordeaux, a fost consacrat sub numele de Clement, după un an de vii dezbateri. Prin bula Exivi de paradiso din anul 1305 a aprobat regula Ordinului Minorit. La 22 Noiembrie 1307 a emis bula Pastoralis Praeeminentiae în urma căreia au fost arestați liderii Ordinului Cavalerilor Templieri iar averile lor au fost confiscate. La 23 Iulie 1307 prin bula Rex regnum a numit 7 călugări Franciscani ca sufragani (misionari) în China.

La 22 Martie 1312, prin bula Vox in excelso a decis desființarea Ordinului Cavalerilor Templieri prin asimilarea proprietății de către Cavalerii Hospitalieri. Sigiliul său poartă inscripția CLEMENS PP V. A emis monede din argint (groși) în greutate de 2,56 g (valoare actuală 8500 euro). Începând cu anul 1309 a mutat sediul Înaltului Scaun în mănăstirea Dominicană de la Avignon, pe o posesiune a Regelui de Napoli, vasal Sfântului Scaun. Este comemorat în ziua de 20 Aprilie.

A consacrat 24 de cardinali în 3 concilii consistoriale, 8 arhiepiscopi și 6 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Notre Dame din Uzeste (Gironde, Aquitania), monumentul său sculptat în marmură de Carrara fiind terminat în anul 1359.

1316-1334 en - Ioan XXII (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Francez, născut la Cahors (Occitania) sub numele Jaques, fiul bancherului Arnaud Dueze, a ocupat scaunul apostolic timp de 18 ani și 4 luni. Călugăr Dominican, episcop de Avignon, cardinal episcop de Porto-Santa Rufina, a fost consacrat la Lyon, sub numele de Ioannes (Ioan), după doi ani de dezbateri aprinse între cardinalii italieni și cei francezi. A decis să-și instaleze Scaunul Pontifical la Avignon.

Prin bula Sane Considerante din anul 1313 a ridicat dioceza de Toulouse la rang de Arhiepiscopie. Prin bula Spondent quas non exhibent din 1317 a condamnat alchimiștii, numindu-i impostori. Prin bula Ad ea ex quibus din 14 Martie 1319 a binecuvântat ordinul Ordem Militar de Cristo, fondat de Regele Denis al Portugaliei prin transformarea foștilor Cavaleri Templieri. Prin bula Cum inter nonnullos din anul 1323 a definit ca erezie credința răspândită de Franciscani cum că Isus Hristos ar fi fost pauper, specificând că obediența deschide Porțile Raiului mai degrabă decât castitatea sau pauperitatea.

La 7 Aprilie 1317 l-a canonizat pe fostul Episcop Louis de Anjou, fiul Regelui Charles de Napoli. În anul 1318 a confirmat statutul de Studium Generale al Universității Cambridge, fondată în anul 1225 de Regele Henry III de Winchester. La 23 Iulie 1323 l-a canonizat pe călugărul Dominican Thomas Aquinas, autorul unor lucrări precum Tractatus de fide catholica, Summa Theologica, Metaphysicorum expositio, Compendium theologiae. Sigiliul său poartă inscripția Ioannes PP XXII. Este comemorat în ziua de 4 Decembrie.

A consacrat 28 de cardinali în 6 concilii consistoriale, un patriarh (Pietro della Palude al Ierusalimului), 3 arhiepiscopi și 8 episcopi. A fost înmormântat în Catedrala Notre Dame des Doms, restaurată și lărgită prin intervenția sa, monumentul său fiind opera sculptorului Hugues Wilfred.

1334-1342 en - Benedict XII (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Francez, născut la Saverdun (Foix) sub numele Jaques Fournier, a fost episcop al Romei timp de 7 ani și 4 luni. Călugăr

Cistercian, episcop de Pamiers, episcop de Mirepoix, inchizitor, cardinal de Saint Prisque, a fost consacrat sub numele de Benedict. Prin bula *Benedictus Deus* din anul 1336 a decretat că sufletele celor drepti ajung în Paradis imediat după moarte, fără a mai aștepta Judecata de Apoi. În anul 1338, a expediat două scrisori Hanului Ozbeg al Mongolilor, mulțumind că le-a permis misionarilor Franciscani să ridice o biserică.

Începând cu anul 1335 a restaurat Palatul Lateran, Biserica Sfântul Petru și Biserica Sfântul Paul din Roma, la un cost de câteva zeci de mii de florini din aur. În același an a început reconstrucția Palatului Papal din Avignon, lărgit de arhitectul Pierre Poisson până la o suprafață totală de 11 000 m². În anul 1339 a mutat arhivele papale de la Assisi la Avignon. Este comemorat în ziua de 25 Aprilie.

A consacrat 7 cardinali în 2 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 6 episcopi (inclusiv viitorul Papa Innocent VI). A fost înmormântat în Catedrala Nodre Dame des Doms din Avignon, într-o capelă special construită de Michel Ricoman. A lăsat prin testament suma de 1 117 000 de florini aur pentru construcția Palatului Papal din Avignon.

1342-1352 en - Clement VI (Clemente) - Francez, născut la Maumont (Limousin) sub numele Pierre Roger, fiul nobilului de Maumont-Rosiers-d'Egletons, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 7 luni. Călugăr Benedictin, episcop de Fecamp, episcop de Arras, arhiepiscop de Sens, arhiepiscop de Rouen, cardinal preot de Santi Nereo e Achilleo, a fost consacrat sub numele de Clement. Prin bula *Gratiam Agimus* din anul 1342 a declarat Ordinul Franciscan drept custode al Țării Sfinte, în nulele Bisericii. Prin bula *Unigenitus Dei Filius* din 27 Ianuarie 1343 a legiferat dreptul înaltului Pontif de a emite indulgențe și a introdus anul jubiliar la fiecare 50 ani..

În timpul său, "ciuma neagră" a decimat două treimi din populația Europei, fiind interpretată ca "mânia lui Dumnezeu". Miraculos, nu a fost atins de boală deși a oficiat numeroase înmormântări și a împărtășit muribunzi (6 cardinali au murit doar în anul 1348). A mediat conflictul dintre Regele Ludovic al Ungariei și Joanna de Anjou din Napoli și a cumpărat de la cea din urmă domeniul Avignon (cu 80 000 coroane). La 30 Aprilie 1344 a ridicat Episcopia de Praga la rang de arhiepiscopie cu dreptul de a încorona regii Bohemiei. A finalizat construcția Palatului Papal adăugând: o capelă dedicată Sfântului Petru, Tour de la Garde-Robe, Tour des Cuisines, Tour du Trouillas, Tour de la Gache (Auditorium-ul) și zidurile fortificației.

Prin bula *Supremae Dignitatis* din 3 Septembrie 1343 a instituit Universitatea Pisa cu rang de Studium Generale. Prin bula *Quamvis Perfidiam* din 26 Septembrie 1348 a interzis persecutarea evreilor, după ce se răspândise zvonul că ei au răspândit ciuma neagră, otrăvind fântânile. Este comemorat în ziua de 6 Decembrie.

A consacrat 27 de cardinali, un patriarh (Humbert de Viennois), 2 arhiepiscopi și 6 episcopi. A

fost înmormântat la Mănăstirea La Chaise-Dieu, al cărei patro era (a primit rasa călugărească în anul 1302, a zidit biserica mănăstirii între anii 1342-1350).

1352-1362 en - Innocent VI (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Francez, născut în castelul Les Monts (Beysac, Limousin, sub numele Etienne Aubert, fiul nobilului Adhemar Aubert, a fost episcop al Romei timp de 9 ani și 9 luni. Profesor de drept civil la Toulouse, consilier al Regelui Philippe VI al Franței, episcop de Noyon, episcop de Clermont, cardinal preot pentru Sfinții Ioan și Paul, cardinal episcop de Ostia și Vellentri, a fost consacrat sub numele de Innocent. Prin bula papală din 2 Iunie 1356 a fondat mănăstirea Notre Dame du Val de Benediction din Villeneuve-les-Avignon, cu un palat pontifical, capela bisericii fiind decorată de pictorul Matteo Giovannetti.

Prin bula Quasi lignum vitae din anul 1360 a transformat școala Dominicană și Franciscană din Bologna în Facultate de Teologie, după modelul universităților din Paris și Oxford. A mediat conflictul dintre Regii Angliei și Franței finalizat prin tratatul de pace de la Bretigny (Callais). A refuzat oferta Împăratului Ioan Paleologul al Bizanțului de reconciliere a celor două Biserici. Este comemorat în ziua de 12 Septembrie.

A consacrat 15 cardinali în 3 concilii consistoriale și 4 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Mănăstirii Notre Dame du val de Benediction din Villeneuve les Avignon.

1362-1370 en - Binecuvântatul Urbanus V (Urbain, Urban, Urbano) - Francez, născut în castelul Grizac (Lozere, Languedoc) sub numele Guillaume, fiul nobilului Guillaume de Grimoard, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 3 luni. Călugăr Benedictin, doctor în drept canonic la Universitatea Toulouse, vicar general de Uzes, abate al Mănăstirii Saint-Germain din Auxere, abate al Mănăstirii Saint Victor din Marsilia, a fost consacrat episcop, apoi Înalt Pontif, sub numele de Urbanus. Prin bula In Coena Domini din anul 1263 a condamnat erezia, pirateria, schisma, sacrilegiul, blasfemia, atacul la persoană, falsul în documente, impostura, violența împotriva legaților papali.

A emis la Bologna monede (bolognino) din argint (groși) cântărind 1,41 grame, în valoare de 12 soldi și florini din aur cu efigia sa. A purtat permanent rasa călugărească și a impus un regim de austeritate și disciplină. În anul 1367 a emis o bulă pentru binecuvântarea Universității din Pecs (Ungaria), fondată de Regele Ludovic cel Mare (de Anjou), cu două facultăți (jurisprudență și teologie). La 14 Aprilie 1363 a garantat Universității Pavia statutul de Studium Generale. La Toulouse a garantat Facultății de Teologie drepturi egale cu Universitatea din Paris, iar la Montpellier a renovat Școala de Medicină și a fondat Mănăstirea Saint Benedict (actual Catedrala Saint Pierre). A fondat câte o biserică în Quezac și în Bedoues (Lozere).

A aprobat fondarea Universității din Cracovia și a donat instituției cărți pentru 1000 de studenți. În anul 1365 a primit vizita Împăratului Charles IV de Luxemburg, încoronat la Arles de Arhiepiscopul Pierree de Cros. În anul 1367 a vizitat Roma, însoțit de Împăratul Charles IV și a încoronat-o în Biserica Sfântul Petru pe soția acestuia, Împărăteasa Elisabeta de Pomerania. Sigiliul său poartă inscripția URBANVS PP V. Sărbătoarea sa este la 19 Decembrie.

A consacrat 14 cardinali, în 4 concilii consistoriale și 5 episcopi. A canonizat pe Elzear de Sabran, regent de Napoli, membru al Ordinului Franciscan. A fost înmormântat la abația sa, Mănăstirea Saint Victor din Marsilia, cu un monument fastuos. A fost beatificat la 10 Martie 1870 de către Papa Pius IX.

1370-1378 en - Gregorius XI (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Francez, născut la Maumont (Limousin) sub numele de Pierre Roger de Beaufort, fiul lui Guillaume Roger și nepotul Papei Clement VI (cu același nume de botez), a fost episcop al Romei timp de 7 ani și 3 luni. Cardinal diacon de la vârsta de 19 ani, doctor în drept și teologie al Universității din Perugia, a fost consacrat sub numele de Gregorius. Prin bula Excommunicamus et anathematizamus a înfierat falsificarea documentelor pontificale, iar prin alte 5 bule a condamnat erezia lui John Wyclif. A emis la Bologna groși din argint. În anul 1377 a decis revenirea Curiei la Roma, împotriva protestelor cardinalilor și a Regelui Franței. Este comemorat în ziua de 27 Martie.

A participat la 3 conclavuri (1352, 1362, 1370), a consacrat 21 de cardinali în 2 concilii consistoriale, un arhiepiscop și un episcop. A fost înmormântat în Biserica Santa Francesca Romana (Santa Maria Nova), din Roma.

1378-1389 en - Urbanus VI (Urbain, Urban, Urbano) - Napolitan, născut la Itri (Napoli) sub numele Bartolomeo Prignano, a ocupat scaunul apostolic timp de 11 ani și 7 luni. Arhiepiscop de Acerenza și Matera, arhiepiscop de Bari, a fost consacrat sub numele de Urbanus. Nemulțumiți de alegere, cardinalii francezi au consacrat pe Robert de Geneva, Arhidiacon de Dorset, sub numele de Papa Clement VII, cu sediul la Avignon. Pontificatul său a fost umbrit de luptele feudale din cadrul familiei de Anjou. Prin bula Quia sicut din anul 1383 a legiferat imunități eclesiastice. Este comemorat în ziua de 18 Aprilie.

A consacrat 42 de cardinali în 6 concilii consistoriale și 3 arhiepiscopi (printre care și Janos Kaniszai de Esztergom). În anul 1381 a fondat dioceza Curtea de Argeș, sufragana arhidiecezei de Kalocsa. A fost înmormântat în grottele Bisericii Sfântul Petru, la Vatican.

1378-1394 en - Clement VII (Clemente) - Francez, născut la Chateau d'Annecy (Savoia) sub

numele Robert, fiul lui Amadeus III, Conte de Geneva, a ocupat scaunul apostolic (antiPapa) timp de 16 ani. Episcop de Therouanne, arhiepiscop de Cambrai, cardinal preot de Sfinții Apostoli, arhidiacon de Dorset, legat papal pentru Italia, a fost consacrat sub numele de Clement, cu sediul la Avignon. A fost recunoscut în Franța, Spania, Scoția, Portugalia, Danemarca și Norvegia. La 1 Noiembrie 1389 l-a încoronat la Avignon pe Prințul Louis II de Anjou ca Rege de Napoli. Este comemorat în ziua de 16 Septembrie.

A consacrat 34 de cardinali în 12 consilii consistoriale, 2 arhiepiscopi și 2 episcopi. A fost înmormântat în Catedrala Notre Dame des Doms din Avignon, transferat apoi în anul 1404 la Mănăstirea Celestinilor din Avignon, fondată cu acceptul său.

1389-1404 en - Bonifaciu IX (Bonifatius, Boniface) - Napolitan, născut la Casarano (Lecce), sub numele Pietro, fiul baronului Giacomo Tomacelli, a ocupat scaunul apostolic timp de 14 ani și 11 luni. Cardinal diacon de San Giorgio și cardinal preot de Santa Anastasia, a fost consacrat sub numele de Bonifaciu. A fost susținut de Italia, Germania, Anglia, Ungaria, Bohemia și Polonia. La jubileul din anul 1400 Roma a fost inundată de pelerini, în ciuda unei noi epidemii de ciumă. La 7 Octombrie 1391 a canonizat pe Sfânta Brigitte a Suediei, fondatoarea Ordinului Brigettinelor din Vadstena. Sigiliul său poartă inscripția BONIFATIUS PP VIII.

La 4 Martie 1391 a acordat statutul de Studium Generale Univeristății din Ferrara, fondată de Marchizul Alberto D'Este, cu facultăți de drept, teologie și arte. În anul 1392 a confirmat statutul de Studium Generale al Universității din Erfurt, fondată în anul 1379 (Alma Mater Erfordensis). În anul 1398 a acordat statutul de Studium Generale Universității din Fermo, fondată încă din anul 1303. Prin bula emisă la 15 Aprilie 1402 a acordat o scutire de taxe evreilor din Roma, plasați sub jurisdicția Curiei, cu titlul de cetățeni, pentru a fi protejați de opresiuni. Este comemorat în ziua de 1 Octombrie.

A consacrat 8 cardinali în 2 concilii consistoriale, 2 arhiepiscopi și 3 episcopi. În jurul anului 1390 a fondat dioceza de Severin, sufragana arhidiocezei de Kalocsa. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, La Vatican.

1394-1423 en - Benedict XIII (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Aragonez, născut la Illueca (Zaragoza) sub numele Padro Martinez de Luna, a fost episcop al Romei (antiPapa) timp de 28 de ani și 8 luni, cu sediul la Avignon. Doctor în drept canonic al Universității Montpellier, cardinal diacon de Santa Maria in Cosmedin, a fost consacrat sub numele de Benedictus. A fost recunoscut de regii Franței, Spaniei și Scoției, dar în anul 1398 a fost abandonat de 17 dintre cardinalii săi (au rămas 5 susținători). La 28 August 1413 a emis bula pentru recunoașterea statutului de Studium Generale Universității Sancti Andreae (St. Andrews) din Scoția, fondată de

călugării Augustani.

Timp de doi ani, 1413-1414 a jurizat la Tortosa (Catalonia) o dispută teologică între evreii convertiți creștini și evreii rabinici. Ca rezultat, prin bula *Etsi doctoribus gentium* a ordonat închiderea sinagogilor, interzicerea comerțului cu obiecte de cult și cenzura cărților evreiești (Talmudul). În urma Consiliului de la Konstanz din anul 1415, convocat de Împăratul Sigismund de Luxemburg, schisma Bisericii a luat sfârșit prin consacrarea Papei Urbanus V. Blazonul său personal are pe coif mitra papală, iar pe scut o semilună răsturnată. Este comemorat în ziua de 23 Mai.

A consacrat 19 cardinali în 7 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 5 episcopi. A fost înmormântat în Palatul familiei Luna din Illueca.

1404-1406 en - Innocent VII (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Napolitan, născut la Sulmona (Abruzzi) sub numele Cosimo, fiul lui Gentile Migliorati, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și o lună. Profesor de drept al universităților din Perugia și Padua, episcop de Bologna, arhiepiscop de Ravenna, cardinal preot al Sfintei Cruci de la Jerusalem, legat papal pentru Lombardia și Toscana, a fost consacrat sub numele de Innocentius. Principalul său protector a fost Regele Ladislau Anjou de Napoli. Și-a apărat scaunul prin forța armelor. Este comemorat în ziua de 6 Noiembrie.

A consacrat 11 cardinali și doi episcopi în singurul său conciliu consistorial. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican. Sigiliul său poartă inscripția *INNOCENTIVS PP VIII*.

1406-1415 en - Gregorius XII (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Venețian, născut la Veneția sub numele Angelo Corrado, fiul nobilului Nicolo di Pietro, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 7 luni. Episcop de Castello, Patriarh Latin al Constantinopolului (1390-1405), cardinal preot de San Marco a fost consacrat sub numele de Gregorius. În timpul său, Consiliul din Pisa a consacrat un al doilea anti-Papă, Alexandru V, apoi Ioan XXIII, iar în anul 1415 Conciliul de la Konstanz a reglementat schisma prin Papa Martin V. Este comemorat în ziua de 18 Octombrie.

A consacrat 14 cardinali în 2 consilii consistoriale. A murit în anul 1417, la Recanati (Macerata, Ancona), unde a fost înmormântat în Biserica San Flaviano.

1409-1410 en - Alexandru V (Alexandre, Alexander, Alessandro) - Venețian, născut la Neapoli (insula Creta) sub numele Pietro Filargo, a fost episcop al Romei timp de 11 luni. Călugăr

Franciscan, episcop de Piacenza, episcop de Vicenza, episcop de Novara, arhiepiscop de Milano, a fost consacrat sub numele de Alexandro, la Consiliul din Pisa constituit din 4 patriarhi, 22 de cardinali și 80 de episcopi. A fost recunoscut de majoritatea statelor Europei, mai puțin Spania (pentru Benedict XIII) și Italia (pentru Gregorius XII). Este comemorat în ziua de 3 Mai.

A fost înmormântat în Biserica San Francesco din Bologna, într-un sarcofag fastuos.

1410-1415 en - Ioan XXIII (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Napolitan, născut pe insula Procida (Ischia) sub numele Baldassare, fiul lui Giovanni Cossa, a fost episcop al Romei timp de 5 ani. Doctor în drept canonic al Universității din Bologna, arhidiacon de Bologna, cardinal diacon de Sant'Eustachio, legat papal pentru provincia Romana, a fost consacrat sub numele de Joannes. A ales Banca Familiei Medici pentru depozitarea fondurilor papale. În urma Consiliului de la Konstanz a fost numit Episcop de Frascati. Este comemorat în ziua de 22 Decembrie.

A participat la 4 conclavuri, a consacrat 18 cardinali și un episcop în 4 concilii consistoriale. A fost înmormântat în Baptiserul Sfântului Ioan din Florența, într-un monument magnific, opera sculptorilor Donatello (Donato di Niccolo) și Michelozzo di Bartolomeo.

1417-1431 en - Martin V (Martinus, Marinus, Marino, Martino) - Roman, născut la Genazzano sub numele Oddone, fiul lui nobilului Agapito Colonna, a ocupat scaunul pontifical timp de 13 ani și 3 luni. Licențiat în drept canonic al Universității Pavia, protonotar apostolic, cardinal diacon de San Giorgio in Belabro, vicar papal de Todi, Orvieto, Perugia și Umbria, a fost consacrat la Consiliul de la Konstanz, prezidat de Împăratul Sigismund de Luxemburg, în prezența a 29 de cardinali, 100 de doctori în drept, 183 de arhiepiscopi și episcopi, 134 de monahi. Consiliul a mai decis măsuri disciplinare împotriva ereziilor proferate de John Wycliffe și Jan Hus.

Prin bula din 31 Ianuarie 1418 a interzis convertirea forțată a evreilor și provocarea de daune sinagogilor. Prin bula Sane Charissimus din 4 Aprilie 1418 a chemat creștinii în ajutorul Regelui Ioan I al Portugaliei, împotriva maurilor. Prin bula Omnium Plasmatoris Domini din 1 Martie 1420 a ordonat o cruciadă împotriva adepților lui Jan Hus. Alte 5 bule au conferit privilegii evreilor din Germania și Austria. Prin bula Sapientie immarcessibilis din anul 1425 a conferit statutul de Studium Generale Universității Leuven (Brabant). Prin bula Ad Repremendas, din anul 1428, a promulgat jurisdicția supremă a Curții de la Roma.

A participat la 4 conclavuri (1406, 1409, 1410, 1417), a consacrat 17 cardinali în 4 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 2 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), la Vatican.

1431-1447 en - Eugenius IV (Eugene, Eugenio) - Venețian, născut la Veneția sub numele Gabriel, fiul lui Angelo Condulmer, a ocupat scaunul apostolic timp de 16 ani. Călugăr Augustin, episcop de Siena, cardinal preot de San Clemente, cardinal preot de Santa Maria in Trastevere, a fost consacrat sub numele de Eugenius. Prin trei bule succesive, Etsi cunctis fidei (1432), Creator Omnium (1434) și Sicut Dudum (1435), la cererea episcopului Fernando Calvetos, a reglementat situația creștinilor din Insulele Canare. Prin bula Laetentur Caeli din 6 Iulie 1439 a proclamat unificarea Bisericii Catolice cu Biserica Ortodoxă, iar prin bula Cantate Domino din 4 Februarie 1442 a proclamat uniunea cu Biserica Coptă din Egipt.

Prin alte trei bule succesive (8 II 1432, 20 II 1434, 8 VIII 1442) a reglementat relația creștinilor cu evreii, în sensul separării complete a celor două comunități prin formarea de ghetto-uri. La 31 Mai 1433 l-a încoronat pe Sigismund de Luxemburg ca Împărat al Romanilor. La 25 Martie 1436 a consacrat Catedrala Santa Maria del Fiore din Florența, inaugurată cu imnul Nuper rosarum flores al lui Guillaume Dufay. În anul 1439, a primit la Florența vizita Patriarhului Joseph II al Constantinopolului, pentru unificarea celor două Biserici. În anul 1445, prin bula Benedictus sit Deus a promulgat unificarea nestorienilor cu maroniții din Insula Cipru. Este comemorat în ziua de 23 Februarie.

A consacrat 27 de cardinali în 6 consilii consistoriale, și un episcop. A fost înmormântat inițial în Biserica Sfântul Petru, apoi în Biserica San Salvatore in Lauro, la Roma.

1447-1455 en - Nicolae V (Nicholaus, Nicolas, Nicholas, Niccolo) - Genovez, născut la Sarzana (Geneva) sub numele Tommaso, fiul lui Bartolomeo Parentucelli, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și o lună. Licențiat în teologie la Bologna și Florența, episcop de Bologna, legat papal în Germania, cardinal preot de Santa Susanna, a fost consacrat sub numele de Nicholaus. Prin cinci bule succesive a reglementat relația creștinilor cu evreii și musulmanii. În anul 1451 a emis bula pentru recunoașterea statutului de Studium Generale Universității din Glasgow. Prin bula Etsi ecclesia Christi din 30 Septembrie 1453 a ordonat o cruciadă pentru recucerirea Constantinopolului (fără nici un efect). Sigiliul său poartă inscripția NICOLAVS PP V.

În anul 1450 a organizat jubileul cetății Roma, onorat de mii de pelerini din întreaga Europa. La 19 Martie 1452 l-a încoronat pe Friedrich III Habsburg ca Împărat al Romanilor și a oficiat căsătoria acestuia cu Eleanor de Aragon, fiica Regelui Edward al Portugaliei. În anul 1452, arhitectul Leon Battista Alberti i-a dedicat tratatul său, intitulat De re aedificatoria. A restaurat apeductul Aqua Virgo, podul Sant'Angelo și o serie de biserici: Santi Apostoli, Sant' Eusebio, San Lorenzo fuori le Mura, Santa Maria in Trastevere, Santa Prassede, San Salvatore, Santo Stefano Rotondo, San Teodoro, San Celso. A adăugat la Papaltul Papal o capelă privată, decorată de

pictorul Fra Angelo. A fondat o bibliotecă formată din peste 5000 de volume.

A consacrat 11 cardinali în 4 consilii consistoriale și doi episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican. Este comemorat în ziua de 24 Martie.

1455-1458 en - Callistus III (Callixtus, Calixte, Callixtus, Callisto, Calixt) - Spaniol, născut în La Torreta (Canals, Valencia) sub numele Alfonso, fiul lui Baronului Juan Domingo de Borja (Borgia), a fost episcop al Romei timp de 3 ani și 120 de zile. Doctor în drept canonic și profesor al Universității din Lleida (Catalonia), episcop de Valencia, cardinal preot de Santi Quattro Coronati, a fost consacrat sub numele de Callixtus. Prin bulele Etsi ecclesia Christi, din 30 Septembrie 1455 și Cum hiis superioribus annis, din 20 Iunie 1456, a ordonat o cruciadă pentru recucerirea Constantinopolului, dar în urma bătăliei de la Belgrad (1456) entuziasmul anti-otoman a fost mult redus.

Prin bula Inter Caetera, din anul 1456, a recunoscut dreptul Regelui Portugaliei de a organiza comerțul în teritoriile din Africa de Vest. A canonizat pe Sfântul Vincent Ferrer (călugăr Dominican, 3 Iunie 1455), Sfântul Osmund (episcop de Salisbury, 1 Ianuarie 1457), Sfântul Albert Trapani (ascet Carmelit, 15 Octombrie 1457) și Sfânta Rosa din Viterbo (ascetă, 1457). La 17 Octombrie 1456 a conferit titlul de Studium Generale Universității Greifswald (Germania), fondată de primarul orașului Heinrich Rubenow, cu sprijinul Ducelui Wartislav de Pomerania. Este comemorat în ziua de 6 August.

A consacrat 9 cardinali și un episcop, în 2 consilii consistoriale. A fost înmormântat lângă Biserica Sfântul Petru, în capela Santa Maria della Febbre, la Vatican, dar apoi, în anul 1610, a fost reînhumat în Biserica Santa Maria de Monserrato, din Roma.

1458-1464 en - Pius II (Pie, Pio) - Roman, născut în Corsignano (Toscana) sub numele Aeneas Silvius Bartholomeus, fiul nobilului Silvio Piccolomini, a fost episcop al Romei timp de 6 ani. Episcop de Trieste, episcop de Siena, ambasador al Împăratului Frederik III, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin trei bule succesive, bula Vocavit nos pius, din 13 Octombrie 1458, Ecclesiam Christi, din 14 Ianuarie 1460, Ezechielis prophetae, din 22 octombrie 1463, a ordonat o cruciadă antiotomană. Prin bula Veram semper et solidam (1458) a creat ordinul cavaleresc al Sfintei Fecioare din Bethleem, cu sediul în insula Lemnos. Prin bula Cum almam nostram urbem, din 28 Aprilie 1462, a interzis distrugerea sau înlăturarea ruinelor antice din cetatea Romei și din Campagna.

La 29 Iunie 1461 a canonizat pe Sfânta Caterina din Siena, membră a ordinului Tertius Ordo Praedicatorum. În același an a zidit un castel fortificat în orașul Tivoli (Rocca Pia). A scris o pildă romantică (Historia de duobus amantibus, 1444), o comedie (Chrysis, 1444), un codice (De viris

illustribus), un tratat pedagogic (De liberorum educatione), un tratat astronomic (Cosmographia), istorie (Historia rerum Frederici III imperatoris, Historia Australis, Germania, De Europa, Historia Bohemica, De Asia) și corespondență (Epistole). În Cosmographia sunt incluse și informații referitoare la Vallahia și Moldova. A întreținut corespondență cu Domnitorul Vlad Țepeș și Regele Matei Corvin. A emis bula pentru fondarea Universităților din Basel (1459) și Nantes (1460).

Principala sa lucrare este însă Comentarii rerum memorabilium quae temporibus suis contigerunt (1462-1464), o autobiografie în 12 volume, în care elogiază figura Înaltului Pontif, lumea sa, călătoriile, personalitățile marcante întâlnite, în general societatea renașcentistă (publicată postum în anul 1584). A dedicat tratatul său pedagogic Regelui Ladislau al Ungariei (Tractatus de liberorum educatione ad Ladislaum Ungariae et Bohemiae regem). A ridicat satul său natal (domeniul nobiliar) la rang de episcopie, sub numele Pienza. Este comemorat în ziua de 14 August.

A consacrat 13 de cardinali și 2 episcopi în 3 concilii consistoriale. A fost înmormântat în Biserica Sant'Andrea della Valle, fostă San Sebastiano de Via Papa (Palatul familiei Piccolomini și al ducilor de Amaldi).

1464-1471 en - Paul II (Paolo) - Venețian, născut la Veneția sub numele Pietro, fiul nobilului Niccolo Barbo și al Polixeniei Condulmer, nepot după mamă al Papei Eugenius IV, a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 11 luni. Arhidiacon de Bologna, episcop de Cervia, episcop de Vicenza, episcop de Padova, abate al Mănăstirii Monte Casino, cardinal diacon de San Marco, arhiepiscop al Bisericii Sfântul Petru din Roma, a fost consacrat sub numele de Paul. Prin bula Ineffabilis providentia, din 19 Aprilie 1470, a ordonat ca anul jubiliar al cetății Roma să fie serbat la fiecare 25 de ani. A aprobat fondarea primelor tipografii în Statele Papale, la Subiaco (Arnold Pannartz, 1464) și Roma (1467). Primele cărți tipărite au fost Ars maior, Donatus (1464) și De oratore, Cicero (1465), De civitate Dei, Augustin (1467).

La 12 Decembrie 1464 a emis bula de formare a Universității Bourges, fondată de Regele Louis XI. La rugămintea Regelui Matei Corvin, în anul 1465 a fondat Universitatea Istropolitană din Bratislava (Slovacia) cu titlul de Studium Generale, dar cu o catedră de matematică. Au fost aduși educatori de marcă, printre care: Galeotto Marzio (umanist, istoric, astronom), Jaonos Vitez (matematician, astronom, arhiepiscop de Esztergom), Regiomontanus (Johannes Muller, matematician, astronom), Janus Pannonius (poet, diplomat, episcop de Pecs), Marcin Bylica (medic, astronom). În anul 1466 a fondat Accademia Romana prin extinderea fostului Colegiu de abreviatori și cancelariști. În anul 1468 a consfințit inaugurarea Bisericii La Santa Casa da Nazareth a Loreto (Ancona). Este comemorat în ziua de 26 Iulie.

A consacrat 10 cardinali, în 2 consilii consistoriale. A fost înmormântat în Biserica Sfântul

Petru, la Vatican.

1471-1484 en - Sixtus IV (Xystus, Sixte, Sixt, Sisto) - Roman, născut în Celle Ligure (Savona) sub numele Francesco, fiul lui Leonardo Della Rovere, a ocupat scaunul pontifical timp de 13 ani. Călugăr Franciscan, licențiat al Universității Pavia, călugăr superior al Ordinului Franciscan, cardinal diacon de San Pietro in Vincoli, a fost consacrat sub numele de Sixtus. La începutul pontificatului a fixat o taxă pentru evreii Romani și o taxă de carnaval. Prin bula Regimini Gregis din anul 1476 a antamat pe cei care iau creștini în sclavie. La 1 Noiembrie 1478 a emis bula Exigit sincere devotionis, pentru înființarea Închiziției Spaniole, iar la 18 Octombrie 1481 l-a numit pe Tomas Torquemada inchișitor general. Prin bula Cogimur jubente altissimo a instituit o taxă și a promis indulgențe participanților la o cruciadă.

A restaurat apeductul Acqua Vergine, a construit Ponte Sisto și Via Sixtina, a restaurat peste 30 de biserici, printre care: San Vitale, Santa Maria de Popolo, Sant'Agostino, San Giovanni in Laterano. Între anii 1473-1481 a adăugat la Palatul Vatican Capella Magna (Capela Sixtină), decorată de pictorii Michelangelo Buonaroti, Sandro Boticelli, Pietro Perugino, Pinturicchio, Domenico Ghirlandaio și Cosimo Rosselli. În anul 1477 a emis bula pentru fondarea Universității Uppsala (Suedia) cu titlul de Studium Generale. A canonizat 7 sfinți, cel mai cunoscut fiind Bonaventura da Bagnoregio, fost Superior al Ordinului Franciscan. Este comemorat în ziua se 12 August.

A consacrat 34 de cardinali în 8 concilii consistoriale, printre care viitorul Papa Iulius II, un arhiepiscop și 2 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, monumentul său fiind finalizat în anul 1493 de către sculptorul Antonio del Pollaiuolo..

1484-1492 en - Innocent VIII (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Genovez, născut la Genoa (Geneva) sub numele Giovanni Battista, fiul senatorului Arano Cyba, a fost episcop al Romei timp de 7 ani și 11 luni. Episcop de Savona, cardinal preot de Santa Balbina, cardinal preot de Santa Cecilia, a fost consacrat sub numele de Innocent. Prin bula Summis desiderantes din 5 Decembrie 1484 a antamat vrăjitoria și erezia numind ca inchișitori pentru Valea Rhinului pe Heinrich Kramer și Jacob Sprenger (autorii cărții Malleus Maleficarum 1487). Prin bula Id Nostri Cordis din 27 Aprilie 1487 a oferit indulgențe participanților la cruciada împotriva reformatorilor Valensieni (Waldensieni). Reconcilierea s-a produs în anul 1491, mediată de nunțiul apostolic Angelo Carletti, călugăr Minorit, autorul cărții Summa angelica de casibus conscientiae.

Între anii 1480-1490 i-a ordonat sculptorului Antonio Pollaiuolo un palat (pavilion) denumit Cortile del Belvedere, decorat de pictorul Andrea Mantegna, legat apoi de palatul Vatican prin intervenția arhitectului Donato Bramante. A restaurat Castello della Magliana, sediul Mănăstirii

Santa Cecilia, de la periferia Romei. A canonizat pe Sfânta Katarina Ulfsdotter (Suedia) fiica Sfintei Brigitta de Vadstena și pe Leopold III Babenberg al Austriei, fondatorul Mănăstirii Klosterneuburg din Tulln. Este comemorat în ziua de 25 Iulie.

A consacrat 8 cardinali, în singurul său conciliu consistorial din anul 1486, și trei episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, monumentul său fiind opera sculptorului Antonio del Pollaiolo.

1492-1503 en - Alexandru VI (Alexandre, Alexander, Alessandro) - Spaniol, născut la Xativa (Valencia) sub numele Rodrigo, fiul nobilului Jofre Llancol de Borja, a ocupat scaunul apostolic timp de 11 ani. Sacristan, apoi episcop al Catedralei din Valencia, doctor în retorică al Universității Roma, doctor în jurisprudență al Universității Bologna, cardinal diacon de San Nicola in Carcere, cardinal diacon de Santa Maria in Via Lata, cardinal episcop de Albano, cardinal episcop de Porto Santa Rufina, a fost consacrat sub numele de Alexander. Prin bulele Eximiae devotionis, din 3 Mai 1493 și Inter caetera din 4 Mai 1493, a acordat regilor de Castilia și Leon drepturile și privilegiile referitoare la noile teritorii descoperite de Cristofor Columbus și dreptul de a răspândi credința în orice teritoriu aflat la 100 leghe Sud și Vest de Insulele Azore sau Canare.

În anul 1499 a instituit obiceiul de a deschide pentru pelerini Sfânta Poartă a Bisericii Sfântul Petru, începând din seara de Crăciun a anului jubiliar, pentru a închide apoi în seara de Crăciun a anului următor. Simultan, reprezentanții săi au deschis porțile celorlalte basilici patriarhale din Roma: Sfântul Ioan (Laterană), Sfântul Paul (Ostiană), Sfânta Maria Mare (Liberiană). A zidit în Biserica Sfântul Petru prima orgă monumentală, opera maestrului Domenico di Lorenzo, iar Michelangelo Buonaroti a sculptat Pieta, pentru cardinalul Jean de Bilheres. Prin bula eliberată în anul 1593, legatul său Georges d'Amboise a reformat mănăstirile Franciscane și Dominicane din Franța și a fondat Ordo de Annuntiatione Beata Mariae Virginis. Sigiliul său poartă inscripția ALEXANDER PAPA VI. Este comemorat în ziua de 18 August.

A consacrat 43 de cardinali, în zece consilii consistoriale, printre care și Tamas Bacocz de Strigoni (Esztergom) și 2 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican. În anul 1610 a fost reînhumat în Biserica Santa Maria di Monserato, la Roma.

1503-1503 en - Pius III (Pie, Pio) - Roman, născut la Sarteano (Siena), sub numele Francesco, fiul lui Nanno Todeschini, nepot de soră al Papei Pius II, a fost episcop al Romei timp de 26 de zile. Arhiepiscop de Siena, cardinal diacon de Sant'Eustachio, abate al Mănăstirii Sant'Vigilio din Siena, Vicar al Romei, legat papal pentru Germania și Franța, a fost consacrat sub numele de Pius. Pontificatul său a fost umbrat de o septicemie cu punct de pornire de la un ulcer varicos.

Este comemorat în ziua de 18 Octombrie.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, în capela San Andrea, alături de Papa Pius II.

1503-1513 en - Julius II (Jules, Giulio, Iulius) - Genovez, născut la Albisola (Genoa) sub numele Giuliano, fiul nobilului Raffaello della Rovere, a fost episcop al Romei timp de 9 ani și 4 luni. Arhiepiscop de Avignon, cardinal episcop de Sabina, chamberlan al Colegiului Cardinalilor, cardinal episcop de Ostia, a fost consacrat sub numele de Julius. La 26 Decembrie 1503 a emis o bulă pentru căsătoria prin dispensă a Regelui Henry VIII, al Angliei, cu Prințesa Catherina de Aragon, fiica Regelui Ferdinand. Prin bula Ea quae pro bono pacis, din 24 Ianuarie 1506, a ratificat hotărârea Tratatului de la Tordesillas (7 Iunie 1494) de a diviza între Spania și Portugalia teritoriile nou descoperite (în America), la Vest și respectiv la Est de meridianul situat la 370 de leghe Vest față de Insulele Capului Verde.

Prin bula Pontifex Romanis Pacis, din anul 1509, a antamat pirateria, iar prin bula Pax Romana, din anul 1511, a mediat conflictul dintre familiile nobiliare Orsini și Colonna. Începând cu 3 Mai 1512, în Biserica Laterană a fost convocat cel de Al Cincilea Consiliu Lateran, la care au participat 15 cardinali, 2 patriarhi (Alexandria și Antiohia), 10 arhiepiscopi, 56 de episcopi, călugări și ambasadori, pentru a emite decrete și măsuri administrative. Din ordinul său, la 18 Aprilie 1506, arhitectul Donato Bramante a început construcția noii basilici San Pietro și a demolat fosta biserică, veche de 1100 de ani. A fost patronul sculptorului Michelangelor Buonarroti (decoratorul Capelei Sixtine). Este comemorat în ziua de 21 Februarie.

A participat la 4 conclavuri (1484, 1492, 1503, 1503), A consacrat 27 de cardinali în 6 consilii consistoriale, 2 arhiepiscopi și un episcop. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, dar monumentul său funerar, sculptat de Michelangelo, a fost amplasat în Biserica San Pietro in Vincoli (la Roma).

1513-1521 en - Leon X (Leo, Leone) - Roman, născut la Florența sub numele Giovanni, fiul bancherului Lorenzo de' Medici, a fost episcop al Romei timp de 8 ani și 9 luni. Cardinal de Santa Maria in Domnica, legat papal pentru Bologna și Romagna, legat papal pentru Franța, a fost consacrat sub numele Leon. Prin bula Salvatoris Nostri, din 19 Iulie 1515, a ordonat reconstrucția spitalului San Giacomo in Augusta și a principalelor artere rutiere: Via Leonina, Via Lata, Via Clementina. Prin bula Ite vos, din 29 Mai 1517, a ordonat unificarea diferitelor grupuri ale Ordinului Minorit sub o singură regulă, refuzând orice formă de proprietate, privată sau de grup. Prin bula Exsurge Domine, din 15 Iunie 1520, i-a ordonat pastorului Martin Luther să retracteze 41 din cele 95 de teze enunțate în proiectul său de reformă.

A investit sume enorme pentru reconstrucția Bisericii Sfântul Petru, a restaurat Biserica Santa Maria in Dominica, a construit Biserica San Giovanni dei Fiorentini, a decorat Palatul Lateran cu picturi ale lui Raphael Sanzio, a unificat Studium sacri palatii cu Studium urbis pentru a forma Universitatea Sapienza din Roma, a fondat o tipografie condusă de Janus Lascaris, unde Ottaviano Petrucci a tipărit primele partituri muzicale pentru muzica sacră. A canonizat 11 sfinți, cel mai cunoscut fiind călugărul mendicant Francis de Paola, fondatorul ordinului Ordo Minimorum. A fondat 7 dioceze noi, dintre care 4 în America (Panama, Cuba, Mexic, Honduras) și una în Insulele Azore. Este comemorat în ziua de 1 Decembrie.

A consacrat 42 de cardinali în 8 concilii consistoriale (31 la conciliul din 1 Iulie 1517, inclusiv Papa Clement VII, Papa Paul III și Tamas Bakocz de Strigoniu) și 2 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Santa Maria sopra Minerva, epitaful său fiind alcătuit de poetul Giovanni Vitale.

1522-1523 en - Adrian V (Adrien, Adriano, Adrianus, Hadrian) - Olandez, născut la Utrecht sub numele Adriaan, fiul lui Florensz Boeyensz. Licențiat în drept canonic, teologie și filozofie al Universității Leuven, profesor de teologie al aceleiași universități, tutorele viitorului Împărat Carol V Hansburg, episcop de Tortosa, inchiuzitor general de Aragon, cardinal preot pentru Sfinții Ioan și Paul, regent al Spaniei, a fost consacrat sub numele de Adrian. A canonizat pe Sfântul Antoninus, fostul arhiepiscop de Florența, pentru opera sa teologică (Summa theologica moralis, Summa Confessionalis, Curam illius habes) și pe Sfântul Benno, fostul episcop de Meissen, ca model de viață catolică. Este comemorat în ziua de 14 Septembrie.

La Universitatea Leuven a fondat un Colegiu Teologic, extins apoi în anul 1530. A publicat două lucrări: Quaestiones in quartum sententiarum praesertim circa sacramenta și Quaestiones quodlibeticae.

A consacrat un singur cardinal (Willem van Enckevoirt) la conciliul consistorial din 10 Septembrie 1523. A fost înmormântat în Biserica Santa Maria dell'Anima, la Roma. Sarcofagul său poartă inscripția: Proh dolor, quantum refert in quae tempora vel optimi cujusque virtus incidat (Din păcate, ce mult contează în ce vremuri se nasc cele mai frumoase virtuți ale fiecăruia).

1523-1534 en - Clement VII (Clemente) - Roman, născut la Florența sub numele Giullio, fiul nobilului Giuliano de Medici (frate cu Loerenzio Magnificul), a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 11 luni. Licențiat în drept canonic al Universității Pisa, fost arhiepiscop de Florența, cardinal diacon de Santa Maria in Dominica, cardinal protector al Angliei, arhiepiscop de Narbonne, cardinal protector al Franței, Cardinal preot de Saint Clement, cardinal preot de San Lorenzo in Damaso, a fost consacrat sub numele de Clement. La 24 Februarie 1530 l-a

Încoronat pe Carol V Habsburg ca Împărat la Romanilor, iar prin bula Intra Arcana, din 8 Mai 1529, i-a acordat toate prerogativele și privilegiile asupra teritoriilor nou descoperite în America. Prin bula Cum ad nihil magis, din 17 Decembrie 1531, a fondat Inchiziția Portugheză.

În anul 1533, a eliberat bula papală pentru numirea lui Thomas Cranmer în funcția de Arhiepiscop de Canterbury, apoi l-a excomunicat, simultan cu Regele Henry VIII, pentru încălcarea sacramentului căsătoriei. În același an a oficiat căsătoria nepoatei sale, Catherina de Medici, cu Regele Henric al II-lea, al Franței. Sigiliul său poartă inscripția CLEMENS PP VII. Patron al artelor, a finanțat activitatea artiștilor epocii: Michelangelo (Judecata de Apoi, Schimbarea la față, Biblioteca Laurentiană), Caravaggio (Fecioara cu pruncul, Psyche), Baldasare Peruzzi (monumentul Papei Adrian), Rosso Fiorentino (Căsătoria Fecioarei), Benvenuto Cellini (Monetăria, medalie omagială), Sebastiano del Pimbo (Învierea lui Lazarus), Erasmus (De libero arbitrio), Machiavelli (Istoriile Florentine). Este comemorat în ziua de 25 Septembrie.

A consacrat 33 de cardinali în 14 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 3 episcopi. A fondat 6 dioceze noi, printre care cele din Columbia (Santa Marta), Mexic, Venezuela și Capul Verde (Santiago). A fost înmormântat în Biserica Santa Maria sopra Minerva, mausoleul său fiind opera arhitectului Antonio da Sangallo il Giovane.

1534-1549 en - Paul III (Paolo) - Roman, născut în Canino (Latium) sub numele Alessandro, fiul nobilului Pier Luigi Farnese de Montalto, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și o lună. Licențiat al Universității Pisa, cardinal diacon de Sfinții Cosma și Damian, episcop de Parma, cardinal episcop de Sabina, cardinal episcop de Ostia, decan al Colegiului Cardinalilor, a fost consacrat sub numele de Paul. La 3 Noiembrie 1534 (în ziua consacării sale), prin The First Act of Supremacy, Parlamentul Angliei l-a numit pe Regele Henry VIII Tudor cap al Bisericii Angliei și a încetat plata simbolică de un penny către Scaunul de la Roma. Ca urmare, Papa Paul a convocat Conciliul de la Trent (1545-1563) unde a condus primele 8 întruniri, având ca obiect măsuri disciplinare împotriva mișcării reformatoare din sânul Bisericii.

Prin bula Sublium Deus, din 1537, a interzis creștinilor să ia în sclavie indigenii din triburile Americii, sau orice alte popoare ale lumii. Prin bula emisă în anul 1540 a garantat necreștinilor dreptul la proprietate și drepturi cetățenești, cu condiția să nu se căsătorească cu creștini sau evrei. Prin bula Licet Judaei, din 12 Mai 1540, a interzis orice vărsare de sânge în scop ritual. Prin bula Regimini militantis ecclesiae, din 27 Septembrie 1540, a binecuvântat formarea la Paris a Societății lui Isus, organizată de preotul Ignatius de Loyola. Prin bula Cupientes iudaeos din anul 1542 a acordat evreilor creștinați dreptul la cetățenie în orașul unde au fost botezați. Prin bula Licet ad initio, din 21 Iulie 1542, a proclamat Congregatio Romanae et universalis Inquisition, adică o serie de tribunale partizane pentru persecuția ereticilor.

Patron al artelor, a continuat lucrările de la Capela Sixtină și Palatul Vatican, a construit

Palazzo Farnese din Roma și Vila Farnese din Caprarola (Viterbo), operă a arhitecților Antonio da Sangallo și Baldassare Peruzzi. Michelangelo a pictat Judecata de Apoi, în Biserica Sfântul Petru, dar și frescele despre crucificarea Sfântului Petru și convertirea Sfântului Paul din Capella Paolina (Palatul Vatican). Rafael Sanzio a pictat portretul Cardinalului Alessandro, în anul 1512, iar Titiano Vecelli a pictat un portret al Papei Paul în anul 1543, apoi un portret al Papei împreună cu nepoții săi. În anul 1536, a fost eliberat din ruine soclul Columnei lui Traian, și Forul lui Traian, între Capitoliu și Quirinal. A fondat Universitatea Santo Domingo (Republica Dominicană), Universitatea Sanint Andrews (Scoția) și Universitatea din Reims. Este comemorat în ziua de 10 Noiembrie.

A participat la 6 conclavuri (1503, 1503, 1513, 1522, 1523, 1534). A consacrat 71 de cardinali, în 12 concilii consistoriale. A fondat 16 dioceze noi în Peru, Mexic, Paraguay, Columbia și Portugalia și 4 arhidioceze (Evora, Mexic, Lima, Porto Rico). A canonizat pe Sfântul Gines de la Jara (eremit) și pe Sfântul Abraham din Smolensk (călugăr la Bogoroditzkaja). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, monumentul său din bronz fiind opera sculptorului Guglielmo della Porta.

1550-1555 en - Julius III (Jules, Giulio, Iulius) - Roman, născut în Monte San Savino (Toscana), sub numele Giovanni, fiul juristului Vincenzo Ciochi și nepot al Arhiepiscopului de Manfredonia, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și o lună. Episcop de Pavia, prefect al Romei, cardinal preot de San Vitale, cardinal episcop de Palestrina, legat papal la Conciliul din Trent, a fost consacrat sub numele de Julius. Prin bula Super specula militans Ecclesiae, din 25 Februarie 1551, a divizat teritoriul Arhidiocezei Funchal (Imperiul Portughez) în mai multe dioceze separate. Prin bula Divina dispondente clementia, din 28 Aprilie 1553, l-a consacrat pe Shimun Yohannan Sulaqa drept Patriarh al Bisericii Catolice Chaldeene, cu sediul la Baghdad (desprinsă din sânul Bisericii Răsăritene). Prin bula Pastoris aeterni vices, din 31 August 1554, a preluat două sinagogi din Statul Papal (dintre cele 115).

În anul 1550, cu prilejul Jubileului, a inaugurat Porta Santa de la Biserica Sfântul Petru. A fondat Biserica Sant'Andrea din Via Flaminia, operă a arhitectului Barozzi da Vignola. Statuia sa, operă a sculptorului Vincenzo Danti, împodobește Domul din Perugia. A construit la Roma Vila Giulia, operă a arhitecților Bartolomeo Ammanati, Giacomo Barozzi și Giorgio Vasari. În anul 1522 a fondat Collegium Germanicum et Hungaricum, condus de Societatea lui Isus (Ignatius Loyola), administrat de 6 cardinali protectori. Este comemorat în ziua de 23 Martie.

A consacrat 20 de cardinali, în 4 concilii consistoriale (printre care Gheorghe Martinuzzi, de Oradea), un patriarh (Shimun Sulaqa) și un arhiepiscop. A beatificat pe Silvester de Troina (călugăr Basilian). A fondat 8 dioceze noi, printre care Brazilia, Bolivia, și 4 dioceze în Mesopotamia (Patriarhia Babiloniei). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1555-1555 en - Marcel II (Marcellus, Marcello) - Roman, născut la Montefano (Ancona) sub numele Marcello, fiul nobilului Ricardo Cervini, a fost episcop al Romei timp de 22 de zile. Secretar al Papei Paul III, abate al mănăstirii La Celle (Var), episcop de Nicastro, cardinal preot al Sfintei Cruci de la Jerusalem, legat papal la Conciliul din Trent, pretor al Bibliotecii Apostolice, a fost consacrat sub numele de Marcellus. A îmbogățit Biblioteca Vaticanului cu peste 500 de codice vechi, inclusiv 143 codice grecești. A suferit un atac de apoplexie. Este comemorat în ziua de 1 Mai.

A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, așa cum a cerut, într-un sarcofag paleocreștin. Compozitorul Giovanni Pierluigi Palestrina a compus spre amintirea lui Missa Papae Marcelli (muzică polifonică pentru corul bisericii)

1555-1559 en - Paul IV (Paolo) - Napolitan, născut în Capriglia Irpina (Campania) sub numele Gian Pietro, fiul nobilului Giovanni Antonio Carafa, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 3 luni. Episcop de Chieti, ambasador în Anglia, legat papal în Spania, cardinal preot de San Pancrazio, arhiepiscop de Napoli, inchișitor general al Bisericii Romane, a fost consacrat sub numele de Paul. Prin bula Praeclara Carissimi din 20 Iunie 1555, a binecuvântat decizia Reginei Mary Tudor a Angliei (căsătorită cu Regele Philip al Spaniei) de a reconsacra episcopii catolici și a revenii în Sânul Bisericii. Restaurația s-a încheiat în anul 1558, prin moartea Reginei Mary Tudor.

Prin bula Cum nimis absurdum, din 14 Iulie 1555, a fondat la Roma un cartier al evreilor, înconjurat cu ziduri și porți închise (cartierul a funcționat până în anul 1888), unde le-a impus numeroase restricții materiale și profesionale. Prin bula Cum ex apostolus officio, din 15 Februarie 1559, a reafirmat faptul că doar catolicii pot fi episcopi ai Romei. În anul 1557 și 1559 a tipărit Index Auctorum et Librorum, o listă conținând 904 nume de autori și cărți, interzise de a fi publicate (în prezent Index Librorum Prohibitorum conține peste 4000 de titluri), cu scopul de a stopa mișcarea reformistă și a asana spațiul moral. A donat bani pentru Spitalul San Giacomo degli Incurabili.

Prin bula Super universas, din 12 Mai 1559, a reorganizat diocesele din Țările de Jos, primul episcop de Anvers fiind Franciscus Sonnius. La 22 Ianuarie 1557 a fondat Congregatio de servis Romae terror, un organism al Curiei Romane compus din 20 de cardinali și 40 de prelați, pentru administrarea Justiției (Curtea Supremă de Justiție). În anul 1558 a ordonat revizuirea principalelor cărți liturgice: Messa (Liturgia) și Breviarium Romanum (Oficiul Divin). Este comemorat în ziua de 18 August.

A consacrat 19 de cardinali în 4 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 4 episcopi. A fondat

două dioceze noi (India, Singapore) și a reorganizat Țările de Jos în Arhidioceza de Mechelen și 13 dioceze. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, dar în anul 1565 a fost reînhumat în Biserica Santa Maria sopra Minerva, cu un monument realizat de sculptorul Pirro Ligorio.

1559-1565 en - Pius IV (Pie, Pio) - Roman, născut la Milano sub numele Giovanni Angelo, fiul nobilului Bernardino Medici, a fost episcop al Romei timp de 6 ani. Licențiat al Universităților din Pavia și Bologna, doctor în drept canonic și civil, arhiepiscop de Ragusa, cardinal preot de Santa Anastasia, cardinal preot de San Stefano, cardinal preot de Santa Prisca, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin bula *Dominici Gregis Custodiae*, din anul 1564, a precizat regulile pentru interzicerea publicării unor cărți. Prin bula *Benedictus Deus*, din 26 Ianuarie 1564, a confirmat toate decretul emise de Conciliul de la Trent, respectiv *Professio fidei tridentina*.

Sub patronajul său, Michelangelo a reconstruit Biserica Santa Maria degli Angeli și vila sa personală, Casina Pio IV, transformată în anul 1562 în Academia *Noctes Vaticanae*, în prezent sediul Academiei Pontificale de Științe, al Academiei Pontificale de Științe Sociale și al Academiei Pontificale Sfântul Thomas Aquinas. Tot Michelangelo a proiectat Porta Pia, Poarta de Nord a Zidurilor Aureliene și a renovat Castelul San-Angelo. A fondat arhivele centrale ale Vaticanului. La 15 Martie 1561 a fondat Insigne sacro e militare ordine di Santo Stefano papa e martire, un ordin religios cavaleresc. Este comemorat în ziua de 9 Decembrie.

A participat la 4 conclavuri (1550, 1555, 1555, 1559). A consacrat 46 de cardinali, în 4 concilii consistoriale, un arhiepiscop și un episcop. A fondat 7 dioceze noi (în Peru, Mexic, Guatemala, Columbia, Chile, Spania și Italia). A beatificat pe Gundislavus (Gonzales) din Amarante (un eremit Dominican din Portugalia). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, apoi a fost transferat în Biserica Santa Maria degli Angeli.

1566-1572 en - Sfântul Pius V (Pie, Pio) - Roman, născut la Bosco (Milano) sub numele Antonio Ghislieri, fiul preotului Paolo Augeri, a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 5 luni. Călugăr Dominican, episcop de Sutri e Nepi, cardinal preot de Santa Maria sopra Minerva, cardinal preot de Sabina, inchiuzitor general al Curiei Romane, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin bula *Cum nos nuper*, din 19 Ianuarie 1568, a ordonat evreilor să-și vândă toate proprietățile din Statul Papal, iar prin bula *Habraeorum gens sola*, din anul 1569 limitat prezența evreilor la cartierele din Roma și Ancona. Prin bula *Magnus Dux Etruriae*, din 27 August 1569, l-a înălțat Ducele Cosimo de Medici la rangul de Mare Duce de Toscana. Prin bula *Regnans in excelsis*, din 25 Februarie 1570, a eliberat pe toți supușii Reginei Elisabeth I a Angliei de orice obligație față de ea, fiind declarată eretică.

Prin bula Quo primum, din 14 Iulie 1570, a promulgat Missa Tridentină și a interzis utilizarea oricărei alte Liturghii în Biserica Romanilor. În toate bisericile catolice slujba s-a oficiat în limba Latină, cu o dispensă pentru Croația și alte teritorii locuite de slavi. În anul 1567 a ordonat tipărirea primei ediții complete a operei lui Thomas Aquinas (editio Piana). A ordonat lucrări publice pentru aprovizionarea orașului cu apă potabilă și a interzis luptele cu taurii. Începând cu anul 1566 a fondat în orașul natal o mănăstire Dominicană și a zidit Biserica Santa Croce. În anul 1569 a fondat Biserica Santa Maria degli Angeli, din Assisi. A purtat habitul alb Dominican, introducând astfel obiceiul ca Înalțul Pontif să poarte straie albe. A organizat Liga Creștină și a ordonat un rosarium pentru a mulțumi Domnului pentru victoria de la Lepante. Sărbătoarea sa este în ziua de 30 Aprilie.

A consacrat 21 de cardinali și un episcop în 3 concilii consistoriale. A fondat 4 dioceze noi (2 în Argentina, Portugalia, Italia). A canonizat pe Sfântul Ivo, Episcop de Chartres, autorul lucrărilor canonice Tripartita, Decretum, Panormia. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, dar în anul 1588 a fost transferat în Biserica Santa Maria Maggiore, iar cenotaful său se află în Biserica Santa Croce din Bosco Marengo. A fost beatificat de Papa Clement X în anul 1672 și canonizat de Papa Clement XI în anul 1712.

1572-1585 en - Gregorius XIII (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut la Bologna sub numele Ugo, fiul lui Cristoforo Boncompagni, a ocupat scaunul apostolic timp de 12 ani și 11 luni. Licențiat în drept canonic la Bologna, episcop de Vieste, legat papal pentru Spania, prefect apostolic, cardinal preot de San Sisto Vecchio, a fost consacrat sub numele de Gregorius. Prin bula Cristiani Populi, din 16 Septembrie 1572, a fondat Ordinul Sfinților Maurițiu și Lazarus, condus de Ducele Emmanuel Philibert și organizat de Casa de Savoia. Prin bula Inter gravissimas, din 24 Februarie 1582, a reformat calendarul Julian introducând o corecție de 14 zile (Calendarul Gregorian). Prin bula Ascendente Domino, din 24 Mai 1584, a reconfirmat constituția Societății lui Isus (Ordinul Iezuit) și privilegiile oferite de predecesorii săi: Paul III, Julius III, Paul IV, Pius V.

A patronat tipărirea unei noi ediții pentru Corpus juris canonici. La 22 Iunie 1580, a emis bula Pia consideratione, prin care a aprobat fondarea unei ramuri a Ordinului Carmelit, denumit Ordo Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo. A construit două corpuri noi de clădire pentru Collegio Romano, universitatea Iezuită fondată de Ignatius Loyola și a adăugat la Collegio Germanico un nou colegiu, Collegio Ungarico. A ordonat pictorului Giorgio Vasari trei fresce pentru Sala Regia din Palatul Vatican, pentru a comemora masacrul din Noaptea Sfântului Bartolomeu (de la Paris 1572). A construit o capelă în Biserica Sfântul Petru și a lărgit Palatul Quirinal cu o sală pentru banchete, Sala Bologna. A transformat Băile lui Dioclețian în depozit de cereale. Este comemorat în ziua de 10 Aprilie.

În anul 1573 a instituit Congregazione dei Greci, iar în anul 1580 s-a pus piatra de temelie

pentru Biserica Sfântul Atanasie, sediul colegiului grecesc, în scopul formării clerului de rit bizantin. La Roma a fondat și următoarele colegii: Colegiul Neofiților (1577), Colegiul Englez (1579), Colegiul Maroniților (1584). În afara Romei au luat ființă colegiile: Colegiul Englez din Donai, Colegiul Scoțian din Pont-a-Mousson și seminarii papale la Graz, Viena, Olmutz, Praga, Cluj (Colosvar), Fulda, Augsburg, Dillingen, Btraunsberg, Milan, Loreto, Fribourg. În anul 1582 a ordonat tipărirea unei noi ediții a martirologiei, intitulată Martyrologium Romanum Gregorii XIII jussu editum și a promulgat Corpus Iuris Canonici (un tratat de drept canonic).

A consacrat 34 de cardinali, 2 arhiepiscopi și un episcop, în 8 concilii consistoriale, printre care și Principele Andrei Bathory cardinal diacon de Sant'Adriano al Foro. A fondat 7 dioceze noi (Macao, Beirut, 2 în Peru, Spania, Manila, Cremona). A ridicat arhidioceza de Goa (India) la rang de Patriarhie. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, cu un monument realizat de sculptorul Camillo Rusconi.

1585-1590 en - Sixtus V (Xystus, Sixte, Sixt, Sisto) - Roma, născut la Grottammare (Ascoli) sub numele Felice, fiul lui Francesco Piergentile, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 4 luni. Călugăr Franciscan, inchiuzitor, episcop de San Lorenzo, vicar general al Ordinului Franciscan, episcop de Santa Agata dei Goti, cardinal preot de San Girolamo dei Croati, a fost consacrat sub numele Sixtus. Prin bula Ratione congruit, din anul 1585, a fondat Accademia Nazionale di Santa Cecilia, o congregație formată din muzicieni și compozitori, cu sediul în Biserica Santa Maria ad Martires (Pantheon), în jurul lui Pierluigi da Palestrina, capel master la Biserica Sfântul Petru.

Prin bula Coeli et terrae, din 5 Ianuarie 1586, a condamnat astrologia drept superstiție. În anul 1587 i-a garantat prin bulă papală lui Magino di Gabriel din Veneția monopolul manufacturii de mătase în Satul Papal, timp de 60 de ani. La 3 Decembrie 1586 a publicat Postquam Verus, constituția apostolică prin care a limitat la 70 numărul cardinalilor din Colegiu (50 preoți și 14 diaconi). Prin bula Immensa aeterni Dei, din 22 Ianuarie 1588 a organizat Curia Romană în 15 congregații de cardinali, cu rol specific (inchiziție, sigiliu, edificii, ceremonii, cenzură ...). Prin bula Effraenatam, din 29 Octombrie 1588, a condamnat orice formă de contracepție sau mijloace abortive. Prin bula Triumphantis Hierusalem, din anul 1588, i-a conferit Sfântului Bonaventura (teolog din secolul XIII) rangul de Doctor al Bisericii (Doctor Seraphicus) și a fondat Colegiul San Bonaventura (facultatea de Teologie).

A reparat domul Bisericii Sfântul Petru, a adăugat o galerie la Biserica Laterană, a construit o capelă în Biserica Santa Maria Maggiore, a reparat palatele Quirinal, Lateran și Vatican, a ridicat 4 obeliscuri. Pe columna lui Traian a așezat statuia Sfântului Petru, iar pe columna lui Marcus Aurelius statuia Sfântului Paul. A renovat apeductul Acqua Felice, a construit Fontana dell'Acqua Felice și a asanat Mlaștinile Pontine (38 Km² de mlaștină). În anul 1587 a fondat Tipografia Vaticana (în Palatul Vatican), unde a tipărit o nouă ediție a Vechiului Testament (Sixtine Septuagint). În anul 1590 a tipărit o ediție a Bibliei, în limba Latină vulgară (Vulgata Sixtina), la

care s-a implicat personal în corectură. Este comemorat în ziua de 27 August.

A consacrat 33 de cardinali și 4 episcopi, în 8 concilii consistoriale. A fondat 7 dioceze noi (Wenden, Loreto, Montalto, San Severino, Teruel, Funay, Curtea de Argeș - reînființată în anul 1590). A beatificat pe Ubaldesca Taccini (călugăriță) și a canonizat pe Sfântul Didacus din Alcalá (călugăr Franciscan). A fost înmormântat în Biserica Santa Maria Maggiore.

1590-1590 en - Urbanus VII (Urbain, Urban, Urbano) - Roman, născut la Roma sub numele Giovanni Battista, fiul nobilului Cosimo Castagna, a fost episcop al Romei timp de 12 zile. Licențiat în drept și în drept civil al Universităților Perugia, Padova și Bologna, arhiepiscop de Rossano, guvernator de Perugia și Bologna, nunțiu apostolic în Spania și Veneția, legat papal pentru Flandra, cardinal preot de San Marcello, a fost consacrat sub numele de Urbanus. A interzis sub stigmatul excomunicării consumul de tutun în biserică, sau în perimetrul bisericii. Pentru memoria s-a, în anul 1590 a fost emisă o monedă omagială având pe avers un menorah și inscripția SIC LUCEAT LUX VESTRA. Este comemorat în ziua de 27 Septembrie.

A consacrat un singur cardinal (Carlo Conti) și un arhiepiscop (Luis Zapata). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, apoi, în anul 1606, a fost transferat în Biserica Santa Maria sopra Minerva unde își avea sediul Confraternitatea Annunziata, legatara testamentului său în valoare de 30 000 de scunzi.

1590-1591 en - Gregorius XIV (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut la Somma Lombardo (Milano) sub numele Niccolò, fiul senatorului Francesco Sfrondati, a fost episcop al Romei timp de 10 luni. Licențiat în drept al Universității Perugia, doctor în drept al Universității Padova, abate de San Pietro al Monte, episcop de Cremona, cardinal preot de Santa Cecilia in Trastevere, a fost consacrat sub numele de Gregorius. Prin bula Cum Sicuti, din 18 Aprilie 1591, a ordonat catolicilor din Insulele Filipine să recompenseze familiile celor forțați de europeni să intre în sclavie și a ordonat, sub amenințarea excomunicării, ca toți nativii din insulă să fie eliberați. A susținut Liga Catolică de la Paris prin o subvenție de 15 000 de scunzi și a armată condusă de nepotul său, Ercole Sfrondati. La 25 Aprilie 1591 a ordonat ca vestmântul cardinalilor să fie roșu, cu o bonetă roșie semisferică. Este comemorat în ziua de 16 Octombrie.

A consacrat 5 cardinali în două concilii consistoriale. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican.

1591-1591 en - Innocent IX (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Roman, născut la Crodo (Piedmont) sub numele Giovanni Antonio, fiul lui Antonio Facchinetti, a fost episcop al Romei

timp de 2 luni. Licențiat în jurisprudență al Universității Bologna, doctor în drept civil și în drept canonic al Universității Bologna, guvernator de Parma, episcop de Nicastro, nunțiu papal la Veneția, Patriarh Latin al Ierusalimului, cardinal preot de Santi Quattro Coronati, a fost consacrat sub numele de Innocent. Imediat după consacrare a făcut tradiționalul pelerinaj la cele 7 biserici importante ale Romei, dar a contractat o pneumonie, cauza decesului său prematur. La 4 Noiembrie 1591 a creat un fond de rezervă de 250 000 de scunzi, depuși în Castelul San Angelo. Pentru memoria sa a fost emisă o monedă cu portretul său pe efigie și inscripția INOCENT IX PONT MAX. Este comemorat în ziua de 30 Decembrie.

A consacrat doi cardinali în conciliul consistorial din 18 Decembrie 1591. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican (într-un sarcofag roman).

1592-1605 en - Clement VIII (Clemente) - Roman, născut la Fano (Pesaro) sub numele Ippolito, fiul avocatului Silvestro Aldobrandini (judecător la Curtea Apostolică de Audit), a ocupat scaunul apostolic timp de 13 ani și 2 luni. Licențiat al Universităților Padova, Bologna și Perugia, doctor în drept canonic la Universitatea Bologna, auditor al Curții Apostolice, legat papal pentru Spania, Portugalia, Franța și Polonia, cardinal episcop de San Pancrazio, a fost consacrat sub numele Clement. Prin bula Cum saepe accedere, din 28 Februarie 1592, a interzis evreilor să practice meseria de comerciant, iar prin bula Caeca et Obduarata, din anul 1593 a exilat toți evreii din Statul Papal (ce excepția celor din Roma și Ancona). Prin bula Dominici gregis, din 3 Februarie 1603, a promulgat pietatea în fața Sfintei Fecioare ca pilon de bază la Bisericii. Prin 5 scrisori i-a cerut lui Mihai Viteazul să convertească Valahia la catolicism.

În anul 1592 a tipărit o nouă ediție a Bibliei Vulgata (Clementine Vulgata) iar prin bula Cum Sacrorum, din 9 Noiembrie 1592 a ordonat ca orice ediție ulterioară să păstreze fiecare literă a acestei ediții. A republicat Index Librorum Prohibitorum (1596), promulgat Pontificale Romanum (1596), Dottrina cristiana breve (1597 scrisă de Roberto Bellarmino), Nullus omnino regularis disciplina (1599), Caeremoniale episcoporum (1600), Breviarium (1602), Messale Romano (1604). La Jubileul anului 1600 a emis indulgențe celor peste 3 milioane de pelerini (doar la Paște au fost 200 000 de pelerini). În anul 1595 a fondat Collegio Clementino, o școală de elită pentru nobilii din orice națiune, iar în anul 1600 a fondat Pontificio Collegio Scorzese (Colegiul Scoțian), pentru instrucția preoților pentru Scoția. A ars pe rug 30 de eretici, printre care și Giordano Bruno. Este comemorat în ziua de 3 Martie.

A fost patronul spiritual al poetului Torquato Tasso, autorul poemelor Gerusalemme liberata (1581), Discorsi del poema eroico (1591), Le lagrime di Maria Vergine (1593). În anul 1603 i-a acordat umanistului Gregorio di Valencia titlul de Doctor doctorum, pentru lucrarea Commentarii Theologici. A finalizat lucrările la Biserica Sfântul Petru. La Palatul Vatican a adăugat Sala del Concistoro și Sala Clementina. A construit la Frascati (Lazio) Villa Aldobrandini, pentru nepotul său Cardinalul Pietro Aldobrandini. A reorganizat grădinile Palatului Quirinal,

unde a construit Fontana dell'Organo. Fratele și nepotul său, Pietro Aldobrandini au achiziționat și construit pentru familie Palatul Chigi, opera arhitectului Giacomo della Porta.

A consacrat 53 de cardinali (inclusiv viitorul Papa Paul V) în 6 consilii consistoriale, un patriarh (Matteo Zane, de Veneția) și 3 episcopi. În anul 1596 diocezele Mitropolie de Kiev au trecut sub jurisdicția Înalțului Scaun, în urma Uniunii de la Brest. A fondat 9 dioceze noi (în Italia, Spania, Congo, India). A beatificat 205 indivizi (200 de martiri din Cardena) și a canonizat 3 sfinți: Sfântul Hyacinț (misionar Dominican din Polonia), Sfântul Julian (episcop de Cuenca, Spania) și Sfântul Raymond de Penafort (călugăr Dominican, compilatorul Legii Canonice emisă de Papa Grigore IX). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, dar în anul 1646 a fost transferat în Biserica Santa Maria Maggiore, cu un monument ordonat de Papa Paul V.

1605-1605 en - Leon XI (Leo, Leone) - Roman, născut la Florența sub numele Alessandro Ottaviano, fiul nobilului Ottaviano de' Medici, a fost episcop al Romei timp de 27 de zile. Episcop de Pistoia, arhiepiscop de Florența, cardinal preot de Santi Quirico e Guilietta, cardinal preot de Santi Giovanni e Paolo, cardinal preot de San Pietro in Vincoli, cardinal preot de Santa Maria in Trastevere, cardinal episcop de Albano, cardinal episcop de Palestrina, a fost consacrat sub numele de Leon. Este comemorat în ziua de 27 Aprilie.

A consacrat (în calitate de Cardinal) 4 cardinali, un patriarh (Bonaventura Secusio), 6 arhiepiscopi și 7 episcopi. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument somptuos realizat de sculptorul Alessandro Algardi.

1605-1621 en - Paul V (Paolo) - Roman, născut la Roma sub numele Camillo, fiul avocatului Marcantonio Borghese, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și 8 luni. Licențiat în jurisprudență al Universităților Perugia și Padova, doctor în drept al Universității Perugia, cardinal preot de Sant'Eusebio, cardinal vicar al Romei, cardinal preot de San Crisogono, cardinal preot de Santi Giovanni e Paolo, a fost consacrat sub numele de Paul. Prin bula Cum certis unicuique, din 14 Februarie 1607, a conferit indulgențe Confraternității Sfânta Maria dei Servi din Padua. Prin bula Romanus Pontifex, din 16 Februarie 1608, a recunoscut noul regulament al Ordinului Fecioarei Maria de la Muntele Carmel. Prin bula Exponi nobis nuper fecistis, din 7 August 1610, a reglementat dreptul la zestre pentru evreicele din Roma. În anul 1614 a recunoscut Ordinul Sfintei Maria Magdalena. În anul 1614 a promulgat cartea liturgică Rituale romano.

A finalizat fațada Bisericii Sfântul Petru din Roma. A ordonat ca Arhivele Apostolice ale Vaticanului să fie organizate într-o singură clădire. A renovat apeductul Aqua Traiana. A fondat Banco di Santo Spirito, prima bancă națională din Europa, pentru a finanța construcția de

biserici și spitale. Nepotul său, Cardinalul Scipione Borghese a construit palatul familiei Borghese (azi Pallavicini Rospigliosi). A construit o capelă în Biserica Santa Maria Maggiore. A aprobat fondarea Bibliotecii Ambrosiana, la Milano. În anul 1611 a aprobat traducerea Bibliei în limba engleză. În anul 1615 a autorizat traducerea Bibliei în limba chineză. În anul 1611 l-a acceptat pe Galileo Galilei ca membru al Accademia dei Lincei și i-a permis să-și continue studiile, a patronat numeroși alți oameni de artă și cultură. Este comemorat în ziua de 28 Ianuarie.

A consacrat 60 de cardinali, în 10 concilii consistoriale, 2 arhiepiscopi, un patriarh și 10 episcopi. A fondat 6 dioceze noi (Bolivia, 2 în India, Peru, Paraguai, Mexic). A canonizat pe Sfântul Charles Borromeo (cardinal), Sfânta Francesca Romana (fondatoarea Mănăstirii Tor de' Specchi), Sfântul Pompejanus (martir), Sfântul Albert de Louvain (cardinal). A beatificat pe Ignatius Loyola (teolog), Philip Neri (preot orator), Theresa de Avila (măicuță), Aloysius Gonzaga (martir), Francis Xavier (misionar), Isidor Plugarul (lucrător de miracole). A fost înmormântat în Capela Paolina din Biserica Santa Maria Maggiore, la Roma.

1621-1623 en - Gregorius XV (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Roman, născut la Bologna sub numele Alessandro Ludovisi, fiul lui Pompeo Ludovisi, Conte de Samoggia (azi Savigno), a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 5 luni. Iezuit, licențiat în drept al Universității din Bologna, vice-regent al Romei, auditor al Curții Apostolice, arhiepiscop de Bologna, cardinal preot de Santa Maria in Transpontina, a fost consacrat sub numele de Gregorius. Prin bula Aeterni Patris Filius, din 15 Noiembrie 1621, a introdus trei metode pentru alegerea papei: prin scrutin (vot secret), prin compromis sau inspirație divină. La 6 Ianuarie 1622, prin bula Inscrutabili Divinae, a fondat în Palatul Ferratini Sacra Congregatio de Propaganda Fide, pentru instruirea misionarilor catolici, primul prefect fiind Arhiepiscopul de Genoa, Antonio Sauli. Prin bula Omnipotentis Dei, din 20 Martie 1623, a antamat magicienii și vrăjitoria.

În anul 1622 a ridicat episcopia de Paris la rang de Arhiepiscopie, având ca sufragane episcopiile de Blois, Chartres, Orleans și Meaux. În același an, Împăratul Ferdinand II Habsburg a donat Sfântului Scaun Biblioteca Palatină din Heidelberg, conținând 3 500 de manuscrise și 12 000 de imprimate. A ordonat construcția Bisericii Sfântul Ignatius, pentru Colegiul Iezuit, iar pentru familie a construit prin nepotul său, Ludovico Ludovisi, Villa Aurora (Villa Ludovisi) și Palatul Montecitorio. A patronat numeroși artiști, printre care pictorii Domenico Zampieri și Giovanni Francesco Barbieri. Este comemorat în ziua de 8 Iulie.

A consacrat 11 cardinali în 4 concilii consistoriale. A canonizat pe: Sfântul Ignatius de Loyola, Sfântul Philip Neri, Sfânta Teresa de Avila și pe Sfântul Isidor Plugarul (beatificați de Papa Paul V). A fondat Vicariatul Apostolic al Angliei, cu sediul în arhidioceza de Westminster și dioceza de San Miniato (Italia). A beatificat pe: Ambrose Sansedoni (misionar Dominican), Albertus Magnus (călugăr Dominican), Peter din Alcantara (călugăr Franciscan). A fost înmormântat în capela Annunziata de la Collegio Romano, apoi în Biserica Sfântul Ignatius de Loyola, la Roma (în

Campo Martio), ridicată de nepotul său, Cardinalul Ludovico Ludovisi.

1623-1644 en - Urbanus VIII (Urbain, Urban, Urbano) - Roman, născut la Barberino Tavarnelle sub numele de Maffeo Vincenzo, fiul nobilului Antonio Barberini, a ocupat scaunul apostolic timp de 20 ani și 11 luni. Iezuit, licențiat și doctor în drept al Universității Pisa, guvernator de Fano, arhiepiscop de Nazareth, nunțiu papal în Franța, cardinal preot de San Montorio, cardinal preot de San Onofrio, a fost consacrat sub numele de Urbanus. Prin bula *Contra astrologos iudiciarios*, din anul 1631, a condamnat predicțiile astrologice cu privire la moartea regilor sau a Înalților Pontifi. Prin bula *Commissum nobis*, din 22 Aprilie 1639, a interzis luarea în sclavie a indigenilor din ținuturile nou descoperite, iar în anul 1644 a garantat indulgențe pelerinilor care vizitează Misiunea Iezuită din Huron (Ontario). Prin bula *In eminenti Ecclesia militantis*, din 6 Martie 1641, a ordonat cenzura unora dintre publicații.

În anul 1633 l-a interogat și condamnat pe Galileo Galilei (arestat la domiciliu pentru restul vieții). A interzis utilizarea tutunului sub amenințarea excomunicării. A scris imnuri religioase și numeroase comentarii la Sfânta Scriptură. A concentrat munca a numeroși artiști (Nicolas Poussin, Claude Lorrain, Pietro da Cortona) pentru reședința sa, Palatul Barberini și a reorganizat piața din fața palatului (Piața Barberini) amplasând în centru Fontana del Tritone. A reconstruit la Roma Biserica Santa Bibiana și Biserica San Sebastiano al Palatino. În Biserica Sfântul Petru a ordonat sculptorului Lorenzo Bernini două lucrări: baldachinul și cathedra (tronul episcopal). A achiziționat urna funerară a Împăratului Severus Augustus (222-235) cunoscută în prezent ca Barberini Vase. Statuia Papei Urbanus, în marmură albă a fost realizată între anii 1635-1640 de Lorenzo Bernini. Este comemorat în ziua de 29 Iulie.

A consacrat 74 de cardinali în 8 concilii consistoriale, printre care Pater Pazmany (1629, arhiepiscop de Strigoniu). A fondat 9 diocese noi (Ispahan, Libia, Maroc, Bagdad, Damasc, Smolensk, Insulele Antile, Messina, Urbino). A ridicat episcopia de Sofia (Bulgaria) la rang de arhiepiscopie. A emis bulele de canonizare pentru sfinții Ignatius de Loyola și Francisc Xavier, canonizați de Papa Gregorius XV. A canonizat pe: Sfânta Elisabeta de Portugalia (regină), Sfântul Andrea Corsini (episcop), Sfântul Conrad de Piacenza (eremit), Sfântul Stephen Harding (călugăr Cistercian), Sfântul Peter Nolasco (fondatorul unui ordin militar religios). A beatificat 68 de creștini, printre care cei 55 de martiri de la Nagasaki (din 5 Februarie 1597). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument funerar realizat de sculptorul Lorenzo Bernini.

1644-1655 en - Innocent X (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Roman, născut la Roma sub numele Giovanni Battista, fiul nobilului Camillo Pamphili, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 4 luni. Licențiat în drept al Colegiului Roman, auditor al Curții Apostolice, patriarh Latin al

Antiohiei, cardinal preot de Sant Eusebio, a fost consacrat sub numele de Innocent. Prin bula Cum occasione, din 5 Ianuarie 1653, a condamnat ca erezie 5 dintre afirmațiile teologice ale episcopului de Ypres, Cornelius Jansen, părintele spiritual al Janseniștilor. Prin bula In Supereminenti, din 20 Noiembrie 1645, a ridicat Colegio de Santo Tomas din Manila la rang de universitate (studium generale). Pentru jubileul din anul 1650 (700 000 de pelerini) a pavat Roma cu dale din piatră, a ornat Biserica Sfântul Petru cu dale în baseo-relief, a construit Fontana dei Quattro Fiumi și a finalizat Palazzo Novo din Dealul Capitolin.

Statuia sa în bronz a fost realizată de sculptorul Alessandro Algardi, între anii 1645-1649. Portretul său, realizat în anul 1650 de pictorul Diego Velazques este găzduit în muzeul familiei din Palazzo Doria Pamphili, construit între anii 1644-1653 după planurile arhitecților Alessandro Algardi și Francesco Grimaldi. Începând cu anul 1652 a construit lângă palatul familiei Biserica Sant'Agnese, după planurile arhitecților Girolamo și Carlo Rainaldi. A construit la Roma o închisoare nouă, Carceri Nuove, cu spații amenajate pentru 800 de deținuți. Cu ocazia jubileului din 1650 a tipărit o ediție specială pentru Caeremoniale Episcoporum (cartea liturgică). În anul 1648 a fondat Vicariatul apostolic al Valahiei (azi Arhidioceza de București). Este comemorat în ziua de 7 Ianuarie.

A consacrat 40 de cardinali în 8 concilii consistoriale, un arhiepiscop și 7 episcopi. A fondat 5 dioceze noi (vicariat de Valahia, Nicopole, vicariat de Istanbul, prefectura apostolică a Scoției, Prato). A beatificat cinci dintre supușii lui Dumnezeu. A fost înmormântat în Biserica Sant'Agnes, cu un monument realizat în anul 1729 de sculptorul Giovanni Battista Maini.

1655-1667 en - Alexandru VII (Alexandre, Alexander, Alessandro) - Roman, născut la Siena sub numele Fabio Chigi, fiul bancherului Flavio Chigi Conte de Ardenghesca, a ocupat scaunul apostolic timp de 12 ani și o lună. Doctor în teologie, filozofie și drept canonic al Universității Siena, episcop de Nardo, nunțiu apostolic în Germania, cardinal Secretar de Stat, cardinal preot de Santa maria del Popolo, Arhiepiscop de Imola, a fost consacrat sub numele Alexandru. Prin bula Super cathedram Principis Apostolorum, din anul 1659 a fondat o misiune catolică în Vietnam. Prin bula Speculatores domus Israele, din anul 1664, a aprobat o nouă ediție a cărților prohibite de la publicare. Prin bula Ad sacram, din anul 1665 a confirmat tezele lui Cornelius Jansen, din lucrarea Augustinus, drept eretice. Bustul său în bronz a fost realizat între anii 1660-1667 de sculptorul Domenico Guidi.

Între anii 1656-1657 a lărgit Piazza della Pace, din fața Bisericii Santa Maria della Pace, după planurile arhitectului Pietro da Cortona. A renovat Piazza del Popolo și Porta del Popolo, împeună cu Biserica Santa Maria del Popolo. A reorganizat Piazza San Pietro, din fața Bisericii Sfântul Petru și Scala Regia de la intrarea în Palatul Apostolic, după planurile arhitectului Lorenzo Bernini. Între anii 1660-1663 a construit Arsenalul Civitavecchia, pentru a găzdui Sediul Flotei Papale. În anul 1667 a amplasat în Piazza della Minerva elefantul cu obelisc, și a fondat

Biblioteca Universitaria Alessandrina. A publicat în anul 1656, la Paris, Philomathi Labores Juveniles, o colecție de poeme în limba Latină. La 8 Decembrie 1661 a emis Sollicitudo omnium ecclesiarum, constituția sa apostolică, iar în 1666 a emis un decret privitor la morala creștină. Este comemorat în ziua de 22 Mai.

A consacrat 38 de cardinali în 6 concilii consistoriale, 2 arhiepiscopi și 5 episcopi. A fondat 10 dioceze noi (Praga, Kralove, Bremen, Canada, 2 în Vietnam, Nanchino China, Siam, Aleppo Siria, Malabar India). A beatificat pe Francis de Sales (episcop de Geneva) și Pedro de Arbues (preot Augustan). A canonizat pe: Sfântul Ferdinand III (rege de Castilia), Sfântul Felix de Valois (eremit), Sfântul Giovanni de Matha (preot), Sfântul Tommaso de Villanova (episcop de Valencia), Sfântul Francesco di Sales (episcop de Geneva). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument funerar majestuos, în marmură roșie, realizat de Lorenzo Bernini.

1667-1669 en - Clement IX (Clemente) - Roman, născut la Pistoia (Toscana) sub numele Giulio, fiul nobilului Giacomo Rospigliosi, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 6 luni. Iezuit, doctor în teologie, filozofie și drept canonic al Universității Pisa, nunțiu apostolic în Spania, vicar de Santa Maria Maggiore, Arhiepiscop de Tarsus, cardinal Secretar de Stat, cardinal preot de San Sisto Vecchio, a fost consacrat sub numele de Clement. Literat, a scris poezii, drame religioase și 13 librete de operă, printre care Chi Soffre, speri (compozitor Virgilio Mazzoti). A deschis la Roma prima Operă cu acces pentru public. În anul 1669 a fondat Mănăstirea și Biserica Santa Maria della Visitazione e San Francesco di Sales. Nicholas Pousin a pictat pentru el tabloul Dans pe Muzica Timpului. De două ori pe săptămână primea în Biserica Sfântul Petru confesiunea oricărui credincios dornic de a fi iertat. Este comemorat în ziua de 9 Decembrie.

A consacrat 12 cardinali, în 3 concilii consistoriale, un arhiepiscop, un patriarh și 5 episcopi. A beatificat pe Rose de Lima (călugăriță din Peru) și pe Margherita de Savoia (marchiză, fondatoarea Mănăstirii Santa Maria Maddalena). A canonizat pe Sfânta Magdalena de Pazzi (călugăriță Carmelită) și pe Sfântul Peter Alcantara (călugăr Franciscan). A fost înmormântat în Biserica Santa Maria Maggiore, la Roma, cu un monument comandat de urmașul său, Papa Clement X și realizat de arhitectul Carlo Rainaldi și sculptorii Domenico Guidi, Cosimo Francelli, Ercole Ferrata.

1670-1676 en - Clement X (Clemente) - Roman, născut la Roma sub numele Emilio Baonaventura, fiul nobilului Lorenzo Altieri, a fost episcop al Romei timp de 6 ani și 3 luni. Doctor în drept al Colegiului Jezuit din Roma (Collegio Romano), nunțiu apostolic în Polonia și la Napoli, episcop de Camerino, cardinal episcop, a fost consacrat sub numele de Clement. A fondat scaunul episcopal la Quebec (Canada), dependent direct de Înaltul Scaun de la Roma,

primul episcop fiind Francois Xavier de Montmorency-Laval. La Jubileul din anul 1675 a făcut de 5 ori pelerinajul la marile biserici și a spălat picioarele pelerinilor în Spitalul Trinității. A decorat cu statui podul Sant'Angelo, a construit două fântâni în Piața Sfântul Petru, a renovat Palatul Altieri și Palatul Caffarelli. Bustul său a fost realizat de sculptorul Lorenzo Bernini. Este comemorat în ziua de 22 Iulie.

A consacrat 20 de cardinali în 6 concilii consistoriale. A fondat 3 dioceze noi (Baalbek și Gibail Liban, Quebec Canada). A canonizat pe: Sfântul Leon III (Episcop al Romei, 795 en), Sfântul Fernando III (Rege de Castilia), Sfântul Gaetan de Thiene (fondatorul unei congregații), Sfântul Francisc Borgia (Duce de Granada), Sfântul Philip Benizi (fondatorul unui Ordin), Sfântul Louis Beltran (călugăr Dominican), Sfânta Rose de Lima (călugăriță). A beatificat pe Pius V (Episcop al Romei), Francisc Solano (misionar), Ioan al Crucii (călugăr Carmelit) și pe cei 19 martiri de la Gorkum (Olanda). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument proiectat de arhitectul Mattia Rossi și realizat de sculptorii Ercole Ferrata, Lazzaro Morelli, Giuseppe Mazzuoli, Filippo Carcani.

1676-1689 en - Binecuvântatul Innocent XI (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Roman, născut la Como (Lombardia) sub numele Benedetto, fiul nobilului Livio Odescalchi, a ocupat scaunul apostolic timp de 12 ani și 11 luni. Licențiat în drept civil și drept canonic, fost guvernator de Macerata, episcop de Novara, cardinal diacon de Santi Cosma e Damiano, cardinal preot de Sant'Onoforio a fost consacrat sub numele de Innocent. Prin bula Inter Pastoralis Officii Curas, din 16 Noiembrie 1676, a înălțat dioceza de Salvador la rang de arhidioceză pentru Brazilia, Congo și Angola, independentă de Arhidioceza Lisabona. Prin bula Coelestis Pastor, din anul 1692 a condamnat drept erezie Quietismul, doctrină inițiată de misticul spaniol Miguel de Molinos. A închis toate teatrele din Roma, inclusiv opera, considerând că sunt focare de imoralitate. A contribuit cu un milion de scunzi din argint la fondurile Ligii Sfinte, a mediat alianța dintre Principii Germani și Regele Poloniei.

În anul 1677 a bătut la Roma scunzi din argint, în greutate de 31,86 g (diametru de 44 mm), având pe avers efigia sa și inscripția INNOCEN-XI-PONT-MAX-AN-II. Prin bula Sanctissimus Dominus, din anul 1679, a condamnat 65 dintre practicile liberale, printre care jocurile de noroc și avortul provocat, echivalat cu omuciderea. La 30 Aprilie 1686 a acordat o indulgență generală participanților la ritualul denumit Via Crucis (drumul lui Isus pe Golgota). În anul 1688 a aprobat tipărirea Breviarului în limba Scalvonă, pentru catolicii din Dalmația și Iliria. A reconstruit biserica Santa Maria in Monterone, a reparat Ponte Fabricio, a construit un amfiteatru (Teatro anatomico) la Unibersitatea Sapienza, a acordat privilegiu muzicienilor de la Academia Santa Cecilia.

A consacrat 43 de cardinali (inclusiv viitorul Papa Innocent XII), în 2 concilii consistoriale, 4 arhiepiscopi și 21 de episcopi. A fondat 4 vicariate în Anglia (Hexham, Clifton, Birmingham,

Westminster), 2 vicariate în Asia (Tonchin, Sichuan), 3 dioceze în Brazilia și 3 dioceze în Levant (Emesa, Tor, Bosra). A canonizat pe Sfântul Bernard de Menthon (fondatorul Ospiciului Saint Bernard din Elveția) și pe Sfântul Pedro Armengol (călugăr mendicant Mercedarian). A beatificat pe Ducele Amadeo IX de Savoia, Giuliana Falconieri, Simone da Lipnica, Pietro Armengol, Antonio da Stroncone. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument realizat sculptorul Pierre Etienne Monnot. A fost beatificat în anul 1691, de către urmașul său, Papa Innocent XII. Sărbătoarea sa este în ziua de 12 August.

1689-1691 en - Alexandru VIII (Alexandre, Alexander, Alessandro) - Venețian, născut la Veneția sub numele Pietro Vito, fiul nobilului Marco Ottoboni cancelar al Republicii Veneția, a fost episcop al Romei timp de 1 an și 3 luni. Doctor în drept civil și în drept canonic al Universității Padua, cardinal episcop de Sabina, cardinal episcop de Frascati, episcop de Brescia, cardinal episcop de Porto și Santa Rufina, cardinal preot de San Salvatore in Lauro, cardinal preot de San Marco, cardinal preot de Santa Maria in Trastevere, cardinal preot de de Santa Prassede, a fost canonizat sub numele de Alexandru (la vârsta de 80 de ani). În anul 1689 a emis scunzi din aur cu efigia sa pe avers și inscripția: ALEXANDER-VIII-PONT-MAX-A-I. La 29 Noiembrie 1690 a ordonat ca la funerariile unui Înalt Pontif să nu se cheltuiască mai mult de 10 000 de ducăți. Este comemorat în ziua de 1 Februarie.

A consacrat 14 cardinali în 3 concilii consistoriale. A fondat 2 dioceze noi (Macao, Nanchino). A canonizat pe: Sfântul Pascal Baylon (iezuit spaniol), Sfântul Lorenzo Giustiniani (Patriarh al Veneției), Sfântul Juan de Sahagun (călugăr Augustan spaniol), sfântul Joao de Deus (cavaler Hospitalier), Sfântul Giovanni da Capestrano (inchizitor italian). A beatificat pe Cunegonda de Polonia (călugăriță la Stary Sacz). A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan) cu un monument realizat de sculptorii Angelo de Rossi și Giuseppe Bertosi.

1691-1700 en - Innocent XII (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Napolitan, născut la Spinazzola (Apulia) sub numele de Antonio, fiul marchizului Francesco Pignatelli, a fost episcop al Romei timp de 9 ani și 2 luni. Doctor în drept civil și în drept canonic al universității Collegio Romano, arhiepiscop de Larissa, nunțiu papal în Polonia-Lituania, apoi în Austria, arhiepiscop de Lecce, arhiepiscop de Faenza, arhiepiscop de Napoli, cardinal preot de San Pancrazio, a fost consacrat sub numele de Innocent. Prin bula Romanum decet Pontificem, din 12 Iulie 1691, a condamnat practica predecesorilor de a înălța rudele de sânge în postul de cardinal și a interzis orice fel de donații materiale sau patrimoniale ale Înaltului Pontif către rudele apropiate, excepție făcând doar un singur urmaș, atunci când este eligibil din alte considerente. În anul 1694 a fondat Congregația pentru disciplinarea și reformarea spirituală a ordinelor religioase.

La 13 Septembrie 1696 a emis o bulă pentru desființarea Mănăstirii Saint-Thiery,

transformată în reședință secundară a Arhiepiscopiei de Reims. Prin bula Regi saeculorum, din 18 Mai 1699, a declarat începerea anului Jubiliar 1700, începând cu seara de 24 Decembrie. La 4 Septembrie 1700, Marele Sinod de la Alba Iulia, format din reprezentanții a 2270 de parohii în frunte cu Episcopul Atanasie Anghel, au semnat actul solemn al integrării Bisericii Greco Catolice din Transilvania în Biserica Catolică. A autorizat tipărirea lucrării *Fundamentum theologiae moralis*, a iezuitului Tirso Gonzalez. A construit Biserica Nativita de Gesu, un apeduct nou în Civitavecchia, un port la Anzio, două vămi pentru mărfuri. Printre protejații săi au fost: poetul laureat John Dryden, medicul său personal Marcello Malpighi și eruditul Enrico Nonis (la Biblioteca Vaticana). Este comemorat în ziua de 27 Septembrie.

A consacrat 30 de cardinali în 4 concilii consistoriale, printre care și Leopold Kollomitsch de Esztegom. A fondat un vicariat în Scoția, 8 vicariate în China, 2 dioceze în Franța (Ales, Blois). A canonizat pe Sfânta Zita din Lucca (mistică creștină). A beatificat pe Augustin Kazotic (episcop croat), Osanna Andreasi (mistică creștină), Mary de Cervellione (maică superioară), Jane de Aviz (regentă a Portugaliei), Umiliana de' Cerchi (călugăriță Franciscană), Helen Enselmini (călugăriță). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument proiectat de arhitectul Ferdinando Fulga și realizat de sculptorul Filippo della Vale.

1700-1721 en - Clement XI (Clemente) - Roman, născut în Urbino (Pesaro) sub numele Giovanni Francesco, fiul nobilului Carlo Albani (cu origini Albaneze), a ocupat scaunul apostolic timp de 20 de ani și 4 luni. Doctor în drept și în drept civil al universității Collegio Romano, guvernator de Rieti, Sabina și Orvieto, cardinal diacon de Santa Maria in Aquiro, cardinal diacon de Sant'Adriano al Forno, cardinal preot de San Silvestro in Capite, a fost consacrat sub numele de Clement. La 24 Decembrie 1700 a închis ușile Bisericii Sfântul Petru, pentru a marca finalul anului jubiliar. Prin bula *Unigenitus*, din anul 1713, a condamnat erezia Jansenistă, dar s-a confruntat cu o puternică opoziție din partea clericilor din Franța. A ordonat alcătuirea lucrării *Illiricum Sacri*, o istorie a Bisericii Catolice în Balcani, publicată apoi în 8 volume (peste 5000 de pagini), între anii 1751-1819. Este comemorat în ziua de 19 Martie.

A donat Bibliotecii Apostolice de la Vatican o colecție de manuscrise creștine din Siria și Egipt. Prin bula *Commissi nobis*, din 6 Decembrie 1708, a declarat ca universală dogma Imaculatei Concepții. În anul 1716 a decis ca sărbătoarea Beata Mariae Virginis a Rosario să fie extinsă din Spania la întreaga lume catolică. În anul 1712 Patriarhul Samuele al Bisericii Ortodoxe din Alexandria a semnat conversia sa la credința catolică. La 3 Februarie 1720 l-a numit pe Sfântul Anselmo de Canterbury drept doctor al Bisericii. În Rusia, Țarul Petru cel Mare a permis fondarea de biserici catolice, la Kiev și la Saint Petersburg (Biserica Sfânta Caterina). A fondat Pontificia Accademia Ecclesiastica, pentru instrucția corpului diplomatic al Statului Papal. A construit Granaio Clementino (grâнар) și Fontana dei Tritoni, a renovat Palazzo dei Conservatori (azi muzeu), bisericile San Teodoro al Palatino, Santi XII Apostoli, San Celestino al Laterano,

Santa Maria Monticelli.

A consacrat 70 de cardinali, în 15 concilii consistoriale, printre care și Christian Saxe Zeitz de Esztergom și 2 episcopi. A fondat 4 dioceze în Orientul Apropiat (Baalbek, Mardin, Aleppo, Salmas) și o dioceză în Brazilia (Belem). A canonizat pe Sfântul Papa Pius V (1566-72), Sfântul Andrea Avellino (preot italian), Sfânta Catherina de Bologna (mistică), Felix de Cantalice (călugăr capucin), Sfânta Umilita (Rosanna Negusanti, anahoretă), Sfântul Etienne de Vielzot (eremit francez), Sfântul Bonifaciu de Brussels (episcop de Lausanne). A beatificat pe Papa Grigore X (1271-76), Humbeline Jully (măicuță), Ceslas Odrowaz (nobil polonez), Goacomo Illirico (călugăr croat), Peregrine Laziosi (călugăr), Ioannes din Perugia, Peter din Sassoferrato, Alexis Falconieri (călugăr), Jean Francois Regis (iezuit), Theresa de Portugal (regină), Sancha de Portugal (infantă), Bartholomeu degli Amidei și Benedict Dellantella. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument din marmură și porfir.

1721-1724 en - Innocent XIII (Innocentius, Inocențiu, Innocenzo) - Roman, născut la Poli (Roma) sub numele de Michelangelo dei Conti, fiul Ducelui Carlo II Conti, a fost episcop al Romei timp de 2 ani și 2 luni. Licențiat al universităților Ancona, Collegio Romano și La Sapienza, doctor în drept canonic și drept civil, Arhiepiscop de Tarsus, nunțiu apostolic în Elveția, cardinal preot de Santi Quirico e Giulitta, arhiepiscop de Osimo, arhiepiscop de Viterbo, a fost consacrat sub numele de Innocent. În anul 1722 l-a proclamat pe Sfântul Isidor din Sevilla drept Doctor al Bisericii. Prin bula Rationi congruit, din anul 1721, a fondat dioceza de Făgăraș (episcop fiind Ioan Giurgiu Pataki), sufragana Arhiepiscopiei de Esztergom. La 17 Septembrie 1721 a autorizat fondarea Universității din Havana (Cuba). La 23 Martie 1723 a publicat constituția Apostolici ministerii, cu privire la disciplina ecleziastică. A restaurat Biserica Sant'Eustachio. Este comemorat în ziua de 7 Martie.

A consacrat 3 cardinali în 3 concilii consistoriale și 12 episcopi. A fondat dioceza de Făgăraș, independentă de cea de Alba Iulia. A ridicat dioceza Viena la rang de arhidioceză. A beatificat pe Jan Nepomucky (canonic din Bohemia), Dalmazio Moner (preot spaniol), Andrea dei Conti (călugăr Minorit). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, într-un sarcofag din granit.

1724-1730 en - Benedict XIII (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Napolitan, născut la Gravina in Puglia (Bari) sub numele Pietro Francesco, fiul nobilului Ferdinando III Orsini Duce de Gravina, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 9 luni. Călugăr Dominican, cardinal preot de San Sisto, episcop de Manfredonia, episcop de Cesena, arhiepiscop de Benevento, cardinal episcop de Frascati, cardinal episcop de Porto și Santa Rufina, a fost consacrat sub numele de Benedictus. În timpul pontificatului a continuat să poarte vestmântul monastic și a trăit ascetic. Prin bula

Romani pontificis, din 7 Septembrie 1724, a decis ca decanul Colegiului Cardinalilor să fie decanul de vârstă. Prin bula In supremo, din 23 Septembrie 1724 a stabilit funcțiile sacerdotale din timpul procesiunilor. Prin constituția Maxima vigilantia, din 14 Iulie 1727 a ordonat ca fiecare scaun episcopal să păstreze o arhivă a documentelor.

În anul 1725 a celebrat anul jubiliar al creștinătății universale. La 26 Ianuarie 1725 a recunoscut instituția Fratellii delle scuole cristiane, fondată în Franța de Jean Battista de La Salle. În anul 1727 a confirmat privilegiile acordate Ordinului Cavalerilor Sfântului Sepulcru. La 7 Martie 1727, prin bula Licet alias, a re-editat cartea liturgică Caeremoniale Episcoporum publicată de Papa Clement VIII în anul 1600. A fondat 5 spitale la Roma, ultimul fiind Spitalul San Gallicano. A restaurat bisericile Santa Maria sopra Minerva, Santa Cecilia e Biagio, Santa Maria della Quercia, San Gregorio della Divina Pieta, San Sisto Vecchio, Santi Claudio e Andrea. În anul jubiliar a inaugurat Scara Spaniolă din Piața Spaniei, spre piața și Biserica Trinita dei Monti. Prin bula Liberalium disciplinarum a fondat Universitatea Camerino (Italia). La numit pe Peter Chrysologus (episcop de ravena) drept Doctor al Bisericii. Este comemorat în ziua de 21 Februarie.

A consacrat 29 de cardinali în 12 concilii consistoriale, 31 de arhiepiscopi și 82 de episcopi. A fondat 3 dioceze noi în Italia (Pontecorvo, Priverno, Fabriano). A ridicat dioceza Lucca la rang de arhidioceză. A canonizat pe Sfinții: Papa Grigorie VII, Agnes de Montepulciano (măicuță), Aloysius Gonzaga (iezuیت), Stanislaus Kostka (iezuیت polonez), Boris și Gleb de Kiev (fii lui Vladimir cel Mare), Francis Solano (misionar), James de Marchia (Minorit), Turibius de Mogroveio (inchizitor), Jan Nepomucky (canonic), Ioan al Crucii (mistic), Margareta de Cortona (penitentă), Serapion din Alger (preot). A beatificat pe: Bernandine de Feltre, Peter Fourier, Hyacintha din Mariscotti, Fidelis de Sigmaringen, Vincent de Paul, Jean de Prado. A fost înmormântat în Biserica Santa Maria sopra Minerva, cu un monument realizat de sculptorul Pietro Bracci.

1730-1740 en - Clement XII (Clemente) - Roman, născut la Florența sub numele Lorenzo, fiul nobilului Bartolomeo Corsini Marchiz de Casigliano, a fost episcop al Romei timp de 9 ani și 7 luni. Licențiat al universităților din Florența, Roma și Pisa, doctor în drept, arhiepiscop de Nicomedia, cardinal preot de de Santa Susanna, cardinal preot de San Pietro in Vincoli, cardinal episcop de Frascati, a fost consacrat sub numele de Clement. Prin bula Inter praecipuas apostolici ministerii, din 17 Decembrie 1737, a decis ca Patriarhul de Lisabona să fie automat înălțat cardinal, în proximal conciliu consistorial. Prin bula In eminenti apostolatus specula, din 28 Aprilie 1738, a interzis catolicilor să fie membri ai Lojelor Masonice, motivând că oamenii Domnului nu pot fi implicați în activități secrete. A pledat pentru reunificarea bisericilor creștine, a primit în comuniune pe Aba Joannis XVII, Patriarhul Bisericii Copte. L-a determinat pe Lazar I, Patriarhul Armeniei să ridice anatema.

A aprobat fondarea universităților Cervera (Spania) și Fulda (Germania). A renovat fațada

Bisericii Laterane și a adăugat o capelă, după planurile arhitectului Alessandro Galilei. A renovat Arcul Triumfal al lui Constantin și a zidit palatul Consulta, pe Dealul Quirinal. A îmbogățit colecțiile muzeelor Capitol și Vatican cu numeroase statui și inscripții și a permis accesul publicului. A inițiat construcția pentru Fontana di Trevi. A pavat străzile cetății Roma. A reconstruit Biserica Santi Celso e Giuliano și a renovat fațada Bisericii San Giovanni Battista dei Fiorentini. A ridicat un arc triumfal la Ancona unde a inaugurat un nou port și o insulă artificială. A drenat mlaștinile de lângă lacul Trasimeno. A fondat Colegiul Italo-Albanez din San Benedetto Ullano (Calabria). Bustul său a fost realizat de sculptorul Filippo della Valle. A emis monede din aur cu efigia sa și inscripția CLEMENS XII PONT M. Este comemorat în ziua de 6 Februarie.

A consacrat 35 de cardinali în 15 concilii consistoriale, 6 arhiepiscopi și 24 de episcopi. A fondat dioceza Digione (Franța) și a ridicat Ferrara la rang de arhidioceză. A canonizat pe Sfinții: Caterina de Genova (mistică), Giovanni Regis (iezuیت), Giuliana Falconieri (măicuță), Vincenzo del Paoli (preot). A beatificat pe: Papa Benedict XI, Caterina de Ricci, Giuseppe da Leonessa, Jan de Dukla, Michelina da Pesaro, Chiara della Croce, Giovannangelo Porro, Andrea Caccioli. A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), cu un monument realizat de sculptorii Giovanni Maini și Carlo Monaldi.

1740-1758 en - Benedict XIV (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Bologna sub numele Prospero Lorenzo, fiul nobilului Marcello Lambertini, a ocupat scaunul apostolic timp de 17 ani și 9 luni. Laureat în teologie al Universității Roma, doctor în drept și în drept canonic, arhiepiscop de Ancona și Numana, cardinal preot al Sfintei Cruci de la Jerusalem, arhiepiscop de Bologna, a fost consacrat sub numele de Benedict. În timpul arhiepiscopatului a scris *De synodo dioeclesana*, un tratat de drept canonic în trei volume. Prin bula *Salvatoris nostri Mater*, din 13 Decembrie 1740, a unificat arhidioceza de Lisabona cu Scaunul Patriarhal de Lisabona. Prin bula *Apostolicae Servitutis*, din 23 Februarie 1741, a interzis membrilor clerului să desfășoare orice fel de activități comerciale. Prin constituția apostolică *Pastoralis Romani Pontificius* a excomunicat pe toți cei care, direct sau indirect, invadează teritoriile aflate în patrimoniul Sfântului Scaun.

Prin bula *Immensa Pastorum Principis*, din 22 Decembrie 1741, a interzis practica sclaviei și comerțul cu sclavi. Prin constituția *Sacramentum Poenitentiae*, din anul 1741, a atribuit Curiei Romane sacra responsabilitate de a administra penitența. Prin bula *Quemadmodum ingenti*, din 4 August 1741, a acordat puteri depline Patriarhului Athanasius al Jerusalemului asupra tuturor creștinilor copecți, uniți cu Roma. A donat Bibliotecii Vatican cele 3300 de cărți și manuscrise din colecția sa, și o colecție de manuscrise din China. Prin bula *Postremo mense superioris anni*, din anul 1747, a interzis botezarea copiilor evrei fără acordul părinților, urmând ca după botez copiii să fie crescuți în familii creștine. Prin două bule succesive, *Ex quo singulari* (11 Iulie 1742) și *Omnium sollicitudinum* (12 Septembrie 1744) a interzis utilizarea de cuvinte non-creștine (din

limbile indigenilor) pentru a exprima ideile, practicile și tradițiile creștine.

Începând cu anul 1744, episcopul Inocențiu Micu Klein a viețuit la Roma, sub patronajul Papei Benedict. Prin bula *Allatae Sunt*, din 16 Iulie 1755, a reglementat diferitele probleme de rit ridicate de Bisericele din Orient (Armenia și Siria). A autorizat publicarea operelor complete ale lui Galileo Galilei. A aprobat publicarea enciclopediei lui Denis Diderot: *Dictionnaire raisonne des sciences, des arts et des metiers*. A fondat la Roma o facultate de chirurgie și un muzeu de anatomie. A donat 25 000 de cărți bibliotecii de la Institutul de Științe din Bologna. A publicat lucrarea *Roma antica e moderna*, primul ghid turistic al Romei, realizat de librarul Gregorio Roiseco. A renovat fațada Bisericii Sfântul Petru din Bologna, după planurile arhitectului Alfonso Torreggiani. Cu ocazia anului Jubiliar 1750 a placat cu marmură Coliseum-ul. Este comemorat în ziua de 3 Mai.

A consacrat 64 de cardinali, în 7 concilii consistoriale, 8 arhiepiscopi și 27 de episcopi. A canonizat pe Sfinții: Camillo de Lellis (preot), Caterina de Ricci (măicuță), Fedele Sigmaringen (călugăr Cappucin), Giuseppe da Leonessa (călugăr Franciscan), Pietro Regalado (călugăr Franciscan). A beatificat pe Alessandro Sauli (episcop), Girolamo Emiliani (preot), Giuseppe Calasanzio (preot), Giovanna di Chantal (măicuță), Guiseppe da Copertino (preot). A aprobat și cultul altor 27 de sfinți ai Bisericii Catolice (beatificationi equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument realizat de sculptorul Pietro Bracci.

1758-1769 en - Clement XIII (Clemente) - Venețian, născut la Veneția sub numele Carlo della Torre di Rezzonico, fiul nobilului Giovanni Battista della Torre Rezzonico, a ocupat scaunul apostolic timp de 10 ani și 7 luni. Licențiat al Universității Bologna, doctor în drept canonic și în drept civil al Universității Padua, cardinal diacon de San Nicola in Carcere, Episcop de Padua, cardinal preot de Santa Maria in Ara Coeli, cardinal preot de San Marco, a fost consacrat sub numele de Clement. În anul 1758, Regele Joseph I al Portugaliei a expulzat toți călugării iezuiți și i-a transportat gratuit la Civitavechia. Prin bula *Quantum ornamenti*, din 8 Noiembrie 1760, a aprobat cererea Regelui Carol III al Spaniei de a asocia cultul Fecioarei Maria, alături de Sfântul Iosif, ca Patroană a Spaniei. În anul 1764, Regele Louis XV al Franței a expulzat Ordinul Iezuit. Prin bula *Apostolicum pasce*, din 7 Ianuarie 1765, papa Clement III a dezmințit inutil acuzațiile aduse iezuiților.

La 19 August 1758, i-a conferit Împărătesei Maria Tereza de Austria, și descendenților ei, titlul de Majestate Apostolică. Dogelui Francesco Loredan de Veneția i-a conferit decorația *Rosa d'Oro*. La 18 Ianuarie 1765 a emis bula pentru fondarea mănăstirii Cisticerciene de la Muntele Oliveto Maggiore. În Februarie 1765 a autorizat funcționarea cultului liturgic *Sacro Cuore de Gesu*. În același an a conferit tuturor bisericilor catolice o indulgență plenară pentru expunerea în public a Sfintelor Sacramente. La 25 Noiembrie 1766 a emis circulara *Christianae Republicae* prin care a cerut maximă vigoare față de cărțile care aduc atingere credinței creștine sau neagă

existența lui Dumnezeu. În anul 1759 a construit Palatul Madama, iar în anul 1762 a finalizat Fontana di Trevi. A lărgit portul Civitavecchia și a restaurat Collegio Greco di Sant'Anastasio. Este comemorat în ziua de 2 Martie.

A consacrat 52 de cardinali în 7 concilii consistoriale, un patriarh, 9 arhiepiscopi și 18 episcopi. A fondat un vicariat apostolic la Aleppo (Siria). A canonizat pe Sfinții: Gerolamo Emiliani (călugăr), Joseph Calasanticus (preot), Giuseppe da Copertino (călugăr franciscan), Jan de Kety (preot polonez), Serafino da Montegrano (călugăr). A beatificat pe Gregorio Barbarigo (cardinal), Simone de Rojas (preot), Bernardo da Corleone (călugăr). A aprobat cultul altor 20 de sfinți (beatificazione equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument impunător realizat de sculptorul Antonio Canova.

1769-1774 en - Clement XIV (Clemente) - Roman, născut la Santarcangelo di Romagna (Rimini) sub numele Giovanni Vincenzo Antonio, fiul medicului Lorenzo Ganganelli, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 4 luni. Cu studii la Verucchio, Rimini și Urbino, călugăr Minorit sub numele Lorenzo Francisco, doctor în teologie al Universității din Roma, cardinal preot de San Lorenzo, cardinal preot de Santi XII Apostoli, a fost consacrat sub numele de Clement. După ce călugării iezuiți au fost expulzați din: Brazilia (1754), Portugalia (1759), Franța (1764), Spania (1767) și Parma (1768), prin bula Dominus Redemptor, din 21 Iulie 1773, Papa Clement XIII a suprimat "de jure" Ordinul Jezuit, în mare parte desființat deja "de facto". Documentul conține 48 de pagini prin care se justifică această decizie. Ca urmare, 22589 de călugări iezuiți, 669 de colegii, sute de școli și 3000 de misiuni străine au trecut la alte ordine religioase.

În anul 1770 (Aprilie Mai) a primit vizita familiei Mozart, iar Amadeus a cântat din memorie, Misere mei Deus, după o singură audiție în capela papală. L-a înălțat pe Leopold Mozart cavalier al Ordinului Lâna de Aur. Prin bula Eximia regalium, din 19 Septembrie 1771 a fondat dioceza Mukacevo, din Rutenia, sufragană arhidiocezei de Esztergom. În anul 1772 a aprobat regulamentul Ordinului Basilian San Giovanni Battista și Ordinul Onorific al Regelui Carol III al Spaniei. Prin bula Salutis nostrae auctor, din 30 Aprilie 1774, a promulgat anul jubiliar 1775. A reconstruit Ospedale di San Rocco, a restaurat Villa Giulia, a reconstruit Catedrala San Francesco din Civitavecchia. A emis bula pentru fondarea Universității Munster (Germania). A organizat o colecție de obiecte de artă (Museo Clementino). Este comemorat în ziua de 22 Septembrie.

A consacrat 17 cardinali în 12 concilii consistoriale. A fondat 6 dioceze noi în Portugalia (Braganza, Beja, Penafiel, Pinhel, Castelo Branco, Aveiro), una în Rutenia (Mukacevo) și două în Italia (Biella, Susa). A beatificat pe Francesco Caracciolo (preot), Paolo Burali d'Arezzo (episcop de Napoli) și cultul local al altor 12 sfinți (beatificazioni equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, transferat în anul 1802 în Biserica Santi XII Apostoli, cu un monument realizat de sculptorul Antonio Canova. Locuitorii di Santarcangelo di Romagna i-au

ridicat în anul 1777 un arc triumfal, situat în piața principală a localității.

1775-1799 en - Pius VI (Pie, Pio) - Roman, născut la Cesena (Emilia-Romagna) sub numele Giovanni Angelo, fiul Contelui Marco Aurelio Braschi, a ocupat scaunul apostolic timp de 24 de ani și 6 luni. Doctor în drept al Universității Cesena, cu studii de jurisprudență la Universitatea Ferrara, trezorer al Camerei Apostolice, cardinal preot de Sant'Onofrio, a fost consacrat sub numele de Pius. În Anul Jubiliar 1775 a recunoscut apariția Fecioarei Maria în satul Siluva, din Lituania, și a aprobat ridicarea unei biserici cu acest hram. Prin bula Praeclara Virtutum din 15 Septembrie 1775, a aprobat instituția Congregatione della Passione di Gesu Cristo. În anul 1778 a aprobat o ediție a Bibliei în limba italiană, realizată de Antonio Martini. În anul 1782 a vizitat Viena și a binecuvântat credincioșii din biserica Palatului Imperial. În Noiembrie 1789 a fondat la Baltimore prima dioceză catolică din SUA. Prin bula Auctorem Fidei, din 28 August 1794, a condamnat Jansenismul.

A fondat în anul 1775 o manufactură pentru prelucrarea produselor din lână, in și cânepă. A reorganizat proprietatea funciară. A construit o sacristie nouă pentru Biserica Sfântul Petru, operă a arhitectului Carlo Marchionni. La Palatul Vatican a adăugat Atrio dei Quattro cancelli și Galleria dei Candelabri, realizate de arhitectul Giuseppe Camporese. O ridicat Obelisco di Montecitorio, în Piața Spaniei. A renovat Piazza Quirinale. A fondat pentru studenți Collegio Angelo Braschi, cu un proiect de Andrea De Dominicis. A reformat Universitatea Sapienza. A decorat Palatul Apostolic și Biblioteca Vaticana cu lucrări ale pictorului Bernardino Nocchi. Este comemorat în ziua de 29 August.

A consacrat 73 de cardinali în 23 de concilii consistoriale, 2 arhiepiscopi și 3 episcopi. A fondat în SUA prefectura apostolică de Baltimore, în Spania dioceza de Tudela și în Italia dioceza de Pontremoli. A ridicat diocezele de Olomuc, Camerino și Aleppo la rang de arhidioceză. A beatificat 19 călugări și măicuțe și a aprobat cultul local al altor 17 sfinți (beatificationi equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument realizat de sculptorul Antonio Canova.

1800-1823 en - Pius VII (Pie, Pio) - Roman, născut la Cesena (Emilia-Romagna) sub numele Barnaba Niccolo Luigi, fiul Contelui Scipione Chiaramonti, a ocupat scaunul apostolic timp de 23 de ani și 5 luni. Călugăr Benedictin, episcop de San Paolo fuori le Mura, episcop de Tivoli, episcop de Imola, cardinal preot de San Callisto, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin bula Quum membranda, din 10 Iunie 1809, l-a excomunicat pe Napoleon Bonaparte ca invadator al teritoriilor Sfântului Scaun. Prin bula Sollicitudo omnium ecclesiarum, din anul 1814, a aprobat reînființarea Ordinului lezuit în Rusia și l-a numit Superior General al ordinului pe Vicarul Tadeus Brzozowski. A trimis scrisori regilor Spaniei și Portugaliei pentru a interzice sclavia în colonii,

motivând că "sclavia este o injustiție față de demnitatea umană". Prin circulara *Diu satis*, a declarat ca universală sărbătoarea Sfintei Maria Îndurerată (*Mater Dolorosa*), la 15 Septembrie (cele 7 tristeți ale Sfintei Fecioare).

Prin bula emisă la 7 August 1814 a aprobat sărbătoarea Sfântului Ignatius de Layola, pentru ziua de 31 Iulie. Prin bula *Paternae Caritatis*, din 6 Octombrie 1822 a reînființat cele 30 de dioceze din Franța (desființate în timpul Revoluției). A aprobat săpături arheologice în portul Ostia, a renovat Coliseumul, a reparat Arcul lui Constantin și Arcul lui Titus, a construit Fontana Monte Cavallo. A ridicat obeliscul Pincius în Piazza del Popolo. A adăugat prin munca lui Antonio Canova câteva săli la Muzeul Vatican (galeria Chiaramonti) unde a expus peste 1000 de statui. A donat numeroase volume Bibliotecii Vatican. A adoptat stindardul alb-galben ca simbol al Statului Papal. A aprobat fondarea unei Catedre de Chirurgie la Universitatea Sapienza. Este comemorat în ziua de 20 August.

A consacrat 99 de cardinali în 19 concilii consistoriale, 3 arhiepiscopi și 5 episcopi. A refondat diocesele din Franța și 7 dioceze în SUA (Boston, New York, Philadelphia, Bradstown, Charleston, Richmond, Cincinnati). A canonizat Sfinții: Angela Merici (ursulină), Bendedetto da San Fratello (minorit), Coletta Boylet (călugăriță), Francesco Caracciolo (călugăr), Giacinta Marescotti (călugăriță). A beatificat pe: Giuseppe Tomasi, Veronica Giuliani, Francesco De Geronimo, Crispino da Viterbo, Giuseppe Oriol, Alfonso de'Liguori, Francesco de Posadas, Giovanni Garcia Xixon. A beatificat alți 27 de sfinți locali (beatificazioni equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument somptuos realizat de sculptorul Bertel Thorvaldsen.

1823-1829 en - Leon XII (Leo, Leone) - Roman, născut la Genga (Ancona) sub numele Annibale Francesco Clemente Melchiorre Girolamo Nicola, fiul Contelui Ilario della Genga, a fost episcop al Romei timp de 5 ani și 5 luni. Cu studii la Collegio Campana Osimo, Collegio Piceno Roma și Academia Pontificală, arhiepiscop de Tyrus, arhiepiscop de Senigallia, cardinal preot de Santa Maria in Trastevere, arhiepiscop de Santa Maria Maggiore, vicar general al Romei, a fost consacrat sub numele de Leon. Prin bula *Quod Divina Sapientia*, din 28 August 1824, a reorganizat educația din Statele Papale sub strictă supraveghere ecleziastică (universitățile și-au pierdut autonomia). În anul 1825 a declarat An Jubiliar Sfânt. Prin bula *Quo graviora*, din 13 Martie 1825, a condamnat și interzis lojele masonice. Prin scrisoarea apostolică *Dirae Librorum*, din 26 Iunie 1827, a condamnat toate cărțile în care se promovează elemente de impietate. Este comemorat în ziua de 10 Februarie.

A consacrat 25 de cardinali și un arhiepiscop, în 8 concilii consistoriale. A beatificat pe Giuliano di Sant'Agostino (călugăr minorit), Alfonso Rodriguez (călugăr iezuit), Ippolito Galantini (predicator), Angelo d'Acri (călugăr minorit), Maria Vittoria De Fornari Strata (călugăriță). A beatificat alți 15 sfinți locali (beatificazioni equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Sfântul

Petru, la Vatican, cu un monument realizat de sculptorul Giuseppe Fabris.

1829-1830 en - Pius VIII (Pie, Pio) - Roman, născut la Cingoli (Macerata) sub numele Francesco Saverio, fiul Contelui Ottavio Castiglioni, a fost episcop al Romei timp de un an și 8 luni. Doctor în drept civil și în drept canonic al Universității Bologna, episcop de Montalto delle Marche, cardinal preot de Santa Maria in Transpontina, episcop de Cesena, cardinal episcop de Frascati, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin circulara Traditi humilitati, din 24 Mai 1829, a atras atenția întregului cler asupra celor care publică Biblia în limbaj vernacular, cu interpretări contrare tradiției Bisericii Catolice. Prin documentul Litteris altero, din 25 Martie 1830, a condamnat lojele masonice și traduceri moderne ale Bibliei. Este comemorat în ziua de 30 Noiembrie.

A consacrat 6 cardinali în 3 concilii consistoriale, 4 episcopi și 15 episcopi. A beatificat pe Benincasa da Montepulciano (călugăriță) și Chiara Gambacorti (călugăriță Dominicană). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument realizat de sculptorul Pietro Tenerani.

1831-1846 en - Gregorius XVI (Gregoire, Gregory, Gregorio) - Venețian, născut la Belluno (Veneția) sub numele Bartolomeo Alberto, fiul nobilului Giovanni Battista Cappellari, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și 3 luni. Călugăr Benedictin din Ordinul Camaldolense, Vicar General al Ordinului Camaldolense, cardinal preot de San Callisto, prefect al Congregației pentru Propaganda Fide, membru al Academiei Religiei Catolice, a fost consacrat sub numele de Gregorius. Prin bula Sollicitudo ecclesiarum, din anul 1831, a decis modul de numire a episcopilor în diocesele rămase libere în cazul unor schimbări guvernamentale. Prin circulara Miarari vos, din August 1832, a reiterat independența clerului față de orice guvernare și supremația Înalțului Pontif, condamnând tezele liberalismului catolic propuse de cotidianul francez l'Avenir.

În anul 1833 a fondat Universitas Catholica Belgi (Universitatea Catolică din Malines), primul rector fiind istoricul Pierre Francois Xavier de Ram. Prin constituția In supremo apostolatus fastigio din 3 Decembrie 1839, a cerut insistent abolirea sclaviei și a declarat teritoriile misiunilor catolice din Brazilia independente de patronajul Regelui Portugaliei. Prin circulara Sulla ndiffusione della fede, din 18 Septembrie 1840, a proclamat succesul misionarilor catolici în întreaga lume. Prin circulara Augustissimam Beatissimi, din 21 Decembrie 1840, a ordonat restaurarea Bisericii Sfântul Paul din afara Zidurilor, devastată de un incendiu. Prin bula Inter praecipuas, din 8 Mai 1844, a cerut ca traduceri ale Bibliei în alte limbi să respecte sensul și notele explicative specificate de Părinții Bisericii. În total a emis în documente circulare. Este

comemorat în ziua de 1 Iunie.

A consacrat 75 de cardinali în 24 de concilii consistoriale și un patriarh (Antonio Traversi). A fonsat 5 diocenze în SUA (Chicago, Detroit, Indianapolis, Milwaukee, Pittsburgh), 3 diocenze în Anglia (Liverpool, Northampton, Cardiff), 2 în Canada (Montreal, Toronto), 5 în Australia și Noua Zeelandă (Sydney, Perth, Adelaide, Hobarth, Auckland), 4 în China și Japonia (Nanyang, jinan, Hong Kong, Tokyo), 5 în India și Indochina (Calcutta, Colombo, Bangkok, Saigon, Seul), 2 în Africa (Khartoum, Antananarivo). A canonizat Sfinții: Alfonso de'Liguori (episcop), Francesco De Geronimo (iezuیت), Giuseppe della Croce (minorit), Pacifico da San Severino (minorit), Veronica Giuliani (călugăriță). A beatificat pe: Sebastiano Valfre, Giovanni Macias, Martino de Porres, Ana Maria Gallo și alți 30 de sfinți locali (beatificazioni equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument realizat de sculptorul Luigi Amici.

1846-1878 en - Bindecuvântatul Pius IX (Pie, Pio) - Roman, născut la Senigallia (Ancona) sub numele Giovanni Battista Pietro Pellegrino Isidoro Mastai-Ferretti, fiul nobilului Girolamo Benedetto Gaspare Conte de Mastai-Ferretti, a ocupat scaunul apostolic timp de 31 de ani și 8 luni. Educat la Colegiul Piarist Voltera, apoi la Collegio Romane și la Universitatea Sapienza, auditor pentru Chile și Peru, arhiepiscop de Spoleto, arhiepiscop de Imola, cardinal preot de Santi Marcellino e Pietro, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin bula Universalis Ecclesiae, din 29 Septembrie 1850, a reorganizat ierarhic cele 13 diocenze din Anglia. Prin bula Ex qua die arcano, din 4 Martie 1853, a reorganizat diocenzele din Olanda în jurul Arhidiocezei Utrecht. Prin bula Ineffabilis Deus, din anul 1854, a redefinit dogma Imaculatei Concepții. Prin bula Aeterni Patris, din 29 Iunie 1868, a convocat Primul Conciliu Ecumenic de la Vatican (al 20-lea conciliu) pentru redefinirea doctrinei creștine.

Prin bula Apostolicae Sedis moderationi, din 12 Octombrie 1869, a revizuit lista de penitențe impuse automat de legea canonică (excomunicările automate). Prin bula Pastor aeternus, din anul 1871, a reiterat infailibilitatea Înaltului Pontif. A emis circulara Ad universalis Ecclesiae, din 7 Februarie 1862, prin care a precizat că bărbații pot fi admiși ca membri ai unui ordin religios Catolic doar după depunerea jurămintelor solemne. În anul 1867 a organizat un An Jubiliar pentru a aniversa 1800 de ani de la martiriul Sfinților Petru și Paul. În acel an au fost vizitat Roma 512 episcopi, 20 000 de preoți și 140 000 de pelerini. În anul 1860 Regele Victor Emanuel II a anexat pentru Italia teritoriile Statelor Papale, cu excepția Statului Vatican. În anul 1870 Împăratul Franz Joseph al Austriei a renunțat la concordatul cu Statul Vatican. A aprobat formarea a 74 de congregații religioase pentru femei.

A asanat mlaștinile de lângă Ferrara și Ostia, a lărgit porturile Ravenna, Ancona, Senigallia și Cesena, a completat prima rețea telegrafică, a finalizat restaurarea Bisericii Sfântul Paul din Afara Zidurilor, a construit prima rețea de căi ferate, a introdus primele timbre poștale (francobollo 1852), a alcătuit un cod penal unic, a extins educația universitară prin facultăți de

geologie, agronomie, botanică, arheologie și astronomie, a renovat zidurile Coliseului, a renovat catacombele San Callisto, a restaurat monumentele antice, a extins rețeaua de aprovizionare cu apă potabilă. A emis numeroase monede: din aur (20 lire 1870 și 1878, 72,73 g), argint (1870, 1 liră și 5 lire) sau cupru (1 soldo=1/20 lire, 4,7 grame) având pe avers efigia sa și inscripția PIUS IX PONT MAX ANN XXI-XXV. A emis 41 de circulare și 39 de alte documente apostolice. Este comemorat în ziua de 7 Februarie.

A consacrat 123 de cardinali, în 23 de concilii consistoriale, 2 patriarhi, 7 arhiepiscopi și 9 episcopi. A fondat și reorganizat peste 200 de dioceze, printre care 12 în Marea Britanie, 20 în SUA, 17 în Canada, 5 în Olanda. A canonizat Sfinții: Michele dei Santi (trinitarian), Pietro Battista Blasquez (martir creștin), Germana Cousin (martir), Giosafat Kuncewycz (episcop), Leonardo da Porto (minorit), Anna Maria Gallo (călugăriță), Nicola Pieck (martir), Pietro d'Arbues (martir) și alți 10 sfinți locali (canonizzatuioni equipolenti). A beatificat 17 sfinți ai bisericii universale și alți 58 de sfinți locali (beatificazioni equipollenti), printre care Papa Urban V (1310-1370). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, dar în anul 1881, conform testamentului său, a fost transferat în Biserica Sfântul Laurențiu din Afara Zidurilor. În ziua de 3 Septembrie 2000, a fost beatificat de Papa Ioan Paul II.

1878-1903 en - Leon XIII (Leo, Leone) - Roman, născut la Carpineto Romano (Roma) sub numele Gioacchino Vincenzo Raffaele Luigi, fiul Contelui Ludovico Pecci, a ocupat scaunul apostolic timp de 25 de ani și 5 luni. Cu studii la Collegium Romanum și Academia dei Nobili, licențiat în drept și diplomație, arhiepiscop de Tamiathis, nunțiu apostolic în Belgia, arhiepiscop de Perugia, cardinal preot de San Crisogono, a fost consacrat sub numele de Leon. Prin bula Dolemus inter alia, din 13 Iulie 1880, a repus în drepturi depline Ordinul Iezuit, anulând bula Dominus ac Redemptor Noster din anul 1773. Prin bula Omnipotens Deus, din 1 Noiembrie 1884, a confirmat autenticitatea relicvelor sfinte de la Santiago de Compostela (Galicie). A permis accesul cercetătorilor la Arhivele Secrete ale Vaticanului și a finanțat activitatea Observatorului Astronomic de la Vatican, pentru a sublinia coexistența științei cu religia.

Vocea sa rostind Ave Maria a fost înregistrată pe un disc, alături de un recital de muzică sacră al tenorului Alessandro Moreschi. A fost filmat de inventatorul William Dickson și a binecuvântat camera de filmat. În timpul epidemiei de holeră din anul 1891 a construit un spital la Vatican. A emis 88 de circulare, printre care: Quod apostolici muneris (despre socialism), Arcanum divinae (despre căsătorie), Humanum genus (despre masonerie), Spectata fides (despre educația creștină), Libertas (despre libertate), Pastoralis vigilantiae (despre uniunea religioasă), Mirae caritatis (despre Sfânta Comuniune), Fin dal principio (despre educația clerului). La 10 Aprilie 1887 a fondat Catholic University of America, cu sediul la Washington DC, sub patronajul Președintelui Stephen Grover Cleveland și al membrilor Congresului SUA, simultan cu Congregatio Missionariorum a S. Carolo. În anul 1890 a fondat Seminarul Papal

pentru India, Burma și Ceylon, cu sediul în Kandy (Sri Lanka).

În timpul său au fost create 248 de scaune episcopale și arhiepiscopale și 48 de vicariate sau prefecturi Apostolice. În anul 1884 a fondat la Roma un colegiu pentru clerul catolic din Armenia. Prin divizarea Colegiului Sfântul Atanasie a creat locuri pentru studenții catolici din Rutenia, iar în anul 1882 a reformat Ordinul Basilian din Rutenia. Pentru chaldeenii a creat Seminarul Dominican de la Mossul și a invitat creștinii de rit ortodox să reconstitue Biserica Universală. În anul 1897 a fondat Pontificio Collegio Leoniano, la Agnani, un colegiu iezuit pentru toate diocesele din Campagna. În anul 1887 a fondat la Roma universitatea Pontificio Ateneo Sant'Anselmo, iar călugării Benedictini din New England au fondat în anul 1888 Saint Anselm College, la New Hampshire. Este comemorat în ziua de 20 Iulie.

A consacrat 147 de cardinali, în 27 de concilii consistoriale, printre care Kolos Vaszary de Esztegom (1893) și Lorinch Schlauch de Oradea Mare (1893), un arhiepiscop și 3 episcopi. A canonizat Sfinții: Papa Adrian III, Benedict Labre, Chiara de Montefalco, Giovanni de Rossi, Giulio Cesare Rossi, Alfonso Rodriguez, Giovanni Brechmans, Pietro Claver, cei 7 fondatori ai Ordinului Servitorii Mariei, Antonio Zaccaria, Pietro Fourier, Giovanni de la Salle, Rita da Cascia și alți 77 de sfinți locali (canonizzazioni equipollenti). A beatificat 31 de sfinți universali, și 39 de sfinți locali, printre care Papa Urban II și Papa Innocent V (beatificazione equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Laterană (Sfântul Ioan), cu un monument realizat de sculptorul Giulio Tadolini.

1903-1914 en - Sfântul Pius X (Pie, Pio) - Austriac (venețian), născut la Riese (Treviso) sub numele Giuseppe Melchiorre, fiul lui Giovanni Battista Sarto, a ocupat scaunul apostolic timp de 11 ani și o lună. Licențiat al Universității Padua, arhipreot de Salzano, episcop de Mantova, patriarh al Veneției, cardinal preot de San Bernardo alle Terme, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin circulara E supremi apostolatus, din 4 Octombrie 1903, a proclamat crezul său: "Instaurare Omnia in Christo". Prin circulara Ad diem illum, din anul 1904, a proclamat pe Fecioara Maria ca mamă spirituală a tuturor creștinilor și i-a conferit o încoronare canonică. Pentru a marca aniversarea a 50 de ani de la proclamarea dogmei Imaculatei Concepții a adăugat la mozaicul Sfintei Fecioare din Biserica Sfântul Petru o coroană din aur cu 12 stele reprezentate prin briliante strălucitoare. În total a emis 17 circulare.

Prin circulara Inter pastoralis officii sollicitudines, din 22 Noiembrie 1903, a reglementat modul în care muzica poate face parte din slujba religioasă: accent pe chantul Gregorian și muzică polifonică, orga fiind singurul instrument muzical acceptat în biserică, fragmentele pentru soprano și contralto fiind interpretate de băieți. Prin decretul Lamentabili sane exitu și prin circulara Pascendi Dominici gregis, din anul 1907, a condamnat interpretările moderniste ale dogmei religioase sau ale Sfintei Scripturi. Prin decretul Ne Temere, din anul 1907, a reglementat legea canonică referitoare la căsătorie, inclusiv pentru cazul când doar unul dintre

soți este catolic. În anul 1908 a publicat Catechismo della dottrina Cristiana, prin care a răspuns la toate întrebările frecvente cu referire la credință și morală. Prin decretul Quam singulari, din anul 1910, a stabilit că vârsta minimă pentru Prima Comuniune este între 7 și 12 ani (vârsta rațiunii).

A fondat 15 dioceze în SUA și a consacrat doi cardinali americani, dar i-a refuzat o audiență Președintelui Theodore Roosevelt, motivând că este Methodist. A fondat alte 13 dioceze în Brazilia și Insulele Filipine, 16 vicariate apostolice și 15 prefecturi apostolice. În Ungaria a fondat dioceza de Hajdudorog (Hajdu-Dorog în prezent Debrecen), desprinsă din dioceza de Muncaci. A ridicat Colegiul Saint Thomas la rang de universitate pontificală, sub numele Collegium Pontificium Internationale Angelicum (Universitatea Sfântul Thoma Aquinas). În anul 1913 a interzis catolicilor să danseze tango argentinian, pe motiv de imoralitate.

A consacrat 50 de cardinali, în 7 concilii consistoriale, inclusiv viitorul Papa Benedict, Janos Csernoch de Esztergom și Joachim Cavalcanti, primul cardinal sudamerican, 6 arhiepiscopi și 14 episcopi. A canonizat Sfinții: Alessandro Sauli (episcop), Gerardo Maiella (canonic), Clemente Hofbauer (canonic), Giuseppe Oriol (presbiter) și alți 23 de sfinți locali (canonizzazioni equipollenti). A beatificat 16 sfinți universali și 18 sfinți locali (beatificazioni equipollenti). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, în capela dell'Annunciazione, cu un monument simplu din marmură. A fost beatificat în anul 1951 de către Papa Pius XII, apoi canonizat la 29 mai 1954. Sărbătoarea sa este în ziua de 21 August.

1914-1922 en - Benedict XV (Benoît, Benedictus, Benedetto) - Roman, născut la Pegli (Genoa) sub numele Giacomo Paolo Giovanni Battista, fiul Marchizului Giuseppe della Chiesa, a fost episcop al Romei timp de 7 ani și 7 luni. Doctor în drept al Universității Genoa, licențiat la Pontificia Accademia dei Nobili Ecclesiastici din Roma, arhiepiscop de Bologna, cardinal preot de Santi Quattro Coronati, a fost consacrat sub numele de Benedictus. Prin circulara Ad Beatissimi Apostolorum, din 1 Noiembrie 1914, a făcut un apel la guvernanții tuturor națiunilor să întrerupă vărsarea de sânge. În anul 1916 a intermediat convorbiri de pace între Austro-Ungaria și Italia, iar în anul 1917 l-a rugat pe Președintele SUA, Woodrow Wilson, să nu participe la război. În anul 1920, în urma conferinței de pace de la Paris, a publicat circulara Pacem Dei Munus Pulcherrimum, prin care a subliniat nevoia de pace și reconciliere.

La 1 Mai 1917, prin documentul Dei providens, a creat Congregazione per le Chiese orientali, un departament al Curiei responsabil pentru relațiile cu Biserica Răsăriteană, având jurisdicție pentru 16 state, printre care: India, Egipt, Turcia, România, Ungaria, Ucraina, Grecia și Bulgaria. La 27 Mai 1917 a promulgat Codex Iuris Canonici, prima codificare a Legii Canonice, realizată de o comisie condusă de cardinalii Pietro Gasparri și Eugenio Pacelli. Prin scrisoarea apostolică Maximum illud, din 30 Noiembrie 1919, a identificat principiile și prioritățile misiunilor catolice din țările necreștine. La 4 Ianuarie 1919 a primit vizita Președintelui SUA, Woodrow Wilson,

căruia i-a dăruit un mozaic cu chipul Sfântului Petru. Prin documentul *Bonum sane*, emis la 25 Iulie 1920 pentru a aniversa 50 de ani de la declararea Sfântului Iosif ca patron al Bisericii, a precizat că revoluția socialistă este un dușman declarat al Bisericii, condiția socială trebuie schimbată doar prin muncă.

A consacrat 32 de cardinali, în 5 concilii consistoriale, printre care viitorul Papa Pius al XII-lea și 4 arhiepiscopi. A canonizat Sfinții: Gabriele dell'Addolorata (iezuit), Margherita Maria Alacoque (măicuță), Ioana d'Arc (eroina Franței). A beatificat 7 sfinți universali, cei 22 de martiri din Uganda și 9 sfinți locali (beatificazioni equipollente). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument realizat de sculptorul Giulio Barberi. Este comemorat în ziua de 22 Ianuarie.

1922-1939 en - Pius XI (Pie, Pio) - Roman, născut la Desio (Milano) sub numele Ambrogio Damiano Achille, fiul lui Francesco Antonio Ratti, a ocupat scaunul apostolic timp de 17 ani. Doctor în drept, teologie și drept canonic al Universității Gregorieni din Roma, profesor la Seminarul din Padua, director al Bibliotecii Ambrosiene din Milano, prefect al Bibliotecii Vaticanului, arhiepiscop de Naupactus, nunțiu apostolic în Polonia, arhiepiscop de Adana, Arhiepiscop de Milano, cardinal preot de Santi Silvestro e Martino, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin circulara *Ubi arcano Dei consilio*, din 23 Decembrie 1922, a proclamat *Pax Christi* în *Regno Christi* (pace creștinească între creștini). Prin circulara *Casti connubii*, din 31 Decembrie 1930, a reiterat taina căsătoriei și a interzis orice metodă contraceptivă. Prin circulara *Divini Redemptoris*, din 19 Martie 1937, a denunțat erorile ateismului, deoarece îi răpesc omului dreptul de a renaște.

Prin circulara *Quas primas*, din anul 1925, a instituit sărbătoarea *Domini Nostri Iasu Christi Regis*. Prin circulara *Humani generis unitas*, din 10 Februarie 1939, a denunțat rasismul, antisemitismul, colonialismul și naționalismul violent. În total a emis 27 de documente circulare, dedicate unor chestiuni de ordin religios. Anul 1925 a fost un An Jubiliar, dedicat pelerinajului la Sfântul Scaun. La 11 Februarie 1929 a semnat *Pacta Lateranensia*, împreună cu Premierul Italiei, Benitto Mussolini, prin care Italia a recunoscut Vaticanul ca stat independent și sediu al Sfântului Scaun. A fondat dioceze noi în India și Japonia, 37 de misiuni creștine în Africa și China, 111 vicariate apostolice și 148 de prefecturi apostolice. Prin constituția *Deus scientiarum Dominus*, din anul 1931, a raforsat nivelul studiilor ecleziastice superioare. A fondat în Italia 9 seminarii, ridicând numărul studenților înscriși de la 688 în anul 1922, la 3500 în anul 1939.

În anul 1929 a creat *Poste Vaticane*, cutiile poștale fiind galbene. La 12 Februarie 1931 a fondat *Radio Vaticana*, primul post radiofonic catolic cu sediul la Vatican. În același an, prin constituția *Deus scientiarum Dominus* a ridicat *Ponificium Institutum musicae sacrae* la rang de universitate pontificală. În anul 1936 a refondat *Pontificia Academia Scientiarum*, cu scopul de a promova progresele făcute în matematică, fizică și științele naturii. A modernizat Biblioteca

Vaticanului și a fost unul dintre primii utilizatori ai telecopiei, pentru a transmite telegrafic documente fotografice. A primit de la Statul Italian daune în valoare de circa 100 milioane de dolari și a investit întreaga sumă în acțiuni bancare și proprietăți imobiliare, iar din profit a renovat clădirile istorice ale Vaticanului. A acordat titlul de Doctor al Bisericii teologilor: Peter Canisius, Ioan al Crucii, Roberto Ballarmino și Albert Magnus. Este comemorat în ziua de 10 Februarie.

A consacrat 76 de cardinali, în 17 concilii consistoriale, printre care și Jusztinian Gyorgy Seredi de Esztergom (1927), 2 arhiepiscopi și 11 episcopi. A canonizat 26 de sfinți universali și 3 sfinți locali (canonizzazioni equipollenti). A beatificat 42 de sfinți universali, 9 sfinți locali (beatificazioni equipollenti) și cei 191 de martiri masacrați la Paris în timpul Revoluției Franceze. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un sicriu din bronz inclus într-un sicriu din plumb, realizat de sculptorul Antonio Berti.

1939-1958 en - Venerabilul Pius XII (Pie, Pio) - Roman, născut la Roma sub numele Eugenio Giuseppe Giovanni, fiul lui Filippo Pacelli, a ocupat scaunul apostolic timp de 19 ani și 7 luni. Doctor în teologie al Universității Sapienza din Roma, nunțiu apostolic în Germania, arhiepiscop de Sardes, cardinal preot de Santi Giovanni e Paolo, cardinal secretar de Stat, arhiepiscop al Bisericii Sfântul Petru, a fost consacrat sub numele de Pius. Prin circulara Summi Pontificatus, din 20 Octombrie 1939, a proclamat unitatea societății umane, indiferent de rasă sau cultură. Prin circulara Mystici corporis Christi, din 29 Iunie 1943, a proclamat trupul mistic al lui Isus ca element cheie al Bisericii creștine (comuniunea). Prin circulara Orientales omnes Ecclesias, din 23 Decembrie 1945, a comemorat cei 350 de la Unirea Bisericii Rutene cu Roma (Uniunea de la Brest).

Prin circulara Fulgens radiatur, din 21 Martie 1947, a rememorat lumina minții Sfântului Benedict, comemorând distrugerea Mănăstirii Monte Casino în cadrul unui raid aerian din anul 1944. Prin circulara Optatissima pax, din 18 Decembrie 1947, de ziua Sfântului Petru, a conferit o binecuvântare apostolică tuturor creștinilor care se roagă pentru pacea socială. Prin circulara Fulgens corona, din 8 Septembrie 1953, a proclamat anul 1954 în cinstea Fecioarei Maria și a redefinit conceptul Imaculatei Concepții. Prin circulara Musicae Sacrae, din anul 1955, a permis utilizarea imnurilor religioase vernaculare (în limba credincioșilor) în timpul slujbei religioase. Prin bula Ad Apostolorum principis, din 29 Iunie 1958, a deplâns expulzarea misiunilor creștine din China. În total a emis 41 de documente circulare cu subiect religios sau politic.

În anul 1938 a creat sistemul de curierat aerian pentru Poste Vaticane. La 24 August 1939 a transmis de la Radio Vatican un mesaj radiofonic pentru justiție și pace. În același an a proclamat ca patroni ai Italiei pe Sfântul Francsco d'Assisi și pe Sfânta Caterina da Siena. În anul 1942 a fondat Istituto per le opere di religione, prima bancă centrală a Sfântului Scaun, responsabilă pentru administrarea Patrimoniului Sfântului Scaun. La 23 Decembrie 1950

Televiziunea a transmis mesajul Papei la deschiderea porții spre mormântul Sfântului Petru. A aprobat alcătuirea unui film, *Pastor Angelicus*, cu reportaje și fotografii de la aparițiile sale oficiale. A recomandat bisericilor să formeze oficii catolice permanente prin care să informeze permanent enoriașii despre calitatea morală a filmelor televizate. La 5 Mai 1956 a inaugurat Casa Sollievo della Sofferenza, un spital catolic de specialitate cu 900 de paturi. Este comemorat în ziua de 9 Octombrie.

A consacrat 56 de cardinali în 2 concilii consistoriale, printre care, Jozsef Mindszenty de Esztergom (1946) și primii cardinali din China, India, Australia, Cuba sau Peru, 10 arhiepiscopi și 14 episcopi. A canonizat 31 de sfinți universali, printre care Papa Pius X și doi sfinți locali (canonizzazioni equipollenti) printre care Sfânta Margareta a Ungariei. A beatificat 44 de sfinți universali, printre care Papa Pius X și Papa Innocent XI. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, inițial în capela Santissimo Sacramento, apoi în Grotele Vaticanului, lângă Sfântul Petru, într-un sarcofag din piatră. Inițiativa pentru canonizarea sa a început în anul 1956. La 19 Decembrie 2009, Papa Benedict XVI l-a proclamat Venerabil, ca urmare a virtuților sale eroice.

1958-1963 en - Sfântul Ioan XXIII (Ioannes, Jean, John, Giovanni) - Roman, născut la Sotto il Monte (Bergamo) sub numele Angelo Giuseppe, fiul lui Giovanni Battista Roncali, a fost episcop al Romei timp de 4 ani și 7 luni. Doctor în drept canonic al Universității Roma, arhiepiscop de Areopolis, delegat apostolic în Bulgaria, Turcia și Grecia, nunțiu apostolic în Franța, cardinal preot de Santa Prisca, patriarh de Veneția, a fost consacrat sub numele de Ioannes. În primul său conciliu consistorial, cel din 15 Decembrie 1956, l-a înălțat cardinal pe Giovanni Battista Montini, arhiepiscopul de Milano, principalul său contracandidat, viitorul Papa Paul VI. Prin circulara *Ad Petri Cathedram*, din 29 Iunie 1959, a promovat caritatea creștină, unitatea Bisericii și adevărul ca unică unealtă a revelației. Prin circulara *Princeps Pastorum*, din 28 Noiembrie 1959, a transmis recomandările sale pentru formarea și ierarhia clerului local (din misiunile catolice).

Prin circulara *Mater et Magistra*, din 15 Mai 1961, a condamnat tendințele moderne spre socializare în dauna libertăților individuale și a prezentat problemele sociale generate de politica de decolonizare. Prin circulara *Paenitentiam Agere*, din 1 Iulie 1962, a cerut creștinilor să se roage pentru reușita celui de Al Doilea Conciliu de la Vatican. Prin circulara *Pacem in Terris*, din 11 Aprilie 1963, a transmis tuturor oamenilor benevolenți, creștini sau necreștini, un energic mesaj de pace, pe fondul amenințării unui război nuclear. În total a emis 8 circulare. La 11 Martie 1962 a primit vizita primei Doamne a SUA, Jaqueline Kennedy, primul președinte american de credință catolică. La 11 Octombrie 1962 a inaugurat lucrările celui de al Doilea Conciliu de la Vatican, onorat de 2049 de membri ai clerului și instituții catolice, compus din 10 comisii, 70 de organigrame și 2 secretariate. Cuvântul de deschidere, *Gaudet Mater Ecclesia*, a

fost rostit în Biserica Sfântul Petru.

A consacrat 52 de cardinali, în 5 concilii consistoriale, printre care viitorul Papa Paul VI. L-a proclamat pe Sfântul Laurențiu din Brindisi ca Doctor apostolicus (doctor al Bisericii). A canonizat 9 sfinți universali, printre care Giovanni de Ribera (arhiepiscop de Valencia). A beatificat 5 sfinți universali: Elena Guerra, Marie d'Youville, Inocenzo da Berzo, Elisabeth Seton, Luigi Palazzolo. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, într-un sarcofag din cristal blindat. A fost beatificat în anul 1965 de Papa Paul VI, iar în anul 2014 a fost canonizat de Papa Francis, simultan cu Papa Ioan Paul II. Sărbătoarea sa este la 11 Octombrie.

1963-1978 en - Sfântul Paul VI (Paolo) - Roman, născut la Concesio (Brescia) sub numele Giovanni Battista Enrico Antonio, fiul deputatului Giorgio Montini, a ocupat scaunul apostolic timp de 15 ani și 2 luni. Doctor în drept canonic al Universității Gregorieni din Roma, doctor în litere al Universității Sapienza, diplomat al Accademia dei Nobili Ecclesiastici, secretar de Stat, nunțiu papal în Polonia, arhiepiscop de Milano, cardinal preot de Santi Silvestro e Martino ai Monti, a fost consacrat sub numele de Paul. Prin circulara Ecclesiam Suam, din 6 August 1964, a cerut tuturor preoților să intre în comuniune, spre gloria lui Isus Christos. Prin circulara Mense maio, din 29 Aprilie 1965, a reiterat faptul că Fecioara Maria, mama Domnului, este cea care deschide calea spre credință viitorilor creștini. Prin circulara Populorum progressio, din 26 Martie 1967, a declarat că economia mondială trebuie să servească întregii umanități, nu doar unui grup restrâns de indivizi.

Prin circulara Sacerdotalis caelibatus, din 24 Iunie 1967, a reiterat faptul că taina căsătoriei dintre preot și Biserică (celibatul) nu face parte din dogma creștină ci ține doar de disciplina canonică. Prin circulara Humanae vitae, din 25 Iulie 1968, a reiterat procreația drept cea mai mare răspundere a omului în fața lui Dumnezeu și a condamnat orice formă de anticoncepție, cu excepția situațiilor de ordin medical. În total a emis 7 documente circulare. La 8 Decembrie 1965, în Piața Sfântul Petru, în fața a peste 300 000 de credincioși, a încheiat lucrările celui de Al Doilea Conciliu de la Vatican, printr-un discurs transmis radiofonic și televizat. Esența lucrărilor conciliului s-a concretizat prin constituția dogmatică Lumen gentium, emisă la data de 21 Noiembrie 1964. A vizitat Patriarhia din Ierusalim (1964) și Constantinopol (1967) și a numit Bisericile Estului drept biserici surori. În anul 1965, la Roma și Istanbul, s-a semnat o declarație comună Catholic-Ortodoxă.

În anul 1966 a primit vizita Arhiepiscopului de Canterbury, Michael Ramsey, pentru a semna o declarație comună și a inaugura la Roma un Centru Anglican. A introdus în calendarul catolic sărbătoarea denumită Săptămâna Rugăciunii pentru Unitatea Creștinilor, între 18-25 Ianuarie, coordonată de Consiliul Mondial al Bisericii. În anul 1966, după patru secole de cenzură, a abolit indexul cărților prohibite de Înalțul Scaun. În anul 1968, prin documentul Pontificalis Domus, a abolit multe dintre funcțiile deținute de vechea nobilime la Înalțul Scaun, cu excepția rolului de

"principi asistenți ai Înaltului Scaun". Printre altele, a abolit Guardia Palatina și Guardia nobile. Guardia Svezzeră a rămas singurul corp militar de la Vatican. În Anul Jubiliar 1975 a beatificat 13 sfinți, a canonizat 6 sfinți și a binecuvântat simultan, în Cappella Sistina, căsătoria a 13 cupluri. La 26 Mai 1973 l-a primit în audiență pe Președintele României, Nicolae Ceaușescu.

A consacrat 143 de cardinali, în 6 concilii consistoriale, printre care Josyf Slipyj de Lviv (Ukraina), Franjo Šeper de Zagreb (Croatia), Karol Wojtyła (Papa Ioan Paul II), Albino Luciani (Papa Ioan Paul I), Joseph Ratzinger (Papa Benedict XVI), Luliu Hossu de Gherla (in pectore), Bolesław Kominek de Wrocław, Laszlo Lekai de Esztergom, Bolesław Filipiak de Poznań și 12 cardinali din Africa. A canonizat 84 de sfinți universali, în 21 de cauze distincte, a beatificat 38 de sfinți și a declarat 85 de creștini ca venerabili ai Bisericii. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, fără sarcofag (potrivit dorinței sale). A fost beatificat în anul 2014 de Papa Francis, apoi canonizat în anul 2018. Sărbătoarea sa este la 29 Mai.

1978-1978 en - Venerabilul Ioan Paul I (Ioannes Paulus, Jean Paul, John Paul, Giovanni Paolo) - Venețian, născut în Forno di Canale (Veneto) sub numele Albino Luciani, fiul lui Giovanni Luciani, a fost episcop al Romei timp de 33 de zile. Preot, profesor la Seminarul Belluno, doctor în Teologie al Universității Gregorieni din Roma, Episcop de Vittorio Veneto, patriarh al Veneției, cardinal preot de San Marco, a fost consacrat sub numele Ioannes Paulus. În timp ce era Patriarh de Veneția a publicat lucrarea *Illustrissimi*, un set de 40 de scrisori deschise (publicate în ziarul *Messaggero di S. Antonio*) adresate unor personaje celebre din istorie, printre care: Isus Christos, Sfântul Luca, Petrarca, Goldoni, Goethe, Dickens, Twain, Walter Scott sau Hippocrates. Teza sa de doctorat, din anul 1941, a fost Originea sufletului uman, potrivit lui Antonio Rosmini. A fost primul papă care a refuzat să fie încoronat ritual, a primit pallium-ul într-o ceremonie de inaugurare.

A murit în somn, subit, ca un înger, în seara zilei de 28 Septembrie 1978. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, cu un sarcofag din piatră realizat de Francesco Vacchini, străjuit de doi îngeri. Poporul a cerut beatificarea sa iar procedura oficială a debutat în anul 1990. Papa Francisc a validat una dintre minunile săvârșite de Papa Ioan Paul I, astfel că în anul 2017 a fost înălțat ca Venerabil, pentru virtuțile sale eroice. Sărbătoarea sa este în ziua de 26 August, ziua în care a fost înălțat în fruntea Bisericii.

1978-2005 en - Sfântul Ioan Paul II (Ioannes Paulus, Jean Paul, John Paul, Giovanni Paolo, Jan Paweł) - Polonez, născut la Wadowice (Cracovia) sub numele Karol Józef, fiul lui Karol Wojtyła, a ocupat scaunul apostolic timp de 26 de ani și 6 luni. Absolvent de filologie al Universității din Cracovia, preot, absolvent al Universității Pontificale Thomas Aquinas din Roma, profesor de etică la Universitatea Jagellon din Cracovia, doctor în teologie al Universității Jagellon, episcop

de Ombi, arhiepiscop de Kracovia, cardinal preot de San Cesareo in Pallatio, a fost consacrat sub numele de Ioannes Paulus. Prin circulara Redemptor Hominis, din 4 Martie 1979, a prezentat problemele omului contemporan și soluțiile propuse pentru promovarea revelației creștine. Prin circulara, Laborem Exercens, din 14 septembrie 1981, a prezentat realizările ultimului secol, trecut de la circulara Rerum Novarum publicată de Papa Leon XIII în anul 1881.

Prin circulara Dominum et Vivificantem, din 18 Mai 1986, a prezentat intervenția Spiritului Sfânt în viața Bisericii moderne. Prin circulara Veritatis Splendor, din 6 August 1993, a răspuns unora dintre problemele moralei creștine, cu accent pe relația dintre libertatea umană și legea divină. Prin circulara Evangelium Vitae, din 25 Martie 1995, a reiterat inviolabilitatea vieții umane. Prin circulara Ut Unum Sint, din 25 Mai 1995, a subliniat ecumenismul relației dintre creștinii catolici și cei ortodocși. Prin circulara Fides et Ratio, din 15 Octombrie 1998, a prezentat dualismul relației dintre credință și rațiune în procesul de revelare a adevărului. Prin circulara Ecclesia de Eucharistia, din 17 Aprilie 2003, a reiterat comuniunea ca fundament al Bisericii. În total a emis 14 documente circulare. A emis alte 12 constituții apostolice, 15 discursuri apostolice, 6 scrisori deschise apostolice, 28 de documente moto proprio, 42 de scrisori apostolice, 17 eseuri publicate.

A scris și publicat poezii, a înregistrat un disc cu versuri acompaniate muzical de Jean-Pierre Stora. În timpul pontificatului a vizitat 129 de țări în 104 călătorii, printre care: 9 vizite în Polonia, 8 vizite în Franța, 7 vizite în SUA, câte 5 vizite în Mexic și Spania. A vizitat România între 7-9 Mai 1999, iar în Octombrie 2002 a primit vizita Patriarhului Teoctist al României. În Italia a făcut 146 de vizite pastorale. În total a parcurs mai mult de un milion de kilometri, a fost aclamat de sute de milioane de credincioși. A fondat și a prezidat de 9 ori Ziua Internațională a Tineretului. A anunțat și pregătit Anul Jubiliar 2000 prin scrisoarea apostolică Tertio Millenio Adveniente, din 10 Noiembrie 1994 și prin bula Incarnationis Mysterium, din 29 Noiembrie 1998. În cursul anului jubiliar a prezidat 40 de manifestări populare, iar Roma a fost vizitată de 25 de milioane de pelerini. A susținut integrarea statelor Est Europene în Uniunea Europeană.

A consacrat 231 de cardinali, în 9 concilii consistoriale, printre care: Laszlo Paskai de Esztergom, Alexandru Todea de Făgăraș și Alba Iulia, Peter Erdo de Esztergom, sute de arhiepiscopi și episcopi. A canonizat 482 de sfinți universali, a beatificat 1338 de sfinți universali și 7 sfinți locali, în 147 de ceremonii distincte. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la Vatican, cu un monument din marmură purtând inscripția: "BEATVS IOANNES PAVLVS PP II", în capela Sfântului Sebastian, lângă "Pieta" lui Michelangelo. A fost beatificat la 1 Mai 2011, de către Benedict XVI și canonizat la 27 Aprilie, de către Papa Francis. Un număr de 24 de instituții catolice poartă în prezent numele său, dintre care 8 în SUA. Sărbătoarea sa este în ziua de 22 Octombrie

2005-2013 en - Benedict XVI (Benoît, Benedictus, Benedetto) - German, născut în Marktl am

Inn (Bavaria) sub numele Joseph Aloisius, fiul lui Joseph Ratzinger, a fost episcop al Romei timp de 7 ani și 10 luni. Preot, licențiat al universităților din Freising și Munich, profesor de teologie la universitățile din Bonn, Munster, Tübingen, Regensburg, arhiepiscop de Munich și Freising, cardinal preot de Santa Maria Consolatrice al Tiburtino, Cardinal episcop de Velletri-Segni, cardinal episcop de Ostia, decan al Colegiului Cardinalilor, a fost consacrat sub numele de Benedictus. Prin circulara *Deus caritas est*, din 25 Decembrie 2005, a expus crezul său despre iubirea creștină, despre iubirea de Dumnezeu. Prin circulara *Spe salvi*, din 30 Noiembrie 2007, a reiterat virtuțile istorice ale speranței în ideologia creștină. Prin circulara *Caritas in veritate*, din 29 Iunie 2009, a subliniat rolul Bisericii în fundamentarea justiției sociale.

A publicat trei cărți dedicate lui Isus: *Jesus of Nazareth* (2007), *Jesus of Nazareth: Holy Week* (2011), *Jesus of Nazareth: The Infancy Narratives* (2012). Teza sa de doctorat a fost publicată în anul 1959 sub titlul *Teologia istoriei la Sfântul Bonaventura*. În total a publicat 66 de cărți, cu subiect religios, printre care: *Introduction to Christianity* (1968), *Principles of Christian Morality* (1975), *The Spirit of Liturgy* (2000), *The Fathers* (2008, 2010), *Doctors of the Church* (2011). A publicat 4 exortatii: *Sacramentum Caritas* (comuniune), *Verbum Domini* (cuvântul Domnului), *Africae Munus* (Biserica Africii), *Ecclesia in Medio Oriente* (Biserica în Orientul Mijlociu). A numit ca doctori ai Bisericii pe Sfânta Hildegard de Bingen (călugăriță Benedictină la Mănăstirea Rupertsberg) și pe Sfântul Juan de Avila (preot spaniol, rectorul Universității Baeza din Andalusia). În ziua de 16 Decembrie 2005 a ridicat Biserica Română Unită cu Roma la rang de biserică arhiepiscopală.

În limba română i-au fost publicate cărțile: *Spiritul Liturghiei* (2022), *Strălucirea lui Dumnezeu în zilele noastre* (2020), *Despre creație și cădere* (2020), *Teologia istoriei* (2019), *Cuvântul lui Dumnezeu* (2018), *Biserică, ecumenism și politică* (2014), *Escatologie. Moarte și viață veșnică* (2013), *Isus din Nazareth* (3 vol 2013), *Lumina lumii* (2012), *Raport asupra credinței* (2011), *Dumnezeu și lumea* (2009), *Europa în criza culturilor* (2008), *Despre conștiință* (2008), *Sarea pământului. Creștinismul și Biserica Catolică la cumpăna dintre milenii* (2006), *Introducere în creștinism* (2004). A vizitat 21 de țări, printre care și: Turcia, Camerun, Angola, Benin, Liban. A făcut numeroase vizite pastorale sau oficiale în Italia. A prezidat de 4 ori Ziua Mondială a Tineretului. În anul 2007 a primit vizita Președintelui Vladimir Putin, al Rusiei. În anul 2008 a primit vizita Patriarhului Bartholomeu I al Constantinopolului. În anul 2009 a primit vizita Președintelui SUA Barak Obama.

A consacrat 90 de cardinali, în 5 concilii consistoriale, printre care: Stanislaw Dziwisz de Cracovia, Kazimierz Nycz de Varșovia, Lucian Mureșan de Făgăraș și Alba Iulia, 19 arhiepiscopi și 4 episcopi. A canonizat 44 de sfinți universali, în 10 ceremonii distincte. A beatificat 130 de sfinți, în 116 ceremonii distincte, organizate în 15 țări europene, 6 americane, 4 asiatice și una africană. La 11 Februarie 2013 a demisionat din funcție, din motive de sănătate, dar a continuat să scrie. A viețuit la Vatican, la Mater Ecclesiae Monastery, cu titlul de papă emerit, până la vârsta de 95 de ani (28 Decembrie 2022). A fost înmormântat în Biserica Sfântul Petru, la

Vatican, alături de Papa Ioan XXII și Papa Ioan Paul II. Este comemorat în ziua de 28 Februarie.

2013 - ???? - Francisc (Franciscus, Francisco, Francois, Francesco) - Argentinian, născut la Buenos Aires sub numele Jorge Mario, fiul lui Mario Jose Bergoglio, ocupă în prezent scaunul apostolic de mai bine de zece ani. Călugăr iezuit, licențiat în filozofie la Colegio Maximo de San Jose, licențiat în teologie la Facultades de Filosofia y Teologia de San Miguel, preot, superior al Societății lui Isus din Argentina, rector al Facultății de Teologie din San Miguel, episcop de Buenos Aires, episcop de Auca, arhiepiscop de Buenos Aires, cardinal preot de San Roberto Bellarmino, a fost consacrat sub numele de Franciscus. Prin circulara Lumen fidei, din 29 Iunie 2013, a explicat credința creștină ca parte a revelației în viața socială. Prin circulara Laudato si, din 24 Mai 2015, a prezentat criza ecologică prin care trece planeta și a invocat iubirea față de creația lui Dumnezeu. Prin circulara Fratelli tutti, din 4 Octombrie 2020, a apelat la fraternitate între toți oamenii planetei.

A publicat 5 exortații cu temele: Evangelii gaudium (evangelizare și ordine socială), Amoris laetitia (iubirea în familia creștină), Gaudete et exultate (apel la sfințenie), Christus vivit (transcendența lui Isus), Querida Amazonia (viața și cultura Amazoniei), 35 documente motu proprio cu referire la autoritatea Statului Vatican, 38 de constituții apostolice, numeroase scrisori apostolice și alte documente pontificale. Prin scrisoarea apostolică Patris corde, din 8 Decembrie 2020 a declarat anul 2021 ca An Jubiliar al Sfântului Iosif, pentru a aniversa cei 150 de ani de la declararea Sfântului Iosif ca patron al Bisericii Universale. Prin constituția apostolică Pascite gregem Dei, din 1 Iunie 2021, a modificat o serie de paragrafe din Codul de Legi Canonice, pentru întărirea disciplinei în rândul clerului. În timpul pontificatului a publicat 46 de cărți, în limba italiană, la Editura Vatican. A primit de două ori vizita Președintelui SUA, Donald Trump.

Între anii 1982-2012 a publicat 17 cărți, în limba spaniolă, la Buenos Aires, pe teme filozofice și religioase. Până în prezent a efectuat 44 de vizite apostolice, în 60 de țări și 36 de vizite pastorale în Italia, în 41 de orașe diferite. Între 31 Mai -2 Iunie 2019 a vizitat România. A prezidat pe Câmpia Libertății de la Blaj slujba de beatificare a episcopilor martiri: Valeriu Traian Frențiu, Ioan Bălan, Ioan Suciu, Iuliu Hossu, Vasile Aftenie, Tit Liviu Chinezu și Alexandru Rusu. La 24 Noiembrie 2017 a fost ales membru de onoare al Academiei Române. Printre țările vizitate, pe lângă cele catolice, se numără: Brazilia, Țara Sfântă, Coreea de Sud, Albania, Turcia, Sri Lanka, Kenya, Grecia, Egipt, Birmania, Emiratele Arabe Unite, Bulgaria, Thailanda, Irak, Kazakhstan, Mongolia. A avut întrevederi cu: Patriarhul Bartholomeu al Constantinopolului, Patriarhul Kirill al Moscovei și cu Patriarhul Theodore II al Alexandriei, în sensul comuniunii dintre bisericile creștine.

A consacrat (până în prezent) 121 de cardinali din 65 de țări, în 9 concilii consistoriale, printre care Grzegorz Rys de Lodz (Polonia), 14 arhiepiscopi și 18 episcopi. A canonizat 911 sfinți

universali și 7 sfinți locali, în 16 ceremonii publice distincte. A beatificat 1499 de sfinți universali, și unul local, în 163 de ceremonii distincte.

BIBLIOGRAFIE:

Louis Duchene	Liber Pontificalis
Loomis Louise Ropes	The book of the popes
frontistoriche.org	Liber Pontificalis (Latină)
Hans Foerster	Liber Diurnus Romanorum Pontificum
Stephanus Baluzius
Romanorum	Vitae Papatum Avenionnensium hoc est Historia Pontificum
Jaques-Paul Migne	L'Encyclopedie theologique
newadvent.org	Catholic Encyclopedia
Louis Marie de Cormenin	A Complete History of the Popes of Rome
P. Piacentini	Dictionnaire historique de la papauté
Fred Berence	Les Papes de la Renaissance
Irineus episcop de Lugdunum	Adversus Haereses
Benedict XVI	The Roman Martyrology
Eusebius	Historia Ecclesiastica
Libreria Vaticana	Calendarium Romanum
Jacobus de Voragine	The Life of Saint Silvester
Jerome	De Viris Illustribus
Zosimus	Historia Nova
documentacatholicaomnia.eu	Omnia Romanorum Papae Vitae (Italiană)
John Kelly	Gran Dizionario Illustrato dei Papi
Caludio Rendina	I papi

Owen Chadwick A History of the Popes (1830-1914)
newadvent.org Catholic Encyclopedia
Wikipedia
Fabre and Louis Duchesne Liber Censuum Romanae Ecclesia